

# KONTRA

Εκθεση Κομισιόν

**Τέτοια ώρα, τέτοια λόγια**ΣΕΛΙΔΑ 16

Β' γύρος

**Επιβεβαιώθηκε η συντριβή**ΣΕΛΙΔΑ 3**Τα «τρελά» του  
κοινοβουλευτικού  
κρετινισμού**ΣΕΛΙΔΑ 7

ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ στην Παιδεία

**Εξίσου αντιδραστικά,  
στην κατεύθυνση που  
υποδεικνύει το κεφάλαιο**ΣΕΛΙΔΑ 10**Προσπαθούν να  
νομιμοποιήσουν βίλες  
σε δάση και μαζικά  
ξεχερσώματα**ΣΕΛΙΔΑ 9**Στο βόρβορο του  
δικαστικού μηχανισμού**ΣΕΛΙΔΑ 12**Επιτρέπουν στην  
«Ολυμπος» να παράγει  
γιαούρτι «ελληνικού  
τύπου» με ρουμάνικο  
γάλα!**ΣΕΛΙΔΑ 8

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

23ος χρόνος - αρ. φύλλου 1009 - 8 Ιούνη 2019

www.eksegersi.gr



Κακόγουστο σόου πολιτικής εξαπάτησης  
Απάντηση η ΑΠΟΧΗ

## Scripta... Verba...

Είμαστε εδώ για να ενώσουμε όλους τους Έλληνες, και σε αυτό θα επιμείνω μέχρι τέλους. Θέλω να απευθυνθώ όχι μόνο στους φίλους μας που μας στήριξαν, αλλά και στους συμπολίτες μας που δεν μας στήριξαν στην κάλη των ευρωεκλογών. Θα κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να πείσουμε τον κάθε συμπολίτη μας ότι αξίζουμε την εμπιστοσύνη του.

Κυριάκος Μητσοτάκης

**Σιγά την πρωτοτυπία. Το έργο «Γλείφοντας τους ψηφοφόρους» παίζεται σε κάθε εκλογική αναμέτρηση.**

Φτάσαμε πολύ μακριά αυτά τα χρόνια, για να γυρίσουμε πίσω. Για να επιτρέψουμε να μας γυρίσουν πίσω. (...) Για τον λόγο αυτό κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου απέναντι σε αυτό το υβρίδιο κοινωνικά κυνικού νεοφιλελευθερισμού και ακραίας Δεξιάς με συμπεριφορική νοοτροπία ολοκληρωτισμού, που επιχειρεί να πιάσει στον ύπνο τους πολίτες.

Ρένα Δούρου

**Μετά το «νταμπλ σκορ» από τον Πατούλη, τι θα σκαρφιστεί να μας πει;**

Η Νέα Δημοκρατία όχι μόνο είχε εντάξει στο πρόγραμμά της -εδώ και 1 χρόνο- τη ρύθμιση των 120 δόσεων, αλλά την υποστήριξε και την ψήφισε, ως αναγκαία και επιβεβλημένη όσο ποτέ, ενώ ταυτόχρονα άσκησε κριτική στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ για την αδικαιολόγητη καθυστέρηση της. Η Νέα Δημοκρατία, θα βελτιώσει τη ρύθμιση των 120 δόσεων.

Γιάννης Βρούτσης

**Αποφασισμένοι να δείχνουν ακαριαία αντανάκλαστικά σε κάθε πολιτικό σπινούλασμα του ΣΥΡΙΖΑ.**

Τώρα που αρχίζουμε να κοιτάμε τα μεσαία στρώματα δεν προλάβαμε να δώσουμε την ανάσα εκείνη που θα γίνει αισθητή σε όλους.

Αλέκος Φλαμπουράρης

**Καταραμένα γηρατιά, μας πέρασε στο τρέξιμο ο Κούλης που είναι προπονημένος.**

Έχουν δίκιο οι άνθρωποι που διαμαρτύρονται, γιατί δεν καταφέραμε να βελτιώσουμε τις ζωές τους όσο θα θέλαμε, να τους πείσουμε ότι δεν αδιαφορήσαμε για την ποιότητα της ζωής των μεσαίων στρωμάτων.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

**Ο ίδιος που πριν από μερικούς μήνες έλεγε κομπορημονώντας στη Βουλή, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει... ταξική φορολογική πολιτική, υπερφορολογώντας τα μεσαία στρώματα για να μπορέσει να ανακουφίσει τους πολύ φτωχούς.**

Κατακτήσαμε μια από τις πρώτες θέσεις.

Κατερίνα Νοτοπούλου

**Γιατρέ μου, τι χάπια να πάρω;**

## ΡΙΠΕΣ

♦ Τον κυρ-Αλέκο με το φρέντο να τον ακούτε ♦ Ξέρει τι λέει, όταν ρωτάει τους ψηφοφόρους «αν έχουν συνειδητοποιήσει πως τα αποτελέσματα οδήγησαν εκεί που οδήγησαν και αν ήταν αυτό που ήθελαν» ♦ Έχει πείρα ο άνθρωπος ♦ Τα ίδια σκεφτόταν και τον Γενάρη του 2015 και τον Σεπτέμβρη του 2015 ♦ Αλλά δεν έλεγε τίποτα δημόσια ♦ Θα ήταν χαζός αν έβγαινε κι έλεγε «κορόιδα, μας ψηφίσατε, σε λίγο θα καταλάβετε τι πάθατε» ♦ Από την άλλη, τον κυρ-Αλέκο πρέπει να τον δείτε περισσότερο σαν στοργικό πατέρα και λιγότερο σαν πολιτικό ♦ Το αγόρι του είχε πέσει σε κατάθλιψη ♦ Κι η άλλη βαλάντωνε στο κλάμα ♦ Κάτι έπρεπε να πει για να τους φτιάξει λίγο τη διάθεση ♦ Οποιος είναι γονιός το καταλαβαίνει ♦ Να απολυθεί άμεσα η στιλίστρια που έστειλε το Μαξίμου στη Θεσσαλονίκη ♦ Αυτή φτάνει που η

Κατερίνα βγήκε τέταρτη ♦ Ροζ γόβες; ♦ Είναι δυνατόν; ♦ Πού ζεις, κυρά μου; ♦ Χάθηκαν οι λεοπάρ, αλά Τερίζα Μεί; ♦ Είδατε όμως πώς αλλάζουν οι καιροί; ♦ «Δε θα μας ρίξουν για ένα κωλόσπιτο», έλεγε ο Βαγγέλας ο Γιαννόπουλος για τη ροζ βίλα της Εκάλης ♦ Και τώρα, ένα ζευγάρι ροζ γόβες έφραξαν το δρόμο της Κατερίνας προς το δημαρχιακό μέγαρο Θεσσαλονίκης ♦ Ασχετη στιλίστρια που το 'ριξε το κορίτσι στα τάρταρα ♦ Κι έχεις και τους άλλους, τους κολλημένους, τους γραφικούς, να σου λένε για προγράμματα, πολιτικές, προσωπικότητες και άλλα τέτοια ντεμοντέ ♦ Οι γόβες κερδίζουν, οι γόβες χάνουν, ρε άσχετοι ♦ Αμάν πια με τον παρωχημένο μαρξισμό σας ♦ Δηλαδή τι θέλατε, να βάλει το Κατερινιώ μουστάκι σαν του Στάλιν; ♦ Ή μούσι σαν του Λένιν; ♦ Δεν είδατε το γιο της Ντόρας; ♦ Τζινάκι, φουτεράκι και φω-

τογραφίες μόνο μπροστά από γκραφί-  
τι ♦ Κι από Κολωνάκι ούτε για καφέ ♦ Μαύρα μάτια έχουν κάνει οι μετρ των μαγαζιών ♦ Γκάζι, Κεραμεικός, Βοτανικός, βία στο Παγκράτι ♦ Είδαμε τον τίτλο του κυβερνητικού Δελτίου Τύπου και τρομάξαμε ♦ «Προγράμματα ΛΑΕ 2019» ♦ Τι διάολο, δεν πρόλαβαν να χάσουν και επέστρεψαν στον ΣΥΡΙΖΑ; ♦ Ανοιξαμε το Δελτίο και ησυχάσαμε ♦ Δεν αναφερόταν στη ΛΑΕ του Λαφάζανη αλλά στο Λογαριασμό Αγροτικής Εστίας ♦ «Σταθήκαμε όρθιοι σε πείσμα της παραπληροφόρησης και της εργαλειοποίησης δύο εθνικών τραγωδιών», δήλωσε η Δούρου ♦ Ο,τι πείτε, μαντάμ ♦ Στιλό για να σταυρώσει υποψήφιους ζήτησε, λέει, ο Γιωργάκης στο δεύτερο γύρο ♦ Απόδειξε ότι το άτομο δεν παίζεται ♦ Είναι πάντοτε «αλλού» ♦ Σιγά μην ασχολούνταν με τις λεπτομέρειες της εκλογικής νομοθεσίας ♦ Με τέτοιο

καιρό που προσφερόταν για κανό ♦ Δηλαδή, αν ο Πατούλης πήγαινε στο ντιμπέιτ με τη Δούρου θα έχανε; ♦ Η διαφορά δεν αφήνει περιθώριο για άλλη απάντηση εκτός από το όχι ♦ Τότε γιατί δεν πήγε; ♦ Γιατί αυτός που προηγείται δεν πάει ποτέ σε τηλεοπτική αντιπαράθεση με τον αντίπαλό του ♦ Ωραία, ο Τσίπρας θα χάσει την πρωθυπουργία ♦ Με το Νόμπελ, όμως, τι θα γίνει; ♦ Θα δείξουν τέτοια αχαριστία οι ιμπεριαλιστές; ♦ Δε θέλουμε να σας στενοχωρήσουμε, αλλά νομίζουμε πως θα τη δείξουν ♦ 5-7 Ιουλίου: Διεθνές τριήμερο κλάματος ♦ Πληροφορίες για συμμετοχή: κυρία Περιστέρα Μπαζιάνα ♦ Δεν ξέρουμε αν το πήρατε χαμπάρι, αλλά η έγκυρη στήλη σας ενημερώνει ♦ «Οι Έλληνες Ριζοσπάστες δεν κατεβαίνουν στις εθνικές εκλογές» ♦ Τι «ποιοι είναι αυτοί»; ♦ Το κόμμα του Σάββα Τσιτουρίδη, ρε άσχετοι ♦

## ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

**Κ** Φύγε εσύ, έλα εσύ στη ΝΔ. Ο Γιάννης Παπαθανασίου, υπουργός Οικονομικών του Καραμανλή, που έκανε προεκλογική εκστρατεία εδώ και μήνες, ανακοίνωσε ότι δε θα είναι υποψήφιος, επειδή δεν έχει «τον πολιτικό χρόνο που απαιτείται για να διεκδικήσει την εμπιστοσύνη των συμπολιτών του». Η «οικειοθελής αποχώρηση» είναι ο... κομψός τρόπος για να ανακοινωθεί η απόλυση. Αντίθετα, ο γνωστός Μπάμπης Παπαδημητρίου, που εδώ και χρόνια παριστάνει τον... αδέσμευτο δημοσιογράφο, αφού πρώτα εξήγησε «γιατί κέρδισε τις ευρωεκλογές ο Μητσοτάκης», ανακοίνωσε ότι θα είναι υποψήφιος βουλευτής της ΝΔ. Λογικές κινήσεις από τον Κούλη. Τι μπορεί να του προσφέρει ένας συνταξιούχος καραμανλικός σε σχέση με έναν μπιστικό του Αλαφούζου;

παράταξή μας. Οι υπόλοιπες παρατάξεις πράγματι έκαναν λάθη. Αν είναι λάθος ότι κάποια στιγμή έβαλα ροζ γόβες και συζητήθηκε τόσο, αυτό θα το κρίνετε εσείς». Κατερίνα Νοτοπούλου

**Κ** Το θέμα δεν είναι οι ροζ γόβες (τις οποίες, άλλωστε, εσείς βλέπετε γκρι - καταραμένη φτώχεια, που δεν μας επιτρέπει να τυπωνόμαστε έγχρωμοι). Το βάδισμα προσέξετε.



Το ένα πόδι μπροστά από το άλλο. Όπως οι μοντέλες. Όχι σαν κάτι λαϊκά κορίτσια που εμφανίζονται με γόβες στο γάμο της ξαδέρφης κι επειδή δεν έχουν κάνει μάθημα βαδίσματος, αισθάνονται σαν να πατινάρουν σε πάγο και λες τώρα θα πέσουν να γελάσουμε. Η Κατερίνα Νοτοπούλου έχει διδαχτεί πώς να «υποστηρίξει» το βάδισμα πάνω σε ψηλοτάκουνα. Για τα υπόλοιπα... δεν παίρνουμε όρκο. Όταν δηλώνει ότι το μόνο λάθος που μπο-

ρεί να έκανε ήταν οι ροζ γόβες με τις οποίες εμφανίστηκε, το πιστεύει. Αυτός είναι ο κόσμος της. Οι γόβες, τα ταγιέρ, το λαϊφστάιλ. Το πολιτικό της λεξιλόγιο εξαντλείται σε καμιά πενηνταριά λέξεις («αγώνες και μάχες», «ευρύτατο προοδευτικό μέτωπο», «αγωνία των συμπολιτών μας» και τα παρόμοια), τις οποίες ανακυκλώνει με τρόπο που δείχνει ότι απλώς τις έχει απομνημονεύσει, χωρίς να τις κατανοεί (μολονότι δεν έχουν κάποιο φιλοσοφικό βάθος). Αυτή είναι η «Αριστερά» του ΣΥΡΙΖΑ. Που νομίζει ότι συνταιριάζοντας τον Ιησού με τον Βελουχιώτη, την Καισαριανή με τις θαλαμηγούς των εφοπλι-

στών, το όνομα Πλουμπίδης με τις ροζ γόβες, τον αντισημισμό με την αστική αντίληψη για τη γυναίκα-πρόκληση, μπορεί να παραμυθιάσει το σύμπαν.

**Κ** Πώς αλλιώς εκτός από φασιστόπαπας μπορεί να χαρακτηριστεί εκείνος ο παπάς σε χωριό της Χίου, που όταν είδε βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ να παρευρίσκεται σε μνημόσυνο φίλου του, άρπαξε μια χούφτα κέρματα από το παγκάρι και του τα πέταξε στα μούτρα, φωνάζοντας «πάρτα τα 30 αργύρια για τα οποία πούλησες την Μακεδονία. Προδότη να φύγεις από εδώ. Εξω από την εκκλησία»;

“

## Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πιστεύω ότι έχουμε μπει στη δεκαετία του ΣΥΡΙΖΑ. Ο κύκλος που άνοιξε το 2015 έχει συνέχεια. Ο λαός διαβλέπει την ελπίδα, τις προοπτικές του στον ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αλέξης Τσίπρας εμφανίζουν κοινωνική δυναμική σήμερα και ο λαός θα τους εμπιστευθεί μια νέα τετραετία.

Γιάννης Δραγασάκης

”

## Το επετειολόγιο της εβδομάδας

8/6: Ημέρα κατά εγκεφαλικών όγκων, ημέρα ωκεανών **8/6/1907: Ο πατρινός Αντρέας Παπαμητρόπουλος επιτίθεται κατά της Βουλής με δυναμίτη** 8/6/1979: Βόμβα στα γραφεία του Ελληνικού Οργανισμού Καπνού (ΕΛΑ) 8/6/1989: Δύο εκρηκτικοί μηχανισμοί συνδεδεμένοι έτσι ώστε να μη γίνει έκρηξη, στέλλονται σε φακέλους στους δημοσιογράφους Δ. Ρίζο (Ελεύθερος Τύπος) και Κυριάκο Διακογιάννη (Αυριανή) ως προειδοποίηση (ΕΛΑ) 9/6/1969: Συλλαμβάνεται ο δραπέτης Αλέξανδρος Παναγιούλης μετά από κατάδοση των Π. Περγαδική και Δ. Πατίτσα σε διαμέρισμα (Πάτμου 51) 9/6/2000: Εκτέλεση βρετανού στρατιωτικού ακόλουθου Στίβεν Σόντερς (17N) **10/6/1948: Αρχίζει η επιχείρηση «Κορωνίς»** (όλος

ο στρατός εναντίον των ανταρτών στον Γράμμο) 10/6/1990: Ρουκέτα εναντίον των γραφείων της πολυεθνικής εταιρίας «Procter & Gamble» (17N) 11/6/1969: Βόμβα (ΔΑ) στο θέατρο «Ορβ», τέσσερις τραυματίες 11/6/1903: Δολοφονία βασιλιά Αλέξανδρου και βασίλισσας Ντράγκα (Βελιγράδι), βασιλιάς ο Καραγεόργιεβιτς **11/6/1929: Επεισόδια στο Βοτανικό σε απεργία κεραμοποιών για τη μη εφαρμογή του οκτώωρου από τους εργοδότες** 12/6: Ημέρα κατά παιδικής εργασίας, Φιλιππίνες, Ρωσία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1898), Φινλανδία: Ημέρα Ελσίνκι (1550) **12/6/1971: Εφοδος της αστυνομίας σε νυχτερινά σχολεία και έλεγχος για το**

**κατά πόσο οι μαθητές «κακοποιούν» τη δημοσιευμένη στα βιβλία τους φωτογραφία του Γ. Παπαδόπουλου** 12/6/1984: Θάνατος γενικού γραμματέα ΚΚ Ιταλίας Ενρίκο Μπερλίνγκουερ 13/6: Ημέρα softball 13/6/1373: Αγγλία και η Πορτογαλία υπογράφουν συμφωνία για συμμαχία που από τότε δεν έχει παραβιαστεί 13/6/1876: Θάνατος Μιχαήλ Μπακούνιν 13/6/1989: Τρεις εκρήξεις βομβών στον πέμπτο όροφο του υπουργείου Εσωτερικών, έξω από τη Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και στην Εφορία της Νίκαιας (ΕΛΑ) 14/6: Ημέρα bloggers, ημέρα εθελοντή αιμοδότη, Δανία, ΗΠΑ: Ημέρα σημαίας (1219, 1777) **14/6/2000: Συνοριοφύλακες πυροβολούν και σκοτώνουν πρόσφυγα στον Εβρο.**



# Επιβεβαιώθηκε η συντριβή

**Α**ν πιστέψουμε τον Μητσοτάκη, το βράδυ της περασμένης Κυριακής ο χάρτης της χώρας βάφτηκε μπλε, που είναι το χρώμα της πατρίδας και όχι το κομματικό χρώμα της ΝΔ! Πράγματι, «φωτογραφικά» έτσι είναι. Η ΝΔ πήρε τις 11 από τις 13 περιφέρειες με καθαρά δικούς της υποψήφιους και μία ακόμα με τον «ανεξάρτητο» (νεοδημοκρατικής προέλευσης, όμως) πρώην πρύτανη του ΕΜΠ Κ. Μουτζούρη.

Αν πιστέψουμε τον ΣΥΡΙΖΑ, το σημαντικό είναι ότι «στην περιφέρεια Αττικής και την Αθήνα οι υποψήφιοι που στήριξε ο ΣΥΡΙΖΑ έδωσαν ένα σημαντικό αγώνα και αυξάνουν τα ποσοστά τους σε σχέση με τον πρώτο γύρο. Ο Νάσος Ηλιόπουλος στην Αθήνα διπλασιάζει το ποσοστό του, ενώ και η Ρένα Δούρου το αυξάνει σημαντικά!» Ή, όπως το είπε ο Νίκος Παππάς, δεν κέρδισε η ΝΔ, εμείς χάσαμε δυο περιφέρειες.

Η ίδια ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ επισημαίνει, επίσης, ότι «το εξαιρετικά χαμηλό επίπεδο συμμετοχής των πολιτών στον δεύτερο γύρο, είναι το βασικό χαρακτηριστικό της σημερινής εκλογικής αναμέτρησης» και γι' αυτό «τα όποια πολιτικά συμπεράσματα θα ήταν εξαιρετικά δύσκολο να εξαχθούν».

Αρκούν γνώσεις αριθμητικής τρίτης Δημοτικού για να καταλάβει κανείς ότι η αποχή είναι ο λόγος που ο Ηλιόπουλος διπλασίασε το ποσοστό του (όχι όμως και τις ψήφους που πήρε σε σχέση με τον πρώτο γύρο). Κι αν κάνουμε σύγκριση με τις ψήφους που είχε πάρει ο Σακελλαρίδης το 2014, θα διαπιστώσουμε ότι στον πρώτο γύρο ο Σακελλαρίδης είχε πάρει 44.620 ψήφους, ενώ ο Ηλιόπουλος πήρε 35.392. Στο δε δεύτερο γύρο, ο Σακελλαρίδης είχε πάρει 104.876 ψήφους, ενώ ο Ηλιόπουλος πήρε 51.487 (λιγότερες από τις μισές)!

Όσο για τη Δούρου, στον πρώτο γύρο των περιφερειακών εκλογών του 2014 είχε πάρει 386.833 ψήφους και τώρα πήρε 314.320. Στο δε δεύτερο γύρο, το 2014 είχε πάρει 794.231 ψήφους, ενώ τώρα πήρε μόλις 378.571 (δηλαδή, έχασε 415.660 ψήφους, το 52,33% όσων είχε πάρει το 2014)!

Παρά ταύτα, ο ΣΥΡΙΖΑ, έκρινε ότι είναι θετικό που Ηλιόπουλος και Δούρου ανέβασαν τα ποσοστά τους σε σχέση με τον πρώτο γύρο, λες και θα μπορούσε να συμβεί κάτι το διαφορετικό (ειδικά με τόσο υψηλή αποχή).

**Η υψηλή αποχή ήταν το βασικό χαρακτηριστικό του δεύτερου γύρου των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών.** Στις περιφερειακές, η αποχή του 41,57% στον πρώ-

το γύρο εκτινάχτηκε στο 58,11% στο δεύτερο γύρο. Στις δημοτικές, η αποχή του 40,98% στον πρώτο γύρο εκτινάχτηκε στο 55,17% στο δεύτερο γύρο. Στην περιφέρεια Αττικής, το 46,77% του πρώτου γύρου εκτινάχτηκε σε 58,74% στο δεύτερο. Αυξήθηκε, δηλαδή ο αριθμός των εκλογέων που δεν μπηκαν στον κόπο να συμμετάσχουν στη διλημματικού τύπου εκλογή περιφερειάρχη και δημάρχου, οι οποίοι εκλέχτηκαν τελικά από την απόλυτη μειοψηφία του εκλογικού σώματος.

Αυτή η αύξηση της αποχής στο δεύτερο γύρο δείχνει ότι και στον πρώτο γύρο θα κινούνταν σε υψηλότερα επίπεδα, αν δεν υπήρχαν οι χιλιάδες των φίλων και συγγενών που κατέβαιναν ως υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι (με αυξημένες πιθανότητες εκλογής, λόγω απλής αναλογικής), τους οποίους πάρα πολλοί πήγαν να ψηφίσουν, είτε από υποχρέωση είτε από ειλικρινές ενδιαφέρον για την εκλογή τους. Ένα σημαντικό ποσοστό απ' αυτούς που δε θα πήγαιναν ούτε στον πρώτο γύρο, αν δεν υπήρχαν οι «υποχρεώσεις» προς υποψήφιους δημοτικούς συμβούλους, απαξίωσε να πάει στο δεύτερο γύρο, κρίνοντας ότι η «υποχρέωση» βγήκε στον πρώτο.

Εκ του αποτελέσματος, αποδείχτηκε ότι η επιλογή της κυβέρνησης να βάλει τις ευρωεκλογές μαζί με τον πρώτο γύρο των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών και όχι μαζί με το δεύτερο γύρο (όπως επέβαλε η λογική, προκειμένου να μην υπάρξει τόση συμφόρηση την πρώτη Κυριακή) ήταν σοφή. Φαντάζεστε τι θα είχε γίνει αν οι ευρωεκλογές τοποθετούνταν τη δεύτερη Κυριακή; Το ποσοστό της αποχής και

στις ευρωεκλογές θα ξεπερνούσε το 55%. Και θα την πλήρωνε περισσότερο ο ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά.

Η γενική εκλογική συντριβή του ΣΥΡΙΖΑ επιβεβαιώθηκε από τα αποτελέσματα του δεύτερου γύρου των περιφερειακών εκλογών. Και οι δύο περιφέρειες που διεκδικούσε (Αττικής και Ιόνιων Νησιών) πέρασαν στα χέρια των νεοδημοκρατών υποψηφίων. Και με χαρακτηριστική άνεση, μάλιστα. Η συντριβή της Δούρου από τον Πατούλη στην Αττική έχει, όπως αντιλαμβάνεστε, ευρύτερη πολιτική σημασία. Ήταν το καμάρι του ΣΥΡΙΖΑ, η περιφέρεια που κατέκτησε μ' ένα πολιτικό στέλεχος πρώτης γραμμής. Την έχασε με σκορ 66-34 (σχεδόν διπλό) κι αυτό έχει επίσης ξεχωριστή πολιτική σημασία. Να θυμίσουμε ότι από την εποχή που ήταν υπερνομαρχία, ποτέ η ΝΔ δεν είχε πάρει την Αττική, η οποία συγκεντρώνει το μισό πληθυσμό της χώρας. Με τεράστια διαφορά (60-40) έχασε και ο Γαλιατσάτος στα Ιόνια Νησιά.

Αξίζει ακόμα να σημειωθεί η περίπτωση της Δυτικής Ελλάδας, όπου ο ΣΥΡΙΖΑ στήριζε τον πασόκο Κατσιφάρα, τον οποίο επίσης στήριζε και το ΚΙΝΑΛ. Φώφη και Γιωργάκης έκαναν «φαστ τρακ» περιοδεία για να στηρίξουν τον Κατσιφάρα, προσπαθώντας να πείσουν τους ψηφοφόρους του βενιζελικού Σπηλιόπουλου να στηρίξουν τον κομματικό υποψήφιο στο δεύτερο γύρο. Οι συριζαίοι ούτε που το τόλμησαν. Ο Κατσιφάρας, λες και η στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ τον κυνηγούσε σαν κατάρρα, έχασε από τον άσημο δεξιό Φαρμάκη με 13 μονάδες διαφορά (56,54 - 43,46). Μετά την Αττική, ήταν η νίκη της ΝΔ με τον πιο δυνα-

τό συμβολισμό, καθώς νίκησε ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ αντάμα.

Και μια που μιλήσαμε για κατάρρα, να θυμίσουμε ότι πολλοί υποψήφιοι δημαρχαίοι προσπάθησαν να αποτινάξουν από πάνω τους το συριζαϊκό χρίσμα, σκίζοντας τα ρούχα τους ότι είναι ανεξάρτητοι. Αρκετοί απ' αυτούς έφτασαν στο σημείο να αποδοκιμάσουν ανοιχτά μια ανακοίνωση στήριξης από την Κουμουνδούρου, αναγκάζοντας τον Σκουρλέτη να βγάλει διορθωτική ανακοίνωση για να πει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δε δίνει κομματικά χρίσματα, αλλά απλώς λέει ποιους δημάρχους... προτιμά. Εκ του αποτελέσματος, φάνηκε ότι είχαν δίκιο. Κάποιοι απ' αυτούς κατάφεραν να γλιτώσουν και να επανεκλεγούν. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ο αντιπεριφερειάρχης της Δούρου, Φιλίππου, που μυρίστηκε την επερχόμενη συντριβή, και ξανάγινε δήμαρχος στα Καλύβια. Κάποιοι άλλοι αναζήτησαν το χρίσμα του ΣΥΡΙΖΑ, νομίζοντας αφελώς ότι θα τους προσφέρει δυναμική. Και την πάτησαν. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα ο Βασιλόπουλος στη Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα, που έχασε πανηγυρικά από τον «φυτευτό» Βούρο, πληρώνοντας κυρίως την ταυτίσή του με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Μεγάλη ήττα υπέστη και ο Περισσός, καθώς από τους πέντε δημάρχους που είχε επανεξελέγη μόνο ο Πελετίδης στην Πάτρα. Βλέποντας τη συνολική εικόνα, μπορούμε να πούμε χωρίς κίνδυνο να λαθέψουμε, ότι πρωτίστως νίκησε ο Πελετίδης (στις δημοτικές εκλογές οι τοπικές συνθήκες, η προσωπικότητα και το προφίλ του υποψήφιου, όπως και ποιοι είναι οι αντίπαλοί του παίζουν σημαντικό ρόλο) και όχι ο Περισσός. Αν ίσχυε το δεύτερο, τότε θα νικούσαν και οι άλλοι δήμαρχοι του Περιεσού, ιδιαίτερα αυτοί της Αττικής (Καισαριανή, Χαϊδάρη, Πετρούπολη).

Με το δεύτερο γύρο των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών, η ΝΔ πιστοποίησε τη μεγάλη εκλογική διαφορά που τη χωρίζει από τον ΣΥΡΙΖΑ. Απέκτησε μια «ορμή» και θέλει να την κρατήσει (αν όχι να τη δυναμώσει) μέχρι τις βουλευτικές εκλογές της 7ης Ιούλη. Ο ΣΥΡΙΖΑ, από την άλλη, εκτός της σημαντικής υποχώρησής του σε πανελλαδικό επίπεδο, πιστοποίησε για μια ακόμα φορά ότι δεν κατάφερε ούτε την τετραετία που κυβερνά να στήσει στοιχειωδώς απαιτητικούς μηχανισμούς ούτε στις μεγάλες πόλεις. Κι αυτό είναι σημαντικό μειονέκτημα για ένα αστικό κόμμα εξουσίας. Να μην έχει τοπικούς μηχανισμούς που θα βοηθήσουν την εκλογική μακροήμευσή του.

## «Καθάρισαν» τον Μπένι

Είναι πολλοί -και όχι απαραίτητως πασόκοι- αυτοί που χάρηκαν με το χουνέρι που έκανε η Γεννηματά στον Βενιζέλο, «καθαρίζοντάς» τον με συνοπτικές διαδικασίες από το ΠΑΣΟΚ. Ο Βενιζέλος έχει τον ανθρωποδιώκτη, καθώς αποπνέει τέτοια αλαζονεία που σε κάθε λαϊκό άνθρωπο προκαλεί σιχασιά. Το επιβεβαίωσε και στην πρώτη μετά τον «πούλο» τηλεοπτική συνέντευξή του, στην οποία αυτοθαυμαζόταν και αυτοαποθεωνόταν, σε βαθμό που ακόμα και «δικοί του» σχολιογράφοι στον αστικό Τύπο να του συστήσουν τηλεοπτική νηστεία.

Βέβαια, εκείνοι που ξέρουν λίγο το ΠΑΣΟΚ δε δυσκολεύτηκαν να καταλάβουν ότι η σύλληψη δεν ήταν της Φώφης, αλλά του παλιού ιερατείου του ΠΑΣΟΚ (Σκανδαλίδης, Λαλιώτης και σία), που δεν ήθελε ούτε ζωγραφιστό τον Μπένι, γιατί είχε μια μονοσήμαντη τακτική που έλεγε «πάση θυσία συνεργασία με τη ΝΔ», προσδοκώντας σε υπουργοποίησή του ή προεδροποίησή του. Γιατί να έχουν στα πόδια τους ένα τέτοιο βαρίδι, που παίζει αποκλειστικά δικό του παιχνίδι και δεν έχει να προσφέρει και τίποτα. Ποιος ξεχνάει ότι επί των ημερών του το ΠΑΣΟΚ πήρε το ιστορικά χαμηλότερο εκλογικό ποσοστό του; Ήταν, λοιπόν, μια καλή ευκαιρία να βάλουν τη Φώφη να τον «καθαρίσει», εκθέτοντάς τον κιόλας σαν «παρτάκια», αφού έγινε σε όλους καθαρό πως ο Βενιζέλος απαιτούσε την πρώτη (και με τα σημερινά δεδομένα μοναδική εκλόγιμη) θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας, αρνούμενος να κατέβει οπουδήποτε με σταυρό (για να βοηθήσει το κόμμα, βρε αδερφέ, αφού είναι τόσο μεγάλο πολιτικό μέγεθος!).

Όπως εξηγούσαν (με τα γνωστά μισόλογα) στελέχη του ΠΑΣΟΚ, το διώξιμο του Βενιζέλου έγινε για να βοηθήσει τον επαναπατρισμό παλιών ψηφοφόρων του ΠΑΣΟΚ που έχουν περάσει στον ΣΥΡΙΖΑ. Ο Βενιζέλος, λένε οι πασόκοι, με την αντι-ΣΥΡΙΖΑ λύσσα που έβγαζε, βοηθούσε τον ΣΥΡΙΖΑ να κρατάει «κόσμο δικό μας». Αυτό, βέβαια, έχει και διαφορετική ανάγνωση: «διώξαμε τον Βενιζέλο που μας τραβούσε προς τη ΝΔ και στέλνουμε το μήνυμα ότι εμείς παραμένουμε αντιδεξιοί».

Ο ίδιος ο Βενιζέλος, παρά τα όσα γράφουν διάφοροι σφουγγακωλάριοι, δεν μπορεί να παίζει κανένα ρόλο στο αστικό πολιτικό παιχνίδι. Έχασε αυτό που μπορούσε να πουλήσει: ότι επηρεάζε σε κάποιο βαθμό την πορεία του ΠΑΣΟΚ. Τώρα που είναι εκτός, δεν μπορεί να επηρεάσει τίποτα. Και βέβαια, όσο αναλογίζεται πως μια φορά τον «σκούπισε» ο Γιωργάκης και δεύτερη φορά η Φώφη, τόσο περισσότερο λυσσάει, τόσο περισσότερο θα μιλάει για τον εαυτό του και την προσφορά του προς... το έθνος.

Η Φώφη, πάντως, αισθάνεται ανασφαλής. Στην τηλεοπτική συνέντευξη (Alpha) που βγήκε για να εξηγήσει τις αποφάσεις της, πέρα από τη γνωστή αδυναμία της να κάνει μια στοιχειώδη πολιτική ανάλυση πέρα απ' όσα έχει αποστηθίσει, ήταν φανερός και ένας εκνευρισμός: Ο Σημίτης καλά θα κάνει να το βουλώσει, γιατί αρκετά τον υπερασπίστηκα όταν τον χτυπούσαν, ο Ανδρουλάκης καλά θα κάνει ν' ασχολείται με την Ευρωβουλή και ν' αφήσει το κόμμα σε μένα που είμαι η πρόεδρος και να προσέχουν όλοι τα λόγια και τα έργα τους, γιατί «αυτό που έγινε είναι μονάχα η αρχή»!

Δεν τοποθετείται έτσι ένας αρχηγός που αισθάνεται σίγουρος για την καρέκλα του. Η Φώφη ξέρει ότι στις 7 του Ιούλη παίζει τα ρέστα της. Αν πάει -έστω και λίγο- καλύτερα από τις ευρωεκλογές, θα είναι καβάλα στ' άλογο. Αν πάει χειρότερα, ούτε φίδι στον κόρφο της. Ο Ανδρουλάκης θα ενσκήψει από τις Βρυξέλλες και θα θέσει ζήτημα ηγεσίας. Κι αυτός δεν πρόκειται να διαπράξει το λάθος του Βενιζέλου το 2007, που πριν καλά-καλά κλείσουν οι κάλπες έσπευσε στο Ζάππειο για να ζητήσει από τον Παπανδρέου να φύγει (εισπράττοντας μερικούς μήνες αργότερα ένα μεγαλοπρεπέστατο φτύσιμο από τη βάση του ΠΑΣΟΚ). Θα το κάνει με σтил, έχοντας την υποστήριξη ακόμα και βαρόνων που σήμερα στηρίζουν τη Φώφη. Για τη Φώφη ισχύει αυτό που λένε οι παίχτες του «Στοιχήματος»: μετά το ματς θα φανεί αν θα πάει «ταμείο» ή «κουβά».

ΥΓ1. Ούτε πληρωμένος από τη Φώφη να ήταν ο Στέφανος Μάνος. Χαρακτήρισε τον Βενιζέλο «μια από τις ικανότερες «φωνές» στη Βουλή. Η απουσία του από την επόμενη Βουλή θα βλάψει τα συμφέροντα της Ελλάδας». Και κατέληξε: «Μολονότι συνήθως διαφωνούσα μαζί του, θα ήθελα να τον έχω σύμμαχο σε κοινές προσπάθειες». Δεν είναι μόνο που ο Μάνος δηλώνει «αγρίως νεοφιλελεύθερος». Είναι και που έχει το στίγμα του πολιτικά αποτυχημένου. Οπότε ο συνειρμός γίνεται αυτόματα: Μάνος και Μπένι παρεούλα.

ΥΓ2. Ο Γερουλάνος βρήκε τον καλύτερο τρόπο για να «τσουρουφλίσει» τον Βενιζέλο. Ανακοίνωσε ότι ζήτησε από το κόμμα να τον βάλει σε μη εκλόγιμη θέση στο Επικρατείας για να μπορέσει να οργώσει όλη τη χώρα κάνοντας προεκλογική εκστρατεία.

ΥΓ3. Αμέσως μετά τις ευρωεκλογές, σε μια ακόμα αυτάρεσκη δήλωση, ο Βενιζέλος είπε μεταξύ των άλλων: «Στρατηγική ήττα είναι να χάνεις τη δυνατότητα επιλογής των προσώπων που θα καλύψουν τις κορυφαίες θέσεις της Δικαιοσύνης μετά τις 30 Ιουνίου». Επese... μέσα. Σε πέντε μέρες, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε διορίσει πρόεδρο και εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

## Ιταλία

### Πολιτική κρίση εν μέσω οικονομικής

Δύσκολα τα πράγματα για τον κυβερνητικό συνασπισμό στην Ιταλία. Ο θρίαμβος των φασιστών του αντιπροέδρου της κυβέρνησης Ματέο Σαλβίνι στις ευρωεκλογές και ο καταποντισμός του Κινήματος 5 Αστέρων μεγάλωσε το χάσμα μεταξύ των δύο εταίρων του κυβερνητικού συνασπισμού, σε βαθμό που ο πρωθυπουργός Τζουζέπε Κόντε να απειλεί ότι θα παραιτηθεί αν δεν επέλθει συμβιβασμός μεταξύ τους.

Και όλα αυτά τη στιγμή που το δημόσιο χρέος της χώρας έχει μετατραπεί σε μόνιμο πονοκέφαλο για τους κρατούντες, σκαρφαλώνοντας στο 132.2% του ΑΕΠ τον Απρίλη, με τάση να αυξηθεί περισσότερο τα επόμενα χρόνια, σύμφωνα με τις προβλέψεις της Κομισιόν ([https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-performance-and-forecasts/economic-performance-country/italy/economic-forecast-italy\\_en](https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/economic-performance-and-forecasts/economic-performance-country/italy/economic-forecast-italy_en)).

Την περασμένη Τετάρτη, η Κομισιόν γνωμοδότησε υπέρ της εκκίνησης πειθαρχικής διαδικασίας κατά της Ιταλίας (ενδεχομένως και επιβολής προστίμου που μπορεί να φτάσει τα 3,5 δισ. ευρώ), η οποία εξακολουθεί να γράφει εκεί που δεν πιάνει μελάνι το όριο του 60% που έχει θεσπίσει η ΕΕ σχετικά με το ποσοστό του κρατικού χρέους ως προς το ΑΕΠ. Δεν είναι η πρώτη φορά που η Ιταλία έχει έρθει σε σύγκρουση με την ΕΕ γι' αυτό το θέμα. Πέρσι, χρειάστηκαν μήνες παζαριών για να καταλήξουν σε προϋπολογισμό που θα ικανοποιεί και τις δύο πλευρές.

Με δεδομένο ότι το δεύτερο εξάμηνο του 2018 η ιταλική οικονομία συρρικνώθηκε και με δυσοίωνες τις προβλέψεις για την «ανάπτυξη» το επόμενο διάστημα, αναμένουμε να δούμε αρκετά επεισόδια στο ιταλικό «δράμα» με την ΕΕ.



### Απολύσεις χιλιάδων εργατών στον ορίζοντα

Μπροστά στο εφιαλτικό φάσμα της ανεργίας βρίσκονται 15.000 με 20.000 εργάτες στον ιταλικό νότο, λόγω της κρίσης του ιταλικού καπιταλισμού και της μεταφοράς κεφαλαίων σε χώρες της ανατολικής Ευρώπης, όπου τα μεροκάματα είναι κατά πολύ χαμηλότερα και η εργατική νομοθεσία σχεδόν ανύπαρκτη. Η κρίση έχει ήδη αγκαλιάσει τη βαριά βιομηχανία, την ένδυση, τις τηλεπικοινωνίες και το εμπόριο, ενώ μέχρι το τέλος της χρονιάς, η συνολική δαπάνη για τα επιδόματα ανεργίας ενδέχεται να φθάσει τα 10 δισ. ευρώ.

Η λίστα των επιχειρήσεων που είτε κλείνουν πετώντας εκατοντάδες εργάτες στον δρόμο είτε φεύγουν από τη χώρα και ειδικότερα από το νότο είναι μακροσκελής. Ανάμεσά τους βρίσκονται εμπορικές αλυσίδες όπως η Carrefour, η Coop και η Tony, που απέλυσαν 1.500 εργάτριες και εργάτες, η Industria Italiana, που πριν λίγο καιρό έδωσε 290 εργάτες, η Firema και ο όμιλος Natuzzi, η Almaviva, η Fiat, που απέλυσε εκατοντάδες εργάτες στο Termini Imerese, και πολλές άλλες.

Μια από τις τελευταίες περιπτώσεις είναι αυτή της αμερικάνικης πολυεθνικής Whirlpool στη Νάπολη, που ετοιμάζεται να μεταφέρει το εργοστάσιό της στην Πολωνία, αφήνοντας 1.000 εργάτες χωρίς δουλειά. Οι εργάτες έχουν ήδη καταλάβει το εργοστάσιο προκειμένου να εμποδίσουν την εταιρία να το κλείσει και να απομακρύνει τις μηχανές παραγωγής και ταυτόχρονα διαδήλωσαν μαζικά στη Ρώμη έξω από το υπουργείο Βιομηχανίας. Η δυναμική των εργατικών κινητοποιήσεων και η αλληλεγγύη προς τους απολυμένους εργάτες από το λαό της Νάπολης ανάγκασε την κυβέρνηση, διά στόματος του αντιπροέδρου Λουίτζι ντι Μάιο, να πάρει θέση και να πιέσει την εταιρία να διατηρήσει το εργοστάσιό της στην Νάπολη. Ακόμα και να μείνει η Whirlpool, όμως, η κρίση του ιταλικού καπιταλισμού θα συνεχιστεί, όπως και η αποβιομηχάνιση των παραδοσιακών βιομηχανικών κέντρων της χώρας, λόγω της μεταφοράς κεφαλαίων στις «ελεύθερες οικονομικές ζώνες» της ανατολικής Ευρώπης.

Η ένταξη των χωρών αυτών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αφενός θεσμοθέτησε την πρόσδεσή τους στο δυτικό ιμπεριαλιστικό άρμα και αφετέρου ήρε τους όποιους περιορισμούς υπήρχαν παλιότερα για την εξαγωγή κεφαλαίου από τις δυτικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις προς αυτές. Τα μονοπώλια εκμεταλλεύονται τις συνθήκες κινεζοποίησης της εργασίας στην καρδιά της Ευρώπης, ενώ παράλληλα συμπιέζουν προς το κάτω την τιμή της εργατικής δύναμης στις χώρες της κεντρικής και δυτικής Ευρώπης, στέλνοντας μαζικά εργάτες να πυκνώσουν τον εφεδρικό στρατό των ανέργων.

## Ονδούρα

# Διαδηλώσεις ενάντια στην αμερικανόδουλη κυβέρνηση

Εδώ και μέρες, χιλιάδες διαδηλωτές συγκρούονται με τις δυνάμεις καταστολής της κυβέρνησης του δεξιού Χουάν Ορλάνδο Ερνάνδες στην Ονδούρα. Οι διαδηλώσεις ξεκίνησαν ενάντια στο σχέδιο ιδιωτικοποίησης των συστημάτων Υγείας και Παιδείας και συνεχίζονται παρά την απόφαση του Ερνάνδες να αποσύρει το νομοσχέδιο των ιδιωτικοποιήσεων. Πλέον στο στόχαστρο των διαδηλωτών είναι η ίδια κυβέρνηση, η κρατική διαφθορά και τα αντιλαϊκά μέτρα που έχει λάβει τα τελευταία χρόνια.

Στο στόχαστρο των διαδηλώσεων έχει μπει και η αμερικάνικη παρουσία στην χώρα. Τη Δευτέρα 3 Ιούνη, εκατοντάδες διαδηλωτές επιτέθηκαν σε κονβί φορτηγών που μετέφεραν κοντέινερ με προϊόντα μπανάνας που ανήκουν στον αμερικάνικο κολοσσό Dole Fruit Company, πυρπολώντας τα φορτηγά και το εμπόρευμα, ενώ μερικές μέρες νωρίτερα, στις 31 Μάη, χιλιάδες διαδηλωτές επιτέθηκαν και πυρπόλησαν την πύλη της αμερικάνικης πρεσβείας στην πρωτεύουσα της Ονδούρας, Τεγκουσικάλπα.

Τα δυτικά ΜΜΕ τηρούν σιγή ιχθύος για τις πολυήμερες διαδηλώσεις και συγκρούσεις ενάντια στην κυβέρνηση, στάση που δεν προκαλεί καμιά έκπληξη αν αναλογιστεί κανείς το γεγονός ότι η



κυβέρνηση της Ονδούρας είναι παραδοσιακά ένας από τους πιο πιστούς συμμάχους των Αμερικάνων. Ο Ερνάνδες ανέλαβε την εξουσία της χώρας το 2017, μετά από εκλογές βίας και νοθείας σύμφωνα με καταγγελίες ακόμα και ανθρωπιστικών οργανώσεων που πρόσκεινται στην αμερικάνικη κυβέρνηση, ενώ η Διεθνής Αμνηστία έχει καταγγείλει την κυβέρνηση Ερνάνδες ως μια από τις πιο καταπιεστικές κυβερνήσεις παγκόσμια, που συνεργάζεται ανοιχτά με ναρκέμπορους.

Το 2009, ο στρατός, με την υποστήριξη των Αμερικάνων, ανέτρεψε τον δημοκρατικά εκλεγμένο Μανουέλ

Σελάγια. Η εμπλοκή των Αμερικάνων στο πραξικόπημα έγινε μέσω της τότε υπουργού Εξωτερικών Χίλαρι Κλίντον. Στη συνέχεια, η αμερικάνικη κυβέρνηση συνέβαλε τα μέγιστα σε προπαγανδιστικό επίπεδο προκειμένου να μακιγιάρει το δημοκρατικό προσώπιο των κυβερνήσεων που ακολούθησαν το πραξικόπημα, ενώ παράλληλα χρηματοδότησε αδρά την ανασύσταση των δυνάμεων καταστολής, παρά το γεγονός ότι δεκάδες ανθρωπιστικές οργανώσεις, μεταξύ των οποίων και αμερικάνικες, είχαν καταγγείλει την αστυνομία και το στρατό για εκατοντάδες περιπτώσεις παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

## Παζάρια στο παρασκήνιο για τα ευρωπόστα

Δε νομίζουμε να πιστεύει κανένας ότι ο Ντόναλντ Τρουμπ θα είναι αυτός που θα βρει λύση για το πρόσωπο που θα διαδεχτεί τον Γιούνκερ στην προεδρία της Κομισιόν. Το ιμπεριαλιστικό διευθυντήριο του έδωσε τη σχετική εντολή, για να φαίνεται πως όλα κινούνται με το σωστό θεσμικό τρόπο. Την ώρα που ο Τρουμπ θα περιοδεύει τις ευρωπαϊκές πρωτεύουσες και θα κάνει άνευ σημασίας συναντήσεις με πρωθυπουργούς και αρχηγούς κρατών, το παρασκήνιο θα εργάζεται πυρετωδώς για να βρει τη λύση-πακέτο.

Όταν λέμε παρασκήνιο αναφερόμαστε πρωτίστως στον γερμανο-γαλλικό άξονα.

## Νέες εκλογές στο Ισραήλ

Ο καλός του φίλος Ντόναλντ Τραμπ του πρόσφερε αμέριστη βοήθεια πριν και μετά τις εκλογές. Ενώσω προσπαθούσε να σχηματίσει κυβέρνηση, ο Τραμπ «τιτίβιζε»: «Ελπίζω τα πράγματα να εξελιχθούν καλά με το σχηματισμό του κυβερνητικού συνασπισμού στο Ισραήλ και ο Μπίμπι κι εγώ να μπορέσουμε να συνεχίσουμε να κάνουμε τη συμμαχία μεταξύ της Αμερικής και του Ισραήλ δυνατότερη από ποτέ. Εχουμε πολλά περισσότερα να κάνουμε!». Όμως ο φασίστας Λίμπερμαν δεν έδωσε τη δέουσα σημασία στις παραινήσεις του Τραμπ και είναι αυτός που εξανάγκασε τον Νετανιάχου να πάει σε νέες εκλογές. Η μεγάλη πλάκα: ο Νετανιάχου κατηγορήσε τον Λίμπερμαν ως... αριστερό!

Ο Λίμπερμαν ήταν αυτός που οδήγησε σε τελικό ναυάγιο τα παζάρια για το

σχηματισμό κυβέρνησης, που κράτησαν αρκετές εβδομάδες (οι εκλογές είχαν γίνει στις 9 του Απριλίου). Αρνήθηκε να μπει στην κυβέρνηση, θέλοντας προφανώς να αποδυναμώσει τον Νετανιάχου που είχε κερδίσει τις εκλογές στο νήμα. Ο Νετανιάχου, μπροστά στον κίνδυνο να δει τον πρόεδρο της Δημοκρατίας να αναθέτει διευρενητική εντολή σχηματισμού κυβέρνησης στον Μπένι Γκαντζ και φοβούμενος ότι Γκαντζ και Λίμπερμαν τα έχουν βρει στο παρασκήνιο, έβαλε το κόμμα του να προτείνει τη διάλυση της Κνεσέτ, λίγο πριν εκπνεύσει η προθεσμία που ο ίδιος είχε για να σχηματίσει κυβέρνηση. Η πρόταση του Λικούντ υπερψηφίστηκε με 74 θετικές ψήφους έναντι 45 αρνητικών και το σιωνιστικό μόρφωμα θα οδηγηθεί σε νέες εκλογές στις 17 του Σεπτεμβρίου.

## Κακούργημα η ανθρωπιά!

Κάθειρξη 20 ετών αντιμετωπίζει ο αμερικανός πολίτης Σκοτ Γουόρεν, κατηγορούμενος για συνωμοσία κατά του αμερικανικού κράτους, επειδή βοήθησε μετανάστες χωρίς χαρτιά!

Ο Γουόρεν είναι μέλος της οργάνωσης «Όχι άλλοι θάνατοι», που προσφέρει τροφή, νερό και ιατρική βοήθεια σε μετανάστες που μπαίνουν παράνομα στις ΗΠΑ, προκειμένου να επιβιώσουν στην έρημο της Αριζόνα, όπου τη μέρα η θερμοκρασία ξεπερνά τους 46 βαθμούς Κελσίου και το βράδυ πέφτει στους 3-4 βαθμούς. Υπολογίζεται ότι περισσότεροι από 3.000 μετανάστες από χώρες της Λατινικής Αμερικής έχουν αφήσει την τελευταία τους πνοή σ' αυτή την έρημο την τελευταία δεκαετία.

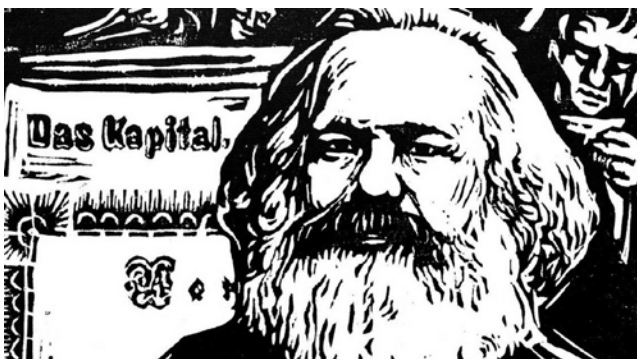
Ο 36χρονος Γουόρεν συνελήφθη πέρυσι από συνοριοφύλακες μαζί με τους δύο μετανάστες χωρίς χαρτιά από την Ονδούρα, στους οποίους προσέφερε τροφή, νερό και στέγη κοντά στα σύνορα των ΗΠΑ με το Μεξικό. Η δίκη του από δικαστήριο της Αριζόνα ξεκίνησε πριν από μερικές μέρες και γίνεται με βάση το σκληρό αντιμεταναστευτικό πλαίσιο που ισχύει στις ΗΠΑ, που εξισώνει την ανθρωπιά με κακούργημα.



# Καμπανάκια κινδύνου για μια νέα κρίση

**Η** μείωση της βιομηχανικής παραγωγής σε ΗΠΑ, Ευρώπη και Ασία τον περασμένο μήνα χαρακτηρίζεται πλέον ως κακός οiwόνος για μια νέα οικονομική περιοδική κρίση που όλοι την περιμένουν αλλά κανείς δε γνωρίζει πότε θα ξεσπάσει. Ορισμένοι οικονομολόγοι προειδοποιούν για παγκόσμια ύφεση και νέα κατρακύλα των επιτοκίων, αν δεν αμβλυνθούν οι εμπορικές διαφορές στον προσεχές συνέδριο των G20, που θα γίνει στα τέλη Ιούνη στην Οσάκα της Ιαπωνίας και στο οποίο αναμένεται να συναντηθούν οι πρόεδροι των ΗΠΑ και της Κίνας, Τραμπ και Σι Τζινπίνγκ.

Οι σχέσεις των δύο χωρών ολοένα και χειροτερεύουν, με τον υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ Μάικ Πομπέο να «θυμάται» την εξέγερση της πλατείας Τιεν Αν Μεν (στην 30ή επέτειο από το ξέσπασμά της) και να ζητά από την «κομμουνιστική» κινέζικη ηγεσία να αναφέρει δημόσια όλους τους



νεκρούς της εξέγερσης και να απελευθερώσει όλους τους πολιτικούς κρατούμενους. Από κοντά, ο νέος υπουργός Πολέμου των ΗΠΑ Πάτρικ Σανάχαν (ανέλαβε στις αρχές αυτού του χρόνου) κατηγόρησε την Κίνα για προσπάθεια «αποσταθεροποίησης» της περιοχής, κατηγορία που επέστρεψαν στις ΗΠΑ οι κινέζοι αξιωματούχοι κάνοντας λόγο ακόμα και για ανοιχτό πόλεμο, σε περίπτωση που οι ΗΠΑ συνεχίσουν τις προκλήσεις τους με τα στρατιωτικά γυμνάσια στη νότια κινέζικη θάλασσα και την υποστήριξή τους σε μία «δημοκρατι-

κή» Ταϊβάν ξεχωριστά από την υπόλοιπη Κίνα. Ως γνωστόν, η Ταϊβάν θεωρείται από την Κίνα δικό της έδαφος, το οποίο όμως για δεκαετίες και μέχρι σήμερα έχει διαχωριστεί, ως προπύργιο των πολέμιων της κινέζικης επανάστασης.

Ο εμπορικός πόλεμος που συνεχίζεται κανονικά μεταξύ ΗΠΑ και Κίνας αλλά και με τις νέες απειλές Τραμπ για νέους δασμούς στο Μεξικό και ενδεχομένως και στην Ινδία, πυροδοτεί το πολεμικό κλίμα αλλά και τις ανησυχίες για ξέσπασμα μιας νέας οικονομικής κρίσης (από αυτές που

ξεσπούν περιοδικά στον παγκόσμιο καπιταλισμό).

Δύο ξεχωριστές έρευνες, μία από το Ινστιτούτο Διεύθυνσης Προμηθειών (ISM) και μια δεύτερη από εταιρία συμβούλων για τα θέματα των «αγορών», που εδρεύει στο Λονδίνο (IHS), έδειξαν ότι η μείωση της βιομηχανικής δραστηριότητας στις ΗΠΑ ήταν η χειρότερη από τον Οκτώβριο του 2016 (έρευνα ISM) ή, ακόμα χειρότερα, από το 2009 (σύμφωνα με τον δείκτη «διαχειριστών προμηθειών» PMI της IHS).

Η μείωση των επιτοκίων από την αμερικανική FED «μυρίζει» πρόβλημα στον πιστωτικό τομέα, που αναγκάζει τη FED να ρίξει τα επιτόκια για να δώσει φτηνότερο χρήμα στους καπιταλιστές που ζορίζονται. Ποτέ όμως οι νομισματικές πολιτικές ή οι πολιτικές επιτοκίων δε στάθηκαν ικανές να αποτρέψουν τις οικονομικές κρίσεις. Αυτές είναι σύμφυτες με τον καπιταλισμό, όποιο κι αν είναι στο τιμόνι της διαχείρισής του.



## Αντιμέτωπη με τη λαϊκή οργή η νέα χούντα στο Σουδάν

Η άγρια καταστολή των ειρηνικών διαδηλωτών που επί βδομάδες έκαναν καθιστική διαμαρτυρία έξω από το υπουργείο Πολέμου στην πρωτεύουσα του Σουδάν Χαρτούμ, την περασμένη Δευτέρα, είχε ως αποτέλεσμα τουλάχιστον 60 νεκρούς και πολλούς τραυματίες. Η επιχείρηση διάλυσης της καθιστικής διαμαρτυρίας των διαδηλωτών, οι οποίοι ζητούν άμεση προκήρυξη εκλογών και τερματισμό της κατάστασης «έκτακτης ανάγκης» που έχει επιβάλει το στρατιωτικό συμβούλιο που διοικεί τη χώρα μετά από την πτώση του δικτάτορα Ομάρ Αλ Μπασίρ, οργανώθηκε από τις παραστρατιωτικές «δυνάμεις ταχείας επέμβασης» και από την αστυνομία. Πρώτα έριξαν δακρυγόνα για να διαλύσουν τον κόσμο και στη συνέχεια άρχισαν να πυροβολούν στο ψαχνό με πραγματικά πυρά με στόχο να διαλύσουν πλήρως τη διαμαρτυρία που λίγες μέρες πριν αξιωματούχοι του στρατού είχαν χαρακτηρίσει ως «κίνδυνο για την εθνική ασφάλεια», συμπληρώνοντας ότι θα πάρουν μέτρα κατά των «άνομων στοιχείων», πράγμα που έγινε την περασμένη Δευτέρα.

Η πτώση του επί τρεις δεκαετίες δικτάτορα του Σουδάν, Ομάρ Αλ Μπασίρ, μετά από μήνες διαδηλώσεων, δεν οδήγησε στην ικανοποίηση των αιτημάτων των διαδηλωτών. Η χούντα που τον αντικατέστησε (η οποία χαιρετίστηκε από Σαουδική Αραβία και Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα) στην αρχή έδειχνε ότι θα κάνει «μεταρρυθμίσεις» επί το «δημοκρατικότερο», όμως η καταστολή της περασμένης Δευτέρας άλλα δείχνει.

Αυτό που προέχει είναι η ασφάλεια του συστήματος (απλός διαχειριστής του οποίου ήταν ο δικτάτορας Μπασίρ), και για το σκοπό αυτό η χούντα δε θα διστάσει μπροστά σε τίποτα. Κατηγορητής του πανεπιστημίου Al Neelain του Χαρτούμ δήλωσε στο πρακτορείο Αλ Τζαζίρα, ότι ο κόσμος έχει αρχίσει να φτιάχνει οδοφράγματα σε διάφορες περιοχές και η κατάσταση ολοένα και επιδεινώνεται.

Αλλη μία στρατιωτική χούντα ρίχνει γρήγορα το «δημοκρατικό» της προσωπίο (ήταν υποτίθεται αυτή που ανέτρεψε το δικτάτορα Μπασίρ), βρισκόμενη αντιμέτωπη με τη λαϊκή οργή. Αυτό θα βοηθήσει να φύγουν οι αυταπάτες που κάποιοι είχαν για το ρόλο του στρατού, περιμένοντας από αυτόν να «εγγυηθεί» τη δημοκρατία! Ηδη οι ομάδες της αντιπολίτευσης διαμήνυσαν ότι διακόπτουν κάθε συζήτηση με το στρατό για το θέμα της μετάβασης στη «δημοκρατία».

Από την άλλη, οι μεγάλες δυνάμεις δεν έχουν ακόμα αποφασίσει ποια θέση θα πάρουν απέναντι στην κρίση του Σουδάν. Ρωσία και Κίνα μπλόκαραν την απόφαση του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, ενώ ΗΠΑ, Βρετανία και Νορβηγία απλά εξέδωσαν μία κοινή ανακοίνωση καταγγελίας για τα μάτια του κόσμου.

## Συνυπεύθυνη η ΕΕ για το βασανισμό μεταναστών στη Λιβύη

**Δ**εν έχουμε καμία αμφιβολία ότι ο φάκελος των 245 σελίδων, τον οποίο δύο δικηγόροι που εδρεύουν στο Παρίσι, ο γαλλοϊσπανός Χουάν Μπρανκό και ο ισραηλινός συνάδελφός του Ομέρ Σατς, κατέθεσαν στην εισαγγελία του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, ζητώντας του να ασκήσει δίωξη σε βάρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, εξαιτίας των μαζικών θανάτων μεταναστών στη Μεσόγειο, θα πεταχτεί στον κά-

λαθο των αχρήστων. Σιγά μη βγάλει τα μάτια της η ίδια η ΕΕ για μερικές χιλιάδες «βαρβάρους» που προσπάθησαν -ανεπιτυχώς- να περάσουν τα θαλάσσια σύνορα για να φτάσουν στην ευρωπαϊκή «γη της επαγγελίας»!

Το γαλλικό υπουργείο Εξωτερικών ήδη έβγαλε ανακοίνωση, με την οποία κατηγορεί τους δικηγόρους για «ανυπόστατες και παράλογες κατηγορίες». Οι δύο δικηγόροι όμως λένε την αλήθεια ή τουλάχιστον ένα

μέρος της που όλοι θέλουν να «ξεχάσουν». Κατηγορούν την ΕΕ για την πολιτική αποτροπής της μετανάστευσης, στο πλαίσιο της οποίας θυσιάζονται ζωές μεταναστών για να αποτραπεί η διέλευση νέων. Κι όταν αυτό απέτυχε παταγωδώς, οι ευρωπαίοι αξιωματούχοι έφτασαν στο σημείο να συνεργαστούν με τη λιβυκή ακτοφυλακή για να αναχαιτίσει τις μεταναστευτικές ροές και να ρίξει τους μετανάστες σε σύγχρονα κολαστήρια που ονομάζονται «καταυλισμοί

κράτησης».

Οι δικηγόροι κατηγορούν την ΕΕ ότι χρηματοδοτούσε τη λιβυκή ακτοφυλακή και τους παραστρατιωτικούς που διοικούν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών, παρά το γεγονός ότι είχε πλήρη γνώση του τι συνέβαινε στα κέντρα αυτά: βιασμοί, βασανισμοί και δολοφονίες βρισκόνταν στην ημερήσια διάταξη. Στα σύγχρονα στρατόπεδα συγκέντρωσης στάλθηκαν περίπου 40 χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες μεταξύ 2016 και 2018. Και η συνεργασία συνεχίζεται...

## Νέος γύρος κρίσης στο SPD

**Μ**όλις που συμπλήρωσε χρόνο στην ηγεσία της γερμανικής σοσιαλδημοκρατίας (SPD), η Αντρέα Νάλες βρέθηκε στην ανάγκη να παραιτηθεί, συμπληρώνοντας τον μακρύ κατάλογο των ηγετικών στελεχών του κόμματος που παίρνουν το δρόμο της πολιτικής αποστρατείας μετά από μια μεγάλη εκλογική ήττα.

Ο προηγούμενος αρχηγός, ο Μάρτιν Σουλτς, δεν άντεξε παρά μερικούς μήνες. Τον έβαλαν υποψήφιο καγκελάριο, όπως ήταν ο διακαής πόθος του, «έγραψε» μια ιστορική ήττα (το ποσοστό του SPD συρρικνώθηκε στο ιστορικό χαμηλό του 20,5%) στις βουλευτικές εκλογές του 2018 και μολονότι δοκίμασε να κρατήσει το πόστο του πρόεδρου, υποχρεώθηκε από τους βαρόνους του SPD σε παραίτηση. Η Νάλες που τον διαδέχτηκε είχε προθεσμία μέχρι τις ευρωεκλογές. Το 15,8%, νέο ιστορικό χαμηλό, ποσοστό συντριβής του άλλοτε πανίσχυρου κόμματος, δεν της άφηνε περιθώρια παραμονής. Είχε πρωτοστατήσει στην υποχρέωση του Σουλτς σε παραίτηση, οπότε αντιλήφθηκε ότι έφτασε και η δική της ώρα. «Η συζήτηση στην

κοινοβουλευτική ομάδα και οι τοποθετήσεις πολλών κομματικών στελεχών μου έδειξαν ότι δεν υπάρχει πλέον η στήριξη που είναι απαραίτητη για την άσκηση των καθηκόντων μου στα αξιώματά μου», ανακοίνωσε και παραιτήθηκε.

Η μόλις 49χρονη Νάλες ανακοίνωσε ότι θα αποχωρήσει πλήρως από την πολιτική, παραδίδοντας και τη βουλευτική της έδρα. Χαμένη δε θα πάει, βέβαια. Τα γερμανικά μονοπώλια ανοίγουν πρόθυμα τις αγκαλιές τους και υποδέχονται τους αστούς πολιτικούς που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν την αστική πολιτική.

Οι σοσιαλδημοκράτες διόρισαν μια τριανδρία ως μεταβατική διοίκηση του κόμματος, μέχρι να συγκληθεί συνέδριο και να εκλέξει νέο πρόεδρο. Η πλάκα είναι πως θεωρούν ότι αλλάζοντας προέδρους μπορούν ν' αλλάξουν και την εκλογική συμπεριφορά των γερμανών πολιτών απέναντί τους. Αυτοί αλλάζουν αρχηγούς και το εκλογικό ποσοστό τους πέφτει. Δεν αποκλείεται, λοιπόν, το ερχόμενο φθινόπωρο που θα κάνουν συνέδριο, να αποχωρήσουν από το «μεγάλο συνασπισμό» με τη Δεξιά.

## Τσεχία: Μαφιόζικος καπιταλισμός

**Η** μεγαλύτερη διαδήλωση μετά από την πτώση του ψευδεπίγραφου σοσιαλισμού έγινε την περασμένη Τρίτη στην Πράγα. Εκατόν είκοσι χιλιάδες ήταν οι διαδηλωτές που ζήτησαν την παραίτηση του δισεκατομμυριούχου πρωθυπουργού Αντρέι Μπάμπις. Ήταν η τέταρτη διαδήλωση εδώ και έξι βδομάδες, από τότε που ξέσπασε το σκάνδαλο με τις παράνομες επιδοτήσεις στον... εαυτό του (στην εταιρία του Agrofert) από ευρωπαϊκά κονδύλια. Γι αυτό και ορισμένοι διαδηλωτές παρομοίασαν τον Μπάμπις με τον Μπερλουσκόνι, ζητώντας την άμεση παραίτησή του.

Ο Μπάμπις αντιμετωπίζει το ενδεχόμενο η ΕΕ να του επιβάλει να επιστρέψει τα χρήματα με την κατηγορία του αθέμιτου ανταγωνισμού. Μετά από το ξέσπασμα του σκανδάλου, που άρχισε μετά από τη διαρροή εγγράφων των ελεγκτών της Κομισιόν, ο 64χρονος Μπάμπις απέλυσε τον υπουργό Δικαιοσύνης και δηλώνει



ότι δεν πρόκειται ποτέ να παραιτηθεί, χαρακτηρίζοντας τις αντικυβερνητικές διαδηλώσεις «πλήγμα κατά της δημοκρατίας» με στόχο την «αποσταθεροποίηση της χώρας»!

Δείγμα της κατάντιας των πρώην «σοσιαλιστικών» χωρών, με καπιταλιστές που γίνονται πρωθυπουργοί και συμπεριφέρονται σαν μαφιόζοι. Το δυστύχημα για τους διαδηλωτές είναι ότι περιμένουν από την ΕΕ τη λύση, κουνώντας τις σημαίες της.

# στο ψαχνό

## Σόου κοροϊδίας

Ο Μητσοτάκης ακολουθεί το γνωστό ποδοσφαιρικό δόγμα: Ομάδα που κερδίζει δεν αλλάζει. Συνεχίζει με το ίδιο προσωπικό και με την ίδια προεκλογική τακτική. Ο κόουτς Θεοδωρικάκος θα κάνει κάποιες μικροαλλαγές, παρακολουθώντας τις αλλαγές τακτικής του αντίπαλου.

Στο πλαίσιο αυτής της τακτικής αποφασίστηκε και η κινηματογράφηση και φωτογράφιση του Κούλη στον Υμηττό, με γαλάζια πλαστικά γάντια και το πουκάμισο έξω (αθάνατη εργατιά!) να μαζεύει σκουπίδια σε πράσινη σκουπιδοσακούλα, τιμώντας την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος! Μέχρι τις 7 του Ιούλη, όλο και κάποιες ανάλογες ευκαιρίες θα δοθούν, για να δείξει ο Κούλης ότι δεν ανήκει στην ελίτ. Όπως θα έχετε προσέξει, γραβάτα φοράει πλέον μόνο τα βράδια και σε σοβαρές συναντήσεις.

Στον ΣΥΡΙΖΑ γίνεται το «φύγε εσύ, έλα εσύ». Τον πούλο ο Βερναρδάκης και ο Σκλιάς, στη θέση τους ο Νικολακόπουλος και η εταιρία του Ρουτζούνη (Κατα Research). Τέρμα οι κομματικές επιτροπές στους νομούς. Στη θέση τους εκλογικές επιτροπές, κυρίως από πρώην πασόκους (αυτοί ξέρουν), με κεντρικό συντονιστή τον Κοτσακά (αυτός κι αν ξέρει, τόσα χρόνια δίπλα στον Ακη).

Στον πάγκο ο προκλητικός Τζανακόπουλος, στη θέση του η γλυκομίλητη και χαμηλοβλεπούσα Αχτσιόγλου. Ο κυρ-Αλέκος, που μάλωσε στοργικά τους ψηφοφόρους των ευρωεκλογών ότι δεν κατάλαβαν τι ψήφισαν, θα πίνει πλέον το φρέντο του στο Μαξίμου και όχι στα τηλεοπτικά στούντιο.

Κι ο Τσίπρας -με το θυμό καταλαγιασμένο πλέον- θα ξαναγίνει ο Νίκος Ξανθόπουλος της πολιτικής (έχει και τη Μπέτυ Κλάψα, οπότε το ζευγάρι πάει για πολλά εισιτήρια). Τον είδατε στην ΕΡΤ. Ντρεπόταν ακόμα και να σηκώσει τα μάτια να κοιτάξει τον Κοτρώτσο. Πάνε εκείνα τα σαρδόνια χαμόγελα, τα γεμάτα αλαζονεία, τα «ούτε μία στο εκατομμύριο δε χάνω από τον Μητσοτάκη» και τα «ησυχία, μιλάει ο πρωθυπουργός της χώρας». Χαμηλοί τόνοι, ηρεμία και ύφος καλού παιδιού που προσπαθεί να πείσει τους γονείς της κοπέλας ότι αξίζει να του εμπιστευτούν την κόρη τους.

Στα οικονομικά, στον πάγκο ο Τσακαλώτος (η τσογλανιά, τα κρύα ανέκδοτα και τα ελληνικά της συμφοράς δεν προσφέρονται για αντεπίθεση με στόχο την ανατροπή του σκορ) μέσα Σταθάκης και Δραγασάκης. Οι σοβαροί! Οι ικανοί ν' απευθυνθούν στη «μεσαία τάξη» και να την πείσουν ότι ο Μητσοτάκης, με τις φοροαπαλλαγές που τάζει, θα ρίξει τη χώρα στα βράχια, προκαλώντας δημοσιονομικό εκτροχιασμό.

Και αυτοκριτική, μπας και βρεθούν κάποιοι να ξεχάσουν όσα έλεγαν το βράδυ των ευρωεκλογών και την επόμενη μέρα. «Εμείς δεν πρόκειται ποτέ να κουνήσουμε το δάχτυλο στους πολίτες για τις επιλογές τους. Δεν αντιμετωπίζουμε τη λαϊκή βούληση α λα καρτ. Η συσσωρευμένη πίεση της πολυετούς κρίσης και της λιτότητας ήταν μεγάλη, ιδίως για τα μεσοστρώματα. Μετά από τέσσερα χρόνια πολιτικής σταθερότητας που δημιούργησε η κυβέρνησή μας, η πίεση αυτή εκφράστηκε στις κάλπες των ευρωπαϊκών και των αυτοδιοικητικών εκλογών», δηλώνει ο Χαρίσης. Χωρίς να παραλείψει το κλισέ: «Η κίνηση του πρωθυπουργού να προκηρύξει εθνικές εκλογές αποδεικνύει στην πράξη ότι πήραμε το μήνυμα της κάλπης»!

Κι είμαστε ακόμα στην αρχή της προεκλογικής περιόδου. Τον επόμενο μήνα θα δουν πολλά τα μάτια μας και θ' ακούσουν πολλά τ' αυτιά μας, σ' αυτό το κακόγουστο σόου πολιτικής εξαπάτησης, που μόνο μ' έναν τρόπο μπορεί ν' απαντηθεί: ΑΠΟΧΗ!



**ΧΥΔΑΙΟΤΗΤΑ.** Η μία σκέφτηκε πως έπρεπε κάπως να ξεχωρίζει από τον Τσίπρα. Να μην τον αφήσει να της κλέψει την παράσταση. Να έχει «όγκο» δίπλα του. Και ταυτόχρονα να στείλει μήνυμα... ανανέωσης, παρά τη δεινή εκλογική ήττα. Παρήγγειλε να της φέρουν δύο παιδάκια (η ίδια δεν έχει παιδιά, για να της δώσει κανείς μια μικρή δικαιολογία). Αρπάξε το μικρό στην αγκαλιά, με τον τρόπο που κρατάνε τα μωρά τους οι τσιγγάνες, για να έχει ελεύθερο το άλλο χέρι ώστε να κρατάει το μεγαλύτερο παιδί. Και βάδιζε καμαρωτή, κουβαλώντας τα παιδιά που έπαιζαν παρά τη θέλησή τους ρόλο γλαστρών σ' ένα κακόγουστο σόου. Άλλο η τσιγγάνα μάνα, όμως, που αρπάζει το παιδί με την αργασμένη χερούκλα της και το στηρίζει στο γοφό, προσφέροντάς του μια άνετη θέση, κι άλλο η (κάθε) Δούρου. Το παιδί της γλίστραγε καθώς βάδιζε κι αυτή το ξαναστήριζε με απότομες κινήσεις, λες και κουβαλούσε καρπούζι. Μέχρι που της πιάστηκε το χέρι κι αναγκάστηκε να χρησιμοποιήσει και το άλλο. Ο «όγκος», όμως, δεν έπρεπε να χαθεί, γι' αυτό και είπε στο κοριτσάκι να την κρατάει αυτό από το μπράτσο! Κι οι συριζαίοι χειροκροτούσαν... Κι ο Τσίπρας, που δε θα το έκανε αυτό με τα δικά του παιδιά, καμάρωνε δίπλα σε γύφτικο σκεπάρνι, αντί να της ψιθυρίσει στ' αυτή «άσε μωρή τα παιδιά, μη σου...». Ο άλλος έχει αποφασίσει, λέει, να παντρευτεί με μια συνταξιούχο μοντέλα και πήγαν να πάρουν την ευχή του Ιερώνυμου. Κουβαλώντας μαζί τους ένα τσούρμιο φωτογράφους, οι οποίοι απαθανάτισαν κάθε στιγμή (οι φωτογραφίες διανεμήθηκαν, φυσικά, στα ΜΜΕ). Κι ο Τζερόνιμο έπαιξε κανονικά το ρόλο της γλάστρας. Είναι μεγαλόψυχος άνθρωπος. Αύριο, άλλωστε, ο λεγόμενος μπορεί να είναι υπουργός, όλο και κάπου θα χρειαστεί. Ήταν και μια ευκαιρία να πετάξει από πάνω του τη ρετινιά ότι μόνο με τον Τσίπρα τα είχε καλά...



## KONTRES

### Αλαζονεία

«Συνηθίζω να κάνω έντονη αυτοκριτική αλλά δεν μπορώ να εντοπίσω λάθη από την παράταξή μας. Οι υπόλοιπες παρατάξεις πράγματι έκαναν λάθη. Αν είναι λάθος ότι κάποια στιγμή έβαλα ροζ γόβες και συζητήθηκε τόσο, αυτό θα το κρίνετε εσείς». Πώς θα σχολιάζατε αυτή τη δήλωση της Νοτοπούλου; Αντιλαμβάνομαστε ότι πολιτικό σχόλιο δεν μπορεί να γίνει. Δεν μπορείς να σχολιάσεις το απόλυτο τίποτα. Ανακύπτει, όμως, το ερώτημα: πώς αυτό το απόλυτο τίποτα διέγραψε μια πορεία από το Γραφείο Πρωθυπουργού στη Θεσσαλονίκη, στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης και από εκεί στην υποψηφιότητα του κυβερνώντος κόμματος για τη δημαρχία της δεύτερης σε πληθυσμό πόλης της χώρας;

Απορρίπτοντας κάθε... μη πολιτική εξήγηση για το «φαινόμενο Νοτοπούλου» και αναζητώντας απαντήσεις αποκλειστικά στη σφαίρα του πολιτικού, δεν μπορούμε να βρούμε τίποτ' άλλο εκτός από ένα συνδυασμό αλαζονείας της εξουσίας και μοντερινιάς, λάιφσταϊλ, από τη μεριά του Τσίπρα και της ηγετικής ομάδας του Μαξίμου. Θα βάλουμε το απόλυτο τίποτα και θα το επιβάλουμε! Όχι με την πολιτική σκέψη, η οποία είναι νηπιακού επιπέδου, αλλά με την όμορφη και δροσερή παρουσία, την οποία θα ντύσουμε με μοντέρνα ρούχα και θα της μάθουμε πώς να περπατάει, πώς να στέκεται, πώς να κουνάει τα χέρια, πώς να βγάζει κραυγούλες, απευθυνόμενη στο πλήθος, όπως ακριβώς κάνουν οι ποπ αστέρες.

Αυτό έκαναν, αποδεικνύοντας για μια ακόμα φορά πόσο κυνικοί και αμοραλιστές είναι. Εχασαν, βέβαια, καθώς το «προϊόν» δεν «πήγνε» καθόλου στην αγο-

ρά, η οποία σ' αυτές τις περιπτώσεις δε θέλει μόνο το λαμπερό περιβλήμα, αλλά και... λίγο περιεχόμενο. Άλλωστε, και οι ποπ αστέρες έχουν και λίγη (ενίοτε και πολλή) φωνούλα.

### Η παπάρα

«Κυβερνάμε μόλις εννέα μήνες, κυβερνάμε μόνο από την ημέρα που βγήκαμε από το πρόγραμμα. Ο,τι προηγήθηκε ήταν μνημονιακή διαχείριση, **δεν μετράει!** Και να πεις ότι της έπεσαν βαριά τα γεμιστά της Θεανώς Φωτίου; Ελαφρύ φαγητό είναι (χωρίς κιμά ακόμα πιο ελαφρύ).

Είναι φανερό ότι οι συριζαίοι έχουν πάθει ομαδική παράκρουση. Και βγάζουν το χειρότερο εαυτό τους, αυτόν που τόσο επιμελώς προσπαθούσαν να κρύψουν. Είχαν κάνει την επιθυμία τους πραγματικότητα και νόμιζαν ότι θα παραμείνουν εσαεί στις χρυσές καρέκλες της εξουσίας. Κι όταν συνειδητοποίησαν ότι... «δεν», άρχισαν να συναγωνίζονται στο ποιος θα πει τη μεγαλύτερη παπάρα, δείχνοντας (και) μ' αυτόν τον τρόπο ότι θεωρούν τον ελληνικό λαό ένα τσούρμιο ηλιθίων.

### Ποτ πουρί

Όσο πιο χοντρές παπάρες λένε (ή γράφουν) τόσο περισσότερο τους παίρνουν στο ψιλό οι πολιτικοί τους αντίπαλοι που έχουν στήσει πάρτι και κυριολεκτικά «τους γλεντάνε». Στην καθημερινή του Μαρινάκη, για παράδειγμα, κάθησαν και μάζεψαν τις παπάρες που έγραφαν στο Twitter οι συριζαίοι. Μιλάμε για περιβόλι. Ο Σκορίνης έγραφε ότι «Πέντε πρεσβείες έχουν δημοσκοπήσεις που δίνουν συν δύο μονάδες τον ΣΥΡΙΖΑ από την ΝΔ!!!» (με τρία θαυμαστικά, μήπως και δεν προσέξει κάποιος τις... αποκλειστικές πληροφορίες του).

Ο Βερναρδάκης, με το ύφος του ειδικού που ξέρει τι λέει και δε σηκώνει αντιρρήσεις, έγραφε: «Εικονική πραγματικότητα ότι η ΝΔ θα κερδίσει όλες τις εκλογές». Ο Βαξεβάνης κατέθετε τις δικές του... αποκλειστικές πληροφορίες: «Εκμηδενίζεται η ψαλίδα: Στο 1,2% η διαφορά ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ σε νέα δημοσκόπηση-έκπληξη» (εννοούσε

### Το γαρ πολύ της θλίψεως...

Αμέσως μετά το σοκ των ευρωεκλογών, με τις 9,5 μονάδες διαφορά ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ, ο Βαξεβάνης μεταμφιέστηκε σε ψυχίατρο και μας διαβεβαίωσε ότι οι Έλληνες πάσχουν ομαδικά από μια ψυχική διαταραχή γνωστή ως «σύνδρομο της Στοκχόλμης»: έδειξαν ότι αγαπούν τους βασανιστές τους!

Μια βδομάδα μετά, έχοντας ηρεμήσει (και έχοντας πάρει γραμμή από την επιτελική ομάδα του Μαξίμου), επανήλθε για να μας πει ότι η ήττα του «άχαστου» Αλέξη από τον Κούλη είναι σαν την εκλογική ήττα του Τσόρτσιλ το 1945, μολονότι ήταν δαφνοστεφανωμένος μετά την ήττα των ναζί στον πόλεμο. Όπως και με την ήττα του Ελευθέριου Βενιζέλου το 1920, μολονότι ήταν ακόμα νωπό το κατόρθωμά του να μεγαλώσει γεωγραφικά την Ελλάδα, κάνοντας τις σωστές επιλογές στο διμπεριαλιστικό παιχνίδι.

Δεν τα έγραψε αυτά -λέει ο Βαξεβάνης- «για να συγκριθεί και πολύ περισσότερο για να δικαιολογηθεί η ήττα του Αλέξη Τσίπρα, αλλά για να κατανοηθεί πως η ζωή και η πολιτική δεν αγαπούν ιδιαίτερα τις ευθύγραμμες αναγνώσεις που καταλήγουν σε εύκολα και απλά συμπεράσματα»!



προφανώς τις δημοσκοπήσεις του Σκλια, που μετά τις ευρωεκλογές βγήκε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα και έγινε ρεντίκο-λο). Τους ξεπέρασε, όμως, όλους ο σύμβουλος του Παππά, Γιώργος Χριστοφορίδης (πρώην διευθυντής στη σπουδαία εφημερίδα «Χωνί»), ο οποίος στις 7:51 το απόγευμα της Κυριακής, ενώ είχαν ήδη βγει τα exit poll, έγραψε: «Ακόμη και αν επιβεβαιωθούν τα exit polls, ο ΣΥΡΙΖΑ πιάνει το ποσοστό που είχε στις ευρωεκλογές του 2014. Ποια κατάρρευση; Η διαφορά θα κλείσει. Δύο ωρίτσες υπομονή!» (οι δυο ωρίτσες πέρασαν και η διαφορά από 5% έως 7% που έδιναν τα exit poll, σκαρφάλωσε στο 9,4%)!

## Αδίστακτοι ψεύτες

Μετά τις εκλογές, τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ παραδέχτηκαν ότι ήξεραν πως θα χάσουν (αλλά όχι με τόσο μεγάλη διαφορά, λένε). Τότε γιατί έγραψαν όλα αυτά τα ψέματα; Γιατί είναι αδίστακτοι ψεύτες και προσπαθούσαν να πάρουν καμιά ψήφο από τις ΟΦΑ (όπου φυσάει ο άνεμος).

## Τη γλίτωσε (:)

Αν ο Σκουρλέτης δεν είχε μεταπηδήσει από την κυβέρνηση στο κόμμα, θα βρισκόταν συνεχώς στο στόχαστρο της αντιπολίτευσης ως ένας από τους υπεύθυνους για το Μάτι. Φρόντισε, όμως, επιμελώς να βγάλει τον εαυτό του από το κάδρο των ευθυνών, αφήνοντας τη Δούρου να εισπράξει το μεγαλύτερο μερίδιο του πολιτικού κόστους (μετά από τη Δούρου ερχόταν ο Τόσκας και ο Τζανακόπουλος). Η επίσημη δικαιολογία για τη μεταπήδηση του Σκουρλέτη στο κόμμα ήταν η προετοιμασία του κόμματος για τις πολλαπλές κάλπες του 2019, η ανασυγκρότηση των οργανώσε-ών του, η διεύρυνση του πολιτικού χώρου του ΣΥΡΙΖΑ και άλλα τέτοια ηχηρά. Πλέον, ξέρουμε το αποτέλεσμα. Ο Σκουρλέτης, όμως, και πάλι προσπαθεί να βγάλει τον εαυτό του από το κάδρο των ευθυνών, δείχνοντας αποκλειστικά προς το Μαξίμου. Είναι κι αυτό μια ικανότητα, αλλά σ' ένα μήνα έρχεται η ώρα του σταυρού και δεν αποκλείονται εκπλήξεις, καθώς οι μισοί από τους σημε-ρινούς βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ δε θα εκλεγούν.

## Δρυός πεσούσης

Ο Πολάκης είναι ο καταλληλότερος για το ρόλο του αποδιοπο-μπαίου τράγου. Όχι ότι τον συμπονούμε επειδή του την πέφτουν άλλοι συριζαίοι, όμως θα θέλαμε να θυμίσουμε ότι ο Πολάκης απλά έλεγε και έγραφε με επιθετικό τρόπο αυτά που πίστευαν όλοι τους. Και τον κοιτούσαν με κρυφό καμάρι όσοι δεν μπορού-σαν να δείξουν την ίδια ψευτομαγκιά, επειδή δεν τους πήγαινε ως χαρακτηρισ. Γιατί θα πρέπει να ξεχάσουμε ότι μετά το θόρυβο που ξέσπασε όταν ο Πολάκης την έπεσε στον Κυμπουρόπουλο, ο Τσίπρας επέλεξε να κάνει πασχαλιάτικες διακοπές μαζί του και φρόντισε να βγουν οι σχετικές φωτογραφίες; Γιατί να ξεχάσουμε ότι ο Τσίπρας στη Βουλή είπε στον Μητσοτάκη ότι περιφέρει τον Κυμπουρόπουλο από εδώ κι από εκεί, ακολουθώντας τη λογική Πολάκη; Όταν είδαν ότι ο Κυμπουρόπουλος βγήκε πρώτος σε σταυρούς ευρωβουλευτής της ΝΔ, θυμήθηκαν ότι τους έκανε ζημιά ο Πολάκης. Προσπαθούν να κρύψουν τα πολιτικά ζητήματα που τους οδήγησαν στη συντριπτική ήττα, η οποία θα ερχόταν σίγουρα και χωρίς τη «σφακιανή αψάδα» του Πολάκη.

## Φασιστοειδή

Όταν ο Μητσοτάκης λέει ότι θέλει να ενώσει όλους τους Ελλη-νες, εννοεί τον Μπογδάνο. Ναι, ναι, τον γνωστό Μπογδάνο, που πριν από λίγο καιρό τον είχαν κόψει από τις λίστες, αλλά τώρα τον επανέφεραν «δόξη και τιμή». Είδαν τα αποτελέσματα των ευ-ρωεκλογών, είδαν ότι «ξεπουπούλιασαν» τη νεонаζιστική ΧΑ και είπαν να προσθέσουν «μια πρέζα» φασισμού, για να μεγαλώσει η ροή ψήφων από το νεοναζιστικό μόρφωμα προς τη ΝΔ, η οποία περιλαμβάνει στις τάξεις της εκπροσώπους της «σοβαρής ΧΑ».

Και βέβαια, ο πρώτος που έσπευσε να χαιρετίσει την υποψη-φιότητα Μπογδάνου και να συστήσει «δαγκωτό» σ' αυτόν ήταν ο γνωστός Μαστοράκης της χούντας, τον οποίο είχαν προηγουμέ-νως φροντίσει να ξεπλύνουν -με ξεφτιλισμένο τρόπο- οι «Ράδιο Αρβύλα».

## Τρικυμία εν κρανίω

«Ενώ είχαμε καλά δημογραφικά στοιχεία, δεν πιάσαμε τη συ-σπείρωση του ΣΥΡΙΖΑ, διότι ίσως υπήρχε ένα πρόβλημα με το πιθανολογικό μοντέλο, με την πιθανότητα απόκρισης των ερωτη-ματολογίων μας. (...) Πλέον έχουμε τη σοφία και μπορούμε πολύ εύκολα να το πούμε εκ των υστέρων, να δούμε με τις σταθμίσεις που κάναμε με το πραγματικό αποτέλεσμα, πού κινήθηκε η συ-σπείρωση του ΣΥΡΙΖΑ, τι γίνεται με τα δημογραφικά στις περιφέ-ρειες. Εμείς δεν είχαμε τη δυνατότητα να δούμε τη συσπείρωση του ΣΥΡΙΖΑ, διότι όλες μας οι μεταβλητές ελέγχου μάς έδειχναν ότι το αποτέλεσμα θα είναι αυτό!»

Ο Γιάννης Σκλιας, υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ στην Κορινθία, έκα-νε εκείνες τις δημοσκοπήσεις που αναδημοσίευε ο Βαξεβάνης, παραμυθιάζοντας τους αναγνώστες του ότι έκλεισε η ψαλίδα και οσονούπω ο ΣΥΡΙΖΑ περνάει μπροστά. Εμείς ένα θα πούμε: Κύριε Σκλια μας, να το προσέξετε λίγο, σας χαλάει...

## ZOOM

# Τα «τρελά» του κοινοβουλευτικού κρετινισμού

Ο Περισσός έχασε τέσσερις από τους πέντε δήμους που είχε (Καισαριανή, Πετρούπολη, Χαϊδάρη, Ικαρία) και κέρδι-σε -με μεγάλη διαφορά- τον μεγαλύτερο από τους πέντε (Πάτρα). Αν πάρουμε αυ-τολεξεί τα όσα ισχυρίζονταν προεκλογι-κά τα στελέχη αυτού του κόμματος με καμάρι, ότι δηλαδή οι δικοί του υποψήφιοι δεν κρύβονται («δεν φοράνε φούμο» ήταν μια εύστοχη ατάκα που ακούσαμε), αλλά δηλώνουν ανοιχτά τη σχέση τους με το κόμμα, σε τι συμπέρασμα πρέπει να καταλήξουμε; Ότι το κόμμα αποδο-κιάστηκε σε Καισαριανή, Πετρούπολη, Χαϊδάρη και Ικαρία και επιδοκιμάστηκε στην Πάτρα. Αλλιώς, θα πρέπει να κα-ταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι στην Πάτρα επιδοκιμάστηκε ο Πελετίδης και στους άλλους τέσσερις δήμους αποδο-κιάστηκαν οι δήμαρχοι του Περισού, επειδή δεν τα κατάφεραν.

Στην πραγματικότητα, δεν ισχύει ούτε το ένα ούτε το άλλο. Μπορεί οι υποψήφιοι του Περισού όντως να μην έκρυψαν τη σχέση τους με το κόμμα τους, μπορεί το κόμμα να έκανε ανοιχτή προεκλογι-κή εκστρατεία υπέρ τους, με τον ίδιο τον Κουτσούμπα να εμφανίζεται στους συγκεκριμένους δήμους, όμως οι ψήφοι που πήραν δεν ήταν ψήφοι υπέρ του κόμ-ματος. Απόδειξη γι' αυτό είναι η σύγκρι-ση των ποσοστών που πήρε ο Περισσός στους συγκεκριμένους δήμους στις ευ-ρωεκλογές και στις περιφερειακές εκλο-γές, που ήταν συντριπτικά χαμηλότεροι μ' αυτά που πήραν οι υποψήφιοι δήμαρχοί του (ακόμα και αυτοί που έχασαν στο δεύτερο γύρο).

Αν θέλουμε να είμαστε δεισδυτικοί, θα πρέπει να πάμε στο κριτήριο με το οποίο ψήφισε η μεγάλη πλειοψηφία σε δήμους και περιφέρειες. Ειδικότερα στους δήμους, όπου τα κριτήρια είναι πολ-ύ αποδυναμωμένα από πολιτική άποψη. Κριτήριο της ψήφου για τη μεγάλη πλει-οψηφία των ψηφοφόρων είναι η αποτε-λεσματικότερη διαχείριση των κρατικών υποθέσεων σε επίπεδο αρμοδιότητας δήμου. Δηλαδή, το κλασικό κριτήριο του κοινοβουλευτικού κρετινισμού. Ο Πελε-τίδης κρίθηκε αποτελεσματικός έναντι των αντιπάλων του, γι' αυτό συγκέντρωσε 40,60% στον πρώτο γύρο και 70,91% στο δεύτερο. Οι άλλοι, κρίθηκαν λιγότερο αποτελεσματικοί έναντι των αντιπάλων τους. Δείτε τα αποτελεσμά τους σε πρώτο και δεύτερο γύρο: Σταμέλος (Και-σαριανή): 29,89% - 47,17%, Σελέκος (Χα-ϊδάρη): 25,43% - 45,94%, Σίμος (Πετρού-πολη): 23,69% - 49,01%, Λαρδάς (Ικαρία): 33,97% - 42,82%. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Σίμος στην Πετρούπολη προηγήθηκε με 6,5 μονάδες του Βλάχου στον πρώτο γύρο, αλλά στο δεύτερο γύρο έχασε με 2,5 μονάδες. Επομένως, ο αντίπαλός του αποδείχτηκε πιο... έκλυτικός.

Η ηγεσία του Περισού δεν έκανε κάποια ανάλυση του αποτελέσματος, δεν έδωσε εξηγήσεις. Αντίθετα, έδωσε εντολή να οργανωθούν... επινίκια γλέντια κι εκεί που έχασαν, ενώ ο Κουτσούμπας έκανε μια πανηγυρική δήλωση για την ενίσχυση των ποσοστών... του κόμμα-τος. Λογική συμπεριφορά για ένα αστικό κοινοβουλευτικό κόμμα που στηρίζεται

πάρα πολύ στην κινητοποίηση του μηχανισμού του. Αν άρχιζαν τις αναλύσεις για τα αίτια της ήττας, θα επικρατούσε ητ-τοπάθεια στον κομματικό μηχανισμό, σε συνδυασμό με το όχι καλό αποτέλεσμα των ευρωεκλογών. Και δε θα μπορούσε αυτός ο μηχανισμός να δώσει με την ίδια όρεξη τη μάχη για τις βουλευτικές εκλο-γές της 7ης του Ιούλη. Η αρθρογραφία του «ΡΙζοσπάστη» προσανατολίστηκε στην καταγγελία των «άλλων», που συ-νασπίστηκαν ενάντια στους υποψήφιους του Περισού.

Αυτή η επιχειρηματολογία μπάζει από παντού. Καταρχάς, μπάζει πραγματολο-γικά. Στην Ικαρία, ο συνασπισμός των «άλλων» είχε γίνει από την αρχή, οπότε ήταν σ' ένα βαθμό αναμενόμενη η ήττα του Περισού (έχει ξαναγίνει και στο πα-ρελθόν). Στους τρεις δήμους της Αθήνας, όμως, οι «άλλοι» κατέβαιναν χωριστά. Κι ούτε έκαναν κάποιον συνασπισμό πριν από το δεύτερο γύρο. Με το φανάρι έψα-ξαν τα στελέχη του Περισού να βρουν κάποια υπαινικτική δήλωση κάποιου στε-λέχους των «άλλων», για να θεμελιώσουν τη θεωρία τους. Από την άλλη, οι «άλλοι» είχαν συνασπιστεί (σύμφωνα με όσα υπο-στήριζε ο Περισσός) και το 2014, αλλά νικητές αναδείχτηκαν οι υποψήφιοι του Περισού. Γιατί τότε ο συνασπισμός των «άλλων» ηττήθηκε, ενώ τώρα νίκησε; Και γιατί στην Πάτρα ο Πελετίδης κατάφε-ρε να κάνει σκόνη τον συνασπισμό των «άλλων»; Μέσα στην απελπισία τους, οι αρθρογράφοι του «ΡΙζοσπάστη» στρά-φηκαν κυρίως ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ, κατηγορώντας τον ότι στην Καισαριανή και το Χαϊδάρη στήριξε υπογείως τους πα-σόκους, οι οποίοι τελικά αναδείχτηκαν νι-κητές στο δεύτερο γύρο. Ο ΣΥΡΙΖΑ, που σ' αυτές τις εκλογές συνετρίβη, καθόρισε το εκλογικό αποτέλεσμα ειδικά εκεί που στο δεύτερο γύρο κατέβαιναν υποψήφιοι του Περισού!

Ολ' αυτά τα λένε γιατί δε θέλουν να παραδεχτούν ότι οι υποψήφιοί τους κερ-δίζουν ή χάνουν με βάση τη λογική του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, η οποία ιδιαίτερα στο επίπεδο των δήμων παρά-γει πολλά «τρελά». Διαχειριστές του αστι-κού κράτους σε τοπικό επίπεδο είναι οι δήμαρχοι. Αυτό δεν το λέμε μόνο εμείς, το λέει και ο Περισσός όταν αναλύει νομοθετήματα όπως ο «Καλλικράτης» και παλιότερα ο «Καποδίστριας». Αυτό το κομμάτι αστικής εξουσίας διαχειρί-στηκαν και οι δικοί του δήμαρχοι. Ενας κρίθηκε επαρκής και επανεκλέχτηκε, οι άλλοι κρίθηκαν (δικαίως ή αδικώς) ανε-παρκείς και δεν επανεκλέχτηκαν. Την επόμενη φορά μπορεί να επανεκλεγούν (οι ίδιοι ή οι διάδοχοί τους που θα ορίσει ο Περισσός). Τα περί «αριστερών δημάρ-χων» είναι παραμύθια για αφελείς.

Φεύγουμε από τον Περισσό και πάμε στο χώρο της... γνήσιας ριζοσπαστικής Αριστεράς, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Στην ανα-κοίνωση της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δια-βάσαμε πολλά για την ήττα του ΣΥΡΙΖΑ (σε πολλά δεν έχουμε λόγο να διαφωνή-σουμε), αλλά όταν φτάσαμε στο «ζουμί» διαβάσαμε ότι «τα αποτελέσματα είναι αρνητικά και για τις δυνάμεις της αρι-στερής αντιπολίτευσης. Το ΚΚΕ κατα-

γράφει στασιμότητα ως και υποχώρηση και στις τρεις κάλπες, ενώ η ΛΑΕ μια κα-ταστροφική ήττα», διότι «τα όρια και των δυο κομμάτων είναι τα όρια που βάζει η κοινή ρίζα της ρεφορμιστικής στρατηγι-κής». Για την ίδια την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, όμως, πρώτα έχουμε τους πανηγυρισμούς ότι «κατάφερε με τη συσπείρωση πάνω από 2.300 αγωνιστών στα ψηφοδέλτια των αντικαπιταλιστικών κινήσεων, την ανά-πτυξη και διεύρυνση της παρέμβασής της σε περισσότερους δήμους, με πλήρη ψηφοδέλτια σε 12 περιφέρειες. Εκλέγει, σχεδόν παντού όπου κατέβηκε, περιφε-ρειακούς και δημοτικούς συμβούλους, περισσότερους από κάθε άλλη φορά» και ότι «είναι παρούσα στη μάχη της επόμε-νης μέρας» και μετά έχουμε την πικρή διαπίστωση: «Όμως ούτε η αντικαπιτα-λιστική Αριστερά κατόρθωσε να αυξήσει τις δυνάμεις της, αντίθετα σημείωσε κι αυτή υποχώρηση και στις τρεις κάλπες. Δεν μπόρεσε να γίνει “πόλος έλξης” του απογοητευμένου κόσμου που εγκατέ-λειψε τον ΣΥΡΙΖΑ, ώστε να στραφεί η δυσарέσκεια σε αριστερή ανατρεπτική κατεύθυνση, όπως είχε θέσει σαν στόχο».

Ολα αρχίζουν με τις εκλογές και τε-λειώνουν στις εκλογές. Συσπειρώθηκαν, λέει, 2.300 αγωνιστές για να μπουν σε δημοτικά και περιφερειακά ψηφοδέλτια (το γεγονός ότι σε αρκετούς δήμους τα ψηφοδέλτια ήταν δύο, παραλείπεται ευσχήμως). Εμμέσως πλην σαφώς, μας λένε πως τη μεγαλύτερη συσπείρωση την πετυχαίνουν όταν έχουν εκλογές! Το αποκορύφωμα όμως έρχεται όταν την παρουσία στην επόμενη μέρα τη συνδέουν με την εκλογή δημοτικών και περιφερειακών συμβούλων!

Και τι να πούμε για το στόχο «να στρα-φεί η δυσарέσκεια σε αριστερή ανα-τρεπτική κατεύθυνση»; Περιμέναν από τις κάλπες να εισπράξουν αυτοί τη δυ-σαρέσκεια (ένα τμήμα της τουλάχιστον) από τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι που δεν έχουν καταλάβει τη λογική του κοινοβουλευτι-κού κρετινισμού (το παιχνίδι παίζεται ανάμεσα στα μεγάλα κόμματα εξουσίας, μεταξύ των οποίων εναλλάσσεται η επι-λογή μιας κρίσιμης μάζας ψηφοφόρων). Είναι που αποδέχονται αυτή τη λογική και αναζητούν σ' αυτό το πλαίσιο την πολι-τική τους δικαίωση: να γίνουν επιτέλους από εξωκοινοβουλευτική κοινοβουλευ-τική Αριστερά. Και το περιμένουν αυτό ακόμα και συνθήκες καθίζησης του κοινωνικού κινήματος, ηττοπάθειας, τα-ξικής αδράνειας. Περιμένουν, αυτό που δεν έχει εκδηλωθεί στους δρόμους, να εκδηλωθεί στην κάλπη. Περιμένουν ψή-φους «σε αριστερή ανατρεπτική κατεύ-θυνση» από ψηφοφόρους που δεν έχουν τη δύναμη να διεκδικήσουν τα στοιχει-ώδη δικαιώματά τους (και γι' αυτό είναι λογικό η πλειοψηφία τους να αναζητήσει το «μικρότερο κακό» ανάμεσα στα μεγά-λα αστικά κόμματα εξουσίας)! Δηλαδή, αυτό που δεν εκφράζεται στη ζωή, στην ταξική πάλη, περιμένουν να εκφραστεί στην κάλπη! Και δεν αντιλαμβάνονται ότι η δυσарέσκεια κατά του ΣΥΡΙΖΑ εκφρά-στηκε μαζικά στην αποχή, χωρίς αυτή η στάση να είναι ανατρεπτική.

Πέτρος Γιώτης







Πεπραγμένα ΣΥΡΙΖΑ στην Παιδεία - Πρόγραμμα ΝΔ

# Εξίσου αντιδραστικά, στην κατεύθυνση που υποδεικνύει το κεφάλαιο

Σημαντικές είναι οι ομοιότητες σε βασικές κατευθύνσεις-στόχους ανάμεσα στην πολιτική που προώθησε ο ΣΥΡΙΖΑ στην Παιδεία και το πρόγραμμα της ΝΔ. Βέβαια, ο ΣΥΡΙΖΑ θολώνει αρκετές φορές τις επιλογές του με φράσεις και προπαγάνδα που υποδηλώνουν τάχα μια παιδαγωγικά προοδευτική προσέγγιση, ενώ η ΝΔ δεν έχει πρόβλημα να πει τα πράγματα ωμά και ξεκάθαρα και σε μερικές περιπτώσεις να προτείνει μέτρα με αντικειμενικό περιεχόμενο σαφώς περισσότερο ασφυκτικό.

Οι χαρακτηριστικότερες ομοιότητες ανάμεσα στις δύο αυτές φαινομενικά διαφορετικές αντιλήψεις στα θέματα Παιδείας-εκπαίδευσης είναι οι εξής:

## 1. Υποβάθμιση της γενικής μόρφωσης. Στροφή στην ειδίκευση.

Και οι δυο πόλοι του αστισμού σπεύδουν να υπηρετήσουν τη νέα κατεύθυνση που τις τελευταίες δεκαετίες υποδεικνύει το ντόπιο και ξένο κεφάλαιο. Την υποβάθμιση της γενικής μόρφωσης και τη στροφή στην πρώιμη ειδίκευση. Αυτό γίνεται σαφές με το «νέο Λύκειο» τόσο του Γαβρόγλου όσο και της ΝΔ και παράλληλα με τα συνεχή φτιασιδώματα και «βαφτίσια» της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης, ώστε αυτή να αποτελέσει «συνειδητή επιλογή» για τα παιδιά της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, τη διατήρηση των δύο τύπων Λυκείου (Γενικό και Επαγγελματικό), τους διαρκώς αναβαθμιζόμενους ταξικούς φραγμούς που διευκολύνουν αποτελεσματικά αυτήν την «επιλογή».

Σε ανώτερο επίπεδο η κατεύθυνση αυτή εκφράστηκε με τη δημιουργία των διетών προγραμμάτων σπουδών υπό την αιγίδα των Πανεπιστημίων, που θα αποτελέσουν τα νέα «καθρεφτάκια για τους ιθαγενείς» και θα απευθύνονται στους απόφοιτους των ΕΠΑΛ. Η ΝΔ δεν είχε καμιά αντίρρηση επ' αυτού και η μόνη της έγνοια, που εκφράστηκε διά στόματος Κεραμέως, ήταν τότε θα λειτουργήσουν αυτές οι δομές και με τη πόρους.

Διαχρονικά όλοι οι διαχειριστές του ελληνικού καπιταλισμού ανησυχούσαν και ανησυχούν από την ισχυρή τάση της νεολαίας της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, διότι αυτή εγκυμονεί τον κίνδυνο της δημιουργίας του «στρατού της ανατροπής». Γι' αυτό παίρνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να πετύχουν την ανακοπή αυτής της τάσης.

Από την άλλη, η αλματώδης ανάπτυξη της τεχνολογίας και της πληροφορικής είχε ως αποτέλεσμα το πέρασμα μεγάλου μέρους της γνώσης στις μηχανές και το απογύμνωμα του εργαζόμενου από βασικές και περισσότερο σφαιρικές γνώσεις και



δεξιότητες. Το κεφάλαιο έχει ανάγκη από «χέρια», εξ ου και ο στόχος για τη δημιουργία «μερικών» ανθρώπων, με γνώσεις που γρήγορα αποχτιούνται και γρήγορα χάνονται, «ευέλκτους», αναλώσιμους, μισοειδικευμένους-μισοκαταρτισμένους και με χαμηλό επίπεδο διεκδικήσεων. Αυτό επιτάσσει και τη στροφή του σχολείου στην πρώιμη ειδίκευση και στην υποβάθμιση της γενικής μόρφωσης.

Η τεχνικοεπαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση αποτελεί πεδίο παρέμβασης των επιχειρήσεων, που συνδιαμορφώνουν τα προγράμματα σπουδών και καθορίζουν τους τομείς και τις ειδικότητες σύμφωνα με τις απαιτήσεις της καπιταλιστικής αγοράς (π.χ. διετή προγράμματα σπουδών). ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ συμφωνούν σ' αυτήν την κατεύθυνση, ενώ από την πλευρά της η ΝΔ ζητά περισσότερη και πιο δυναμική παρέμβαση των δυνάμεων της αγοράς. Π.χ. ενεργό ρόλο των εκπροσώπων της «τοπικής οικονομίας» στη διαμόρφωση των προγραμμάτων, ίσο αριθμό εκπροσώπων της στη διοίκηση των πρότυπων ΕΠΑΛ μέσω του Συμβουλίου Σύνδεσης με την Παραγωγή και την Αγορά Εργασίας.

Κοινός τόπος επίσης είναι η γενίκευση του θεσμού της Μαθητείας, που εξασφαλίζει στο κεφάλαιο τσάμπα εργατικό δυναμικό και εισάγει τους νέους στο status του καπιταλιστικού κάτεργου, με τη ΝΔ να προτείνει την εφαρμογή της και για τους απόφοιτους του Γυμνασίου(!), κάτι που σηματοδοτεί την επέκταση της παιδικής εργασίας.

## 2. Περιορισμός της χρηματοδότησης με κάθε μέσο

Η σκληρή δημοσιονομική πειθαρχία, η απαρέγκλιτη εφαρμογή της οποίας εποπτεύεται από τους ιμπεριαλιστές δανειστές, είναι ένας ακόμη στόχος των ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ.

Ενας τρόπος για να επιτευχθεί η περικοπή των δαπανών είναι η επίκληση και από τους δύο της «αυτονομίας» της σχολικής μονάδας (βεβαίως η «αυτονομία» διευκολύνει και την εφαρμογή της αξιολόγησης, αλλά γι' αυτό θα μιλήσουμε στη συνέχεια).

Αυτονομία παιδαγωγική, διοικητική και οικονομική.

Η αναφορά στην παιδαγωγική αυτονομία, που δήθεν υπηρετεί τη δημιουργική πρωτοβουλία του εκπαιδευτικού, είναι ένα τεράστιο ψέμα. Το σχολείο αποτελεί ισχυρότατο μηχανισμό αναπαραγωγής και διαιώνισης της κυρίαρχης ιδεολογίας και των εκμεταλλευτικών σχέσεων στην παραγωγή, γι' αυτό το αστικό κράτος ουδέποτε θα επιτρέψει να κινδυνεύσει το περιεχόμενό του από τις παρεμβάσεις ατόμων, ειδικά εχθρικών προς τους στόχους του. Η ψευδαίσθηση της «αυτονομίας» θα υπηρετείται με κάποια ελεγχόμενα, σε κάθε περίπτωση, προγράμματα (αγωγής υγείας, περιβαλλοντικής εκπαίδευσης, πολιτιστικά), που και σήμερα πραγματοποιούνται. Η διαφορά είναι ότι τώρα αυτά θα αποτελέσουν και κριτήρια για την αξιολόγηση της σχολικής μονάδας και των εκπαιδευτικών.

Το ενδιαφέρον των κυβερνήσεων (όλων των κυβερνήσεων) εστιάζεται κυρίως στη διοικητική και την οικονομική αυτονομία. Η διοικητική παραπέμπει ευθέως στην αποκέντρωση, μέσω της οποίας το αστικό κράτος απαλλάσσεται από τις ευθύνες του, της επαρκούς χρηματοδότησης του δημόσιου σχολείου, τις οποίες μεταφέρει στους καταχρεωμένους Δήμους και αυτοί με τη σειρά τους μετακυλίνουν το κόστος στους πολίτες με τα ανταποδοτικά τέλη. Η οικονομική αυτονομία προϋποθέτει την αναζήτηση πόρων από «τρίτους», ώστε να εξασφαλίζεται η επιβίωση των σχολείων. Γι' αυτό και μιλούν για «ενισχυμένο ρόλο του διευθυντή» του σχολείου, δηλαδή για έναν διευθυντή-μάντζερ.

Η περικοπή των δαπανών έχει την αντανάκλασή της και στους **μηδενικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών**.

Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε να δημιουργήσει προεκλογικά με τους 4.500 μόνιμους διορισμούς στην Ειδική Αγωγή και άλλους 10.000 την επόμενη τριετία, όταν, δηλαδή, δεν θα είναι κυβέρνηση, όμως τίποτε ακόμη δεν έχει υλοποιηθεί και όλα είναι στον αέρα.

Ο Μητσοτάκης κάτω από την πίεση

του εκπαιδευτικού κινήματος, που την προεκλογική χρονιά που διανύσαμε έδωσε βροντερό παρών και επειδή η κατάσταση έφθασε στο απροχώρητο, μίλησε για «προγραμματισμό προσλήψεων μόνιμων εκπαιδευτικών». Στη συνέχεια, όμως, έσπευσε να ακυρώσει αυτήν τη δήλωση, αναφέροντας ότι αυτός -ο προγραμματισμός- θα γίνει **«βάσει πραγματικών αναγκών, δημογραφικών εξελίξεων και δημοσιονομικών δυνατοτήτων»**.

Εκείνο που πρέπει να έχουμε υπόψη μας είναι ότι διορισμοί θα γίνουν μόνον εάν και όταν το επιτρέψουν οι ιμπεριαλιστές δανειστές. Αλλωστε, η κατάργηση της μονιμότητας στο δημόσιο και ιδιαίτερα στην εκπαίδευση αποτελεί στόχο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών και αυτήν τη στιγμή στη δημόσια εκπαίδευση υπηρετούν γύρω στους 25.000 αναπληρωτές (συμβασιούχοι) που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

Ενισχύοντας το ασφυκτικό πλαίσιο διορισμών, η ΝΔ, προτείνει επιπλέον την επαναφορά του «διαγωνισμού της ντροπής», του ΑΣΕΠ.

ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ συμφωνούν επίσης στη **σταδιακή εφαρμογή της διετούς υποχρεωτικής προσχολικής αγωγής** (από τα τέσσερα χρόνια).

Πηγαίνοντας ένα βήμα παραπέρα στην περικοπή των δαπανών με κάθε μέσο, η ΝΔ προτείνει την **εισαγωγή της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης σε ορισμένα γνωστικά αντικείμενα (π.χ. ξένες γλώσσες) σε σχολεία απομακρυσμένων και δυσπρόσιτων περιοχών όταν υπάρχει αδυναμία κάλυψης των θέσεων**.

Τα παιδιά του κατώτερου θεού θα πρέπει να στερηθούν αυτονότητων δικαιωμάτων τους, να έχουν δηλαδή τους δασκάλους που απαιτούνται για τη μόρφωσή τους.

Για όλα τα μέσα που χρησιμοποίησε ο ΣΥΡΙΖΑ στη διάρκεια της κυβερνητικής του θητείας για να πετσοκόψει τις δαπάνες (μεγάλος αριθμός μαθητών ανά τμήμα, πολυπληθή τμήματα, κατάργηση υπεύθυνου δάσκαλου για το ολοήμερο σχολείο, ανάθεση δεύτερης και τρίτης ειδικότητας σε εκπαιδευτικούς και πλείστα άλλα), δεν είδαμε, βεβαίως, τη ΝΔ να σηκώνει τους αντιπολιτευτικούς τόνους, συμφωνώντας με αυτήν την πρακτική.

## 3. Αξιολόγηση - Καταστολή

Είναι γνωστό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ με το νόμο για τις «Υποστηρικτικές Δομές» στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση εισήγαγε την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων, κάνοντας το πρώτο προσεκτικό βήμα για την αξιολόγηση και των εκπαιδευτικών. Εκανε αυτήν την επιλογή παίρνοντας μαθήματα από τη μαζική και μαχητική αντίσταση των εκπαιδευτικών, που ακύρωσε όλες τις προηγούμενες προσπάθειες επιβολής της αξιολόγησης. Ετσι, θεωρεί ότι αυτήν τη στιγμή

προέχει η καλλιέργεια «κουλτούρας αξιολόγησης» στους εκπαιδευτικούς και ότι όλα τα άλλα θα έρθουν με το πλήρωμα του χρόνου.

Η «αυτοαξιολόγηση» της σχολικής μονάδας, που εισάγεται υπό τον ψευδεπίγραφο τίτλο «Συλλογικός προγραμματισμός και ανατροφοδοτική αποτίμηση» του εκπαιδευτικού έργου, έχει όλα τα χαρακτηριστικά της αξιολόγησης του Αρβανιτόπουλου: Προγραμματισμό στην αρχή της σχολικής χρονιάς, διατύπωση «στόχων», «επιλογή στοχευμένων δράσεων», κατάρτιση «σχεδίων δράσης», κριτική αποτίμηση του παραγόμενου εκπαιδευτικού έργου στο τέλος της χρονιάς. Για να μην υπάρξουν παρασπονδίες εξεδόθη και η ΥΑ, με την οποία καθορίζονται «οι θεματικοί άξονες», καθώς και «ο τύπος των σχετικών εκθέσεων».

Αξιολόγηση, όμως, και των ίδιων των εκπαιδευτικών έχουμε και με τη ρύθμιση στον ίδιο νόμο (άρθρο 53), που προβλέπει τις αρμοδιότητες του ΙΕΠ.

Η αξιολόγηση εισάγεται και με το προσοντολόγιο που προβλέπεται για τους διορισμούς εκπαιδευτικών, καθώς και με το θεσμό του «δόκιμου εκπαιδευτικού».

Από τη μεριά της, η ΝΔ, δεν έχει κανένα πρόβλημα να αναφερθεί στην αξιολόγηση των σχολικών μονάδων από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και τους μαθητές με χρήση ηλεκτρονικών ερωτηματολογίων και ευθέως στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών.

Και οι δύο μιλούν υποκριτικά για μια αξιολόγηση που δεν θα έχει τιμωρητικό χαρακτήρα. Με δεδομένο, όμως, το ρόλο του σχολείου στον καπιταλισμό, ο οποίος πρέπει να υπηρετείται χωρίς κλυδωνισμούς, είναι βέβαιο ότι η αξιολόγηση θα είναι πάντα τιμωρητική, ειδικά για τους εκπαιδευτικούς που σηκώνουν κεφάλι και αντιστέκονται με λόγια και πράξεις στην αντιλαϊκή, αντικειμενική πολιτική.

Αξίζει να υπενθυμίσουμε και την πρόβλεψη στο **Μνημόνιο-3** ότι η αξιολόγηση «των εκπαιδευτικών και των σχολικών μονάδων θα συνάδει με το γενικό σύστημα αξιολόγησης της δημόσιας διοίκησης».

## 4. Λύκειο ειδίκευσης και όχι γενικής μόρφωσης. Πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για λίγους και εκλεκτούς.

Η υποταγή στις ανάγκες της αγοράς, η διαμόρφωση ανθρώπων μερικών εργαλείων, επιτάσσουν την υποχώρηση της γενικής μόρφωσης έναντι της πρώιμης ειδίκευσης. Το Λύκειο εμπλουτίζεται με νέους ταξικούς φραγμούς που δυσχεραίνουν την πρόσβαση των μαθητών των προερχόμενων από την εργατική τάξη και τα



κατώτερα λαϊκά στρώματα στις πανεπιστημιακές σχολές, ειδικά αυτές αυξημένου κοινωνικού γοήτρου και δυνατότητας επαγγελματικής αποκατάστασης.

Και ενώ ο συσσωρευμένος πλούτος των γνώσεων και του πολιτισμού της ανθρωπότητας έχει γιγαντωθεί και ο άνθρωπος θα έπρεπε να γίνει κοινωνός του, διαμορφώνοντας ολόπλευρη προσωπικότητα με ευρύτητα πνεύματος και κριτική σκέψη (14χρονο σχολείο γενικής και πολυτεχνικής μόρφωσης), ο αστισμός προκρίνει την επιστροφή στο παρελθόν.

Ο μεν ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί ότι τα όποια ψήγματα γενικής μόρφωσης πρέπει να σταματούν στη Β΄ Λυκείου και η Γ΄ Τάξη να γίνει προπαρασκευαστική, τάξη-φροντιστήριο για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ταυτόχρονα θεσμοθετεί νέους ταξικούς φραγμούς με το «αναβαθμισμένο» Απολυτήριο [μίνι πανελλαδικές εξετάσεις στα τέσσερα εξάωρα μαθήματα (τα ίδια που θα δώσουν οι μαθητές στις πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή στα ΑΕΙ), που βαφτίζονται ενδοσχολικές εξετάσεις. Το 40% του βαθμού του απολυτηρίου θα προκύπτει από τις εξετάσεις αυτές, στις οποίες τα θέματα θα μπαίνουν από τους καθηγητές της ομάδας σχολείων. Επιτηρητές θα είναι καθηγητές άλλων σχολείων και διαφορετικής ειδικότητας από την ειδικότητα των καθηγητών του εξεταζόμενου μαθήματος, τα γραπτά των μαθητών θα έχουν καλυμμένα τα ονόματα και θα βαθμολογούνται από καθηγητή άλλου σχολείου].

Η δε ΝΔ προτείνει ένα διαφορετικό μείγμα ταξικών φραγμών ασφυκτικότερο αυτού του ΣΥΡΙΖΑ: Εθνικό Απολυτήριο, στο βαθμό του οποίου **συνυπολογίζονται οι βαθμοί και των 3 τάξεων του Λυκείου με ειδικό συντελεστή ανά τάξη, γραπτές προαγωγικές εξετάσεις** από τάξη σε τάξη **για όλες τις τάξεις** του Λυκείου με επιλογή θεμάτων από **Τράπεζα θεμάτων** διαβατισμένων δυσκολίας, καθορισμός **ελάχιστης βάσης** για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και δυνατότητα στα **ανώτατα ιδρύματα να καθορίζουν τον ετήσιο αριθμό εισακτέων και να μπορούν να ορίζουν βάση εισαγωγής υψηλότερη της ελάχιστης βάσης**.

Πέρα από τις διαφοροποιήσεις και οι δύο, με την εμμονή στις πανελλαδικές εξετάσεις, καταρρίπτουν παντελώς το μύθο του «αυτόνομου» μορφωτικού χαρακτήρα του Λυκείου.

Και οι δύο ευνοούν την κατηγοριοποίηση σχολών και τμημάτων και των φοιτητών (ο ΣΥΡΙΖΑ με τις σχολές χαμηλής ζήτησης και επομένως ελεύθερης πρόσβασης και τις σχολές υψηλής ζήτησης με πανελλαδικές εξετάσεις και η ΝΔ με το δικαίωμα των ιδρυμάτων να επιβάλλουν υψηλότερες βάσεις εισαγωγής).

## 5. Ανώτατη εκπαίδευση στο πνεύμα της Μπολόνια

Η διαμόρφωση του «Ενιαίου Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Ερευνας» με «αναδιάταξη του ακαδημαϊκού χάρτη», η «ακόμα μεγαλύτερη ενοποίηση του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού τομέα», αποτελούν κατεύθυνση που υποδεικνύει ο ιμπεριαλιστικός οργανισμός ΟΟΣΑ στην έκθεσή του για το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα.

Αυτή η κατεύθυνση που υλοποίησε ο ΣΥΡΙΖΑ με το νόμο για τις «Συνέργειες Πανεπιστημίων και ΤΕΙ κ.λπ» και με την οποία δε διαφωνεί ουσιαστικά η ΝΔ (η ένστασή της ήταν ότι δεν υπήρξε εμπλο-

κή της ΑΔΙΠ), υποκρύπτει τη δραστηκή μείωση των δαπανών (οι ελλείψεις σε υποδομές, υλικοτεχνική υποδομή και προσωπικό θα καλυφθούν με αλληλοκαλύψεις, ενώ θα έχουμε και μείωση του αριθμού των φοιτητών στο μέλλον), την ανακοπή της τάσης της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή εκπαίδευση και την υλοποίηση της κακόφημης Διακήρυξης της Μπολόνια.

Είναι χαρακτηριστική η αναφορά που γίνεται για την τελευταία -τη Μπολόνια- στην αιτιολογική έκθεση του νόμου για τις «συνέργειες» του ΕΚΠΑ, του Γεωπονικού Πανεπιστημίου, κ.λπ. Οι συριζαίοι αναφέρονται στη Μπολόνια «και τη συγκρότηση κατόπιν του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΧΑΕ) που άνοιξε διάπλατα την πόρτα στη μείωση των σπουδών στα πανεπιστήμια από τέσσερα σε τρία χρόνια... ως μια προσπάθεια επιτάχυνσης των εξελίξεων που δρομολογήθηκαν από το 1990 στην «“άνωτερη τεχνική” εκπαίδευση σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες», χωρίς να αρνούνται τον πυρήνα αυτής της διαδικασίας, επειδή «ήταν αδιανόητο να μέναμε στο καθεστώς απομονωτισμού των ιδρυμάτων». Η συνέχεια ήταν η «ενοποίηση» Πανεπιστημίων και ΤΕΙ, αφού πρώτα τα ΤΕΙ «ανωτατοποιήθηκαν» με διαδικασίες «ψεκάστε-σκουπίστε-τελειώσατε» το 2001 από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Το αποτέλεσμα όλης αυτής της ιστορίας είναι αναμφίβολα η υποβάθμιση των πανεπιστημιακών σπουδών και πτυχίων, η υποταγή όλων στο τι είναι χρήσιμο για τις «αγορές».

Προσκολλημένη στο δόγμα «νόμος και τάξη», που ανέδειξε έντονα όλο το προηγούμενο διάστημα με τη φιλολογία περί «βίας και ανομίας» στα ιδρύματα, η ΝΔ, έχει στο πρόγραμμά της και επιπλέον μέτρα που δημιουργούν ένα ασφυκτικό πλαίσιο εντείνοντας την κατασταλτική λογική. Αναφέρονται η κατάργηση των νόμων Μπαλά, Φίλη, Γαβρόγλου, η καθιέρωση νέου νόμου-πλαίσιο, η αναθεώρηση ρυθμιστικών πλαισίων για την ιδιωτική εκπαίδευση, η κατάργηση του ασύλου (και όχι η ψευδεπίγραφη επαναφορά του από τον ΣΥΡΙΖΑ), το ανώτατο χρονικό όριο ολοκλήρωσης των προπτυχιακών σπουδών (+2), η αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα, η κρατική χρηματοδότηση που θα συνδέεται με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης, κ.λπ.

ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ διευκολύνουν με όλους τους τρόπους την επιχειρηματική λειτουργία των Ιδρυμάτων, με τη ΝΔ να προτείνει επιπλέον την επαναφορά των Συμβουλίων Ιδρύματος, που θα αναλαμβάνουν ιδιαίτερα τις σχέσεις του Πανεπιστημίου με την καπιταλιστική αγορά.

## 6. Τα κολλέγια γίνονται Πανεπιστήμια

Η αντίθεση των συριζαίων στην πρόταση της ΝΔ για κατάργηση του άρθρου 16 του Συντάγματος αποδείχθηκε κραυγαλέα υποκριτική μετά τη γνωστή ρύθμιση Γαβρόγλου στο πολυνομοσχέδιο για τις «συνέργειες», με την οποία ανωτατοποιούνται ουσιαστικά τα κολλέγια και γίνονται πανεπιστήμια.

Η ΝΔ επικροτεί και επαυξάνει, αναφέροντας στο πρόγραμμά της το εξής: «Το Συμβούλιο Αναγνώρισης Επαγγελματικών Προσόντων (ΣΑΕΠ) αποδίδει **άμεσα με αυτοματοποιημένες διαδικασίες στους απόφοιτους ξένων πανεπιστημίων και κολλεγίων** την αναγνώριση των προσόντων τους, χωρίς τη σημερινή καθυστέρηση».

Γιούλα Γκεσούλη

## ΣΥΡΙΖΑ

# Προσπαθούν να κολυμπήσουν στις αντιφάσεις τους

Το πρώτο πράγμα που έκαναν οι συριζαίοι, μόλις συνήλθαν από το χαστούκι της 26ης του Μάη, ήταν να λουστράρουν τη βιτρίνα τους. Δείγμα κι αυτό του πώς αντιλαμβάνονται την πολιτική αντιπαράθεση. Ως μια προσπάθεια υφαρπαγής της ψήφου με διάφορα κόλπα αμερικάνικου τύπου.

Θα προσέξατε, ασφαλώς, την πρώτη τηλεοπτική εμφάνιση του Τσίπρα (στο απολύτως ασφαλές περιβάλλον της ΕΡΤ). Ο κόσμος είδε έναν «άλλο» Τσίπρα. Προσηνή, χαμηλότονο, χωρίς την οίηση και την ειρωνεία σε βάρος του Μητσοτάκη που χαρακτήριζε τις εμφανίσεις του πριν από τις ευρωεκλογές. Ακόμα και για το ζήτημα του προσωπικού τους τηλεοπτικού ντιμπέιτ μίλησε χωρίς ειρωνεία, χωρίς να προσπαθήσει να προσβάλει τον Μητσοτάκη. Οι σκηνοθετικές οδηγίες υλοποιήθηκαν από τον καλό ηθοποιό Τσίπρα (το αν θα φέρουν αποτέλεσμα είναι άλλο ζήτημα - εμείς λέμε ότι μάλλον δε θα φέρουν).

Ο Πολάκης έτσι κι αλλιώς δεν βρισκόταν στην φροντλάιν της κυβέρνησης (έχει το πολιτικό αισθητήριο και γι' αυτό σταμάτησε τις «τρολιές» από το φέισμπουκ), υπήρχε όμως ο «κυριλέ Πολάκης με γραβάτα», ονόματι Τζανακόπουλος, τον οποίο επίσης αποφάσισαν να αποσύρουν, αντικαθιστώντας τον με τη «γλυκομίλητη» Αχτσιόγλου. Τέλος, επανέφεραν στην πρώτη γραμμή τον Σταθάκη, την επιτομή του «δεξιού συριζαίου», προκειμένου να βιάψουν με μπόλικες πινελιές «οικονομικού ρεαλισμού» τον οικονομικό τους λόγο. Ο Σταθάκης έπιασε αμέσως δουλειά, αναλαμβάνοντας να «βγει από τα δεξιά» στη ΝΔ, την οποία κατηγορεί για μη πραγματοποιήσιμο οικονομικό πρόγραμμα, εν αντιθέσει μ' αυτό του ΣΥΡΙΖΑ!

Ο Σταθάκης εμφανίστηκε στο πρωινάδικο του ΑΝΤ1 (η επιλογή εκπομπής δεν έγινε τυχαία, όπως αντιλαμβάνεστε), κατηγορώντας τη ΝΔ ότι «μας έριξε στα βράχια». Οχι επειδή εφάρμοσε τη μνημονιακή πολιτική, αλλά επειδή «το 2012-2014 έκανε μια καταστροφική διαχείριση μνημονίου!» Το παλιό δίλημμα «μνημόνιο-αντιμνημόνιο» έχει πλέον αντικατασταθεί από το δίλημμα «αποτελεσματικοί - αναποτελεσματικοί διαχειριστές του Μνημονίου!» «Δεν υπάρχει κανένας λόγος να πάμε πίσω», σ' αυτούς που δεν ξέρουν να εφαρμόσουν σωστά τη μνημονιακή πολιτική, λέει ο ΣΥΡΙΖΑ στους ψηφοφόρους.

Έχει και συνέχεια, όμως. Ο Σταθάκης ζήτησε «να δούμε αν η μείωση των φόρων που επικαλείται η ΝΔ είναι μια βιώσιμη στρατηγική ή θα φέρει δημοσιονομικό εκτροχιασμό σε σχέση με τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η χώρα μέχρι το 2022!» Τι έλεγαν στην προεκλογική περίοδο για τις ευρωεκλογές; Οτι ο ΣΥΡΙΖΑ έβγαλε τη χώρα από τα Μνημόνια και την έβαλε στο δρόμο της βιώσιμης ανάπτυξης, ενώ ο Μητσοτάκης έχει κρυφή μνημονιακή-νεοφιλελεύθερη ατζέντα. Τώρα, κατηγορούν τον Μητσοτάκη ότι τάζει υπερβολικές φοροαπαλλαγές, που θα οδηγήσουν σε

δημοσιονομικό εκτροχιασμό και δε θα επιτρέψουν να πιαστούν οι στόχοι για «πρωτογενές πλεόνασμα» 3,5% του ΑΕΠ μέχρι το 2022.

Για να είμαστε πλήρεις, πρέπει να θυμίσουμε ότι αυτό το έχει πει για πρώτη φορά ο Χουλιαράκης στη Βουλή, στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2019, κατά την οποία είχε κάνει και κοστολόγηση των μέτρων του προγράμματος της ΝΔ. Αυτό είχε ενθουσιάσει τον Τσακαλώτο που έκανε κάμποσες φορές αναφορά στην ανάλυση του Χουλιαράκη. Τότε όμως το έλεγαν διαφορετικά. Προσπαθούσαν να καταλήξουν στην ύπαρξη κρυφής νεοφιλελεύθερης ατζέντας του Μητσοτάκη. Ενώ τώρα λένε πως ο Μητσοτάκης, με τις φοροαπαλλαγές θα ρίξει έξω τον Προϋπολογισμό!

Τα ίδια επανέλαβε ο Σταθάκης και σε ραδιοφωνική του συνέντευξη: «Η ΝΔ έχει ένα οικονομικό πρόγραμμα εξωπραγματικό. Υπόσχεται πράγματα τα οποία είτε δεν μπορεί να εφαρμόσει είτε, αν τα εφαρμόσει, θα έχουν τεράστιο κόστος για την ελληνική οικονομία και θα οδηγήσουν τη χώρα σε δημοσιονομική εκτροπή. (...) Αν κανείς κοιτάξει διεξοδικά τα μέτρα αυτά, θα διαπιστώσει ότι τα μισά έχουν ήδη υλοποιηθεί από τον ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα μισά δεν υπάρχει αμφιβολία ότι, εάν εφαρμοστούν, θα θέσουν θέμα δημοσιονομικής πειθαρχίας, διότι θα δημιουργήσουν δημοσιονομική εκτροπή!» Επαναλαμβάνεται το σόου του 2014, με εναλλαγή στις πρωταγωνιστικές θέσεις. Τότε ήταν η ΝΔ που κατηγορούσε τον ΣΥΡΙΖΑ ότι με το περιβόητο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» θα οδηγήσει σε δημοσιονομικό εκτροχιασμό!

Αυτά τα κάνουν για να πιάσουν τη «μεσαία τάξη», τους «νοικοκυραίους», που γενικά θέλουν «σταθερότητα», την οποία υποτίθεται ότι εξασφαλίζει ο ΣΥΡΙΖΑ με το «λελογισμένο μείγμα» οικονομικής πολιτικής, όπως λέει ο Τσίπρας, σε αντίθεση με τη ΝΔ που τάζει πράγματα που θα οδηγήσουν σε οικονομική αναστάτωση. Απευθυνόμενοι στους «νοικοκυραίους» της «μεσαίας τάξης», άλλαξαν και τον τρόπο προσέγγισής τους. Αυτοί που το βράδυ των ευρωεκλογών και την επόμενη μέρα έβριζαν τον κόσμο ότι είναι αχάριστος ή ότι δεν κατάλαβε τι ψήφισε τώρα το 'χουν ρίξει στο γλεψίμω.

«Έχουν δίκιο οι άνθρωποι που διαμαρτύρονται γιατί δεν καταφέραμε να βελτιώσουμε τις ζωές τους όσο θα θέλαμε, να τους πείσουμε ότι δεν αδιαφορήσαμε για την ποιότητα της ζωής των μεσαίων στρωμάτων», λέει ο Τσακαλώτος. Κι αμέσως πετάει τη δικαιολογία: «Ημασταν όμως αναγκασμένοι να κινηθούμε σε ένα ασφυκτικό δημοσιονομικό πλαίσιο με ανόητους καταναγκασμούς που μας επιβλήθηκαν». Και ξανά-ανά γλείψιμο: «Κατανοώ πώς και γιατί μπορεί να δόθηκε η εντύπωση ότι δεν ήμασταν αρκετά κοντά στην κοινωνία για να αφουγκραστούμε τις ανάγκες της αλλά και για να βλέπουμε τον πραγματικό αντίκτυπο της πολιτικής μας στις ζωές των ανθρώπων. Η αλήθεια είναι ότι πράγματι δεν είχαμε φαντα-

στεί τις δυσκολίες του εγχειρήματος να στήσεις στα πόδια της μια γκρεμισμένη οικονομία, μια καθημαγμένη κοινωνία, μια δύσκαμπτη δημόσια διοίκηση».

Για να τονώσουν το ηθικό του μνηχανισμού και να δείξουν σίγουροι για την εκλογική ανάκαμψη, επιστρατεύουν και την αριθμητική: 4% χάσαμε προς τη ΝΔ, ένα τμήμα μπορεί να γυρίσει. Περισσότερο από 7% χάσαμε προς την αποχή και προς μικρότερα κόμματα (όχι ΝΔ, ΚΙΝΑΛ και ΚΚΕ), οπότε αν τους πάρουμε κι αυτούς, η διαφορά πουφ! εξαερώθηκε και περνάμε μπροστά.

Στην πραγματικότητα, ξέρουν ότι η νίκη έχει πετάξει. Θα παλέψουν περισσότερο για να μη μεγαλώσει η διαφορά και λιγότερο για να μειωθεί. Η πολιτική τους δεν έχει αλλάξει σε τίποτα. Αλλάζουν μόνο το περιτύλιγμα με την οποία τη σερβίρουν, προσπαθώντας να μη βγάζουν αλαζονεία, φορώντας τη μάσκα των «καλών λαϊκών παιδιών». Για να γίνουν δε περισσότερο πειστικοί, ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι θα καταθέσει για ψήφιση διάταξη με την οποία θα καταργεί τη μείωση του αφορολόγητου. Αυτήν που πριν από μερικές βδομάδες έλεγε ότι «δεν είναι της παρούσης», επειδή δεν υπάρχει ακόμα «δημοσιονομικός χώρος»!

Πρόκειται, φυσικά, για τον ίδιο μαυρογιαλουργισμό που χαρακτήρισε τον ΣΥΡΙΖΑ και στην προεκλογική περίοδο των ευρωεκλογών. Οι «θεσμοί» συμφωνούν, είπε ο Τσίπρας, αλλά αυτό είναι το τελευταίο που θα τον ενδιέφερε. Στο κάτω-κάτω, δε θα είναι αυτός πρωθυπουργός σ' ένα μήνα. Αν δε βγαίνει ο λογαριασμός του «πρωτογενούς πλεονάσματος» 3,5%, ας τα βρει ο Κούλης με την τρόικα. Γιατί, όμως, να αποδώσει εκλογικά ένα τέτοιο μέτρο, όταν τα αντίστοιχα μέτρα δεν απέδωσαν τίποτα στις κάλπες της 26ης του Μάη;

ΥΓ1. Μετά τον Πιτσιόρλα, που ανακοίνωσε ότι δε θα είναι υποψήφιος βουλευτής και θα επιστρέψει στις μπίζνες, άλλο ένα «ποντίκι» εγκαταλείπει το βυθιζόμενο σκάφος. Ο Χουλιαράκης έχει εξαφανιστεί από την πολιτική πιάτσα και έχει φροντίσει να διαρρεύσει ότι θα ακολουθήσει ακαδημαϊκή καριέρα στις ΗΠΑ. Με τα γαλόνια του αποτελεσματικού μνημονιακού υπουργού νομίζουμε πως δεν ήταν δύσκολο να βρει θέση σε κάποιο αμερικάνικο ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Εμείς να πούμε μόνο ότι αυτές οι «δραπετεύσεις» δείχνουν πόσο πιστεύουν τα μεγαλοστελέχη του ΣΥΡΙΖΑ σε εκλογική νίκη στις 7 Ιούλη.

ΥΓ2. Ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι θα ζητήσει από τον Παυλόπουλο διάλυση της Βουλής και πρόωρες εκλογές για την αντιμετώπιση σοβαρού εθνικού θέματος. Ποιο είναι αυτό; Η πορεία της οικονομίας! Το είχε κάνει και ο Καραμανλής το 2009, οπότε τι να του πουν οι δεξιοί; Φυσικά, κανένα εθνικό θέμα δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο η θέληση της εκάστοτε κυβέρνησης να κάνει αυτή τις εκλογές και όχι υπηρεσιακή κυβέρνηση.



## Τα ορφανά του Καραμανλισμού

Όπως έλεγε ο γίγαντας Βαγγέλης Αντώναρως στο πάνελ της EPT, το βράδυ της περασμένης Κυριακής, γνωρίζει ότι γίνονται διάφορες διεργασίες (στις οποίες δε συμμετέχει, όπως έσπευσε να διευκρινίσει) για τη δημιουργία νέου φορέα της Κεντροδεξιάς, από διάφορα σχήματα που πήραν μέρος στις Ευρωεκλογές. Ποιοι μπορούν να κάνουν τέτοια αποκοτιά; Τα διάφορα ορφανά του Καραμανλισμού, που δεν μπόρεσαν (και δεν μπορούν) να πιάσουν επαφή με τη μητσοτακική ΝΔ.

Στις ευρωεκλογές κατέβηκαν δύο τέτοια σχήματα. Οι Έλληνες Ριζοσπάστες του Σάββα Τσιτουρίδη πήραν 9.264 ψήφους και ποσοστό 0,16%! Η Νέα Ελληνική Ορμή της αναπληρώτριας υπουργού του Τσίπρα Κατερίνας Παπακώστα τα πήγε καλύτερα, αφού κατάφερε να ξεπεράσει τον Δημοσθένη Βεργή και να πάρει 12.289 ψήφους και 0,225!

Ο Τσιτουρίδης, αφού ευχαρίστησε τους ψηφοφόρους του και δήλωσε ότι «η θετική ψήφος τους μας δίνει τη δημοκρατική νομιμοποίηση για να συνεχίσουμε την πορεία του ακηδεμόνευτου ριζοσπαστισμού, που ξεκίνησαμε στις 26 Μαρτίου αυτής της χρονιάς» (!), ανακοίνωσε ότι δε θα κατέβει στις εθνικές εκλογές της 7ης Ιουλίου και προέτρεψε τους ψηφοφόρους του «στις εθνικές εκλογές να στηρίξουν πολιτικές δυνάμεις και ανθρώπους που πιστεύουν βαθιά στην ενότητα των λαών της ηπείρου μας, στην κοινωνική δημοκρατία, στην αλληλεγγύη, έχουν όραμα, φαντασία και αίσθηση του μέλλοντος. Να επιλέξουν αυτούς που θα μπορούσαν χωρίς δεσμεύσεις και ιδεοληψίες να επαναφέρουν τη χώρα μας στην κανονικότητα, μέσα σε μια Ευρώπη ασφάλειας και ευημερίας για όλους και σ' έναν ανοιχτό κόσμο που αλλάζει με γρήγορους ρυθμούς» (καταλάβατε τίποτα; ούτε κι εμείς).

Η Παπακώστα συγκάλωσε τα έργα (παρακαλούμε μη γελάτε, η ΝΕΟ έχει Διοικούσα Επιτροπή) και ανακοίνωσε ποιους υποστηρίζει στο δεύτερο γύρο των περιφερειακών και δημοτικών εκλογών. Όχι για όλη την Ελλάδα, αλλά μόνο για δύο περιφέρειες (Τατούλη στην Πελοπόννησο και Γκλέτσο στη Στερεά) και 13 δήμους (φαίνεται σ' αυτούς κατέβαιναν υποψήφιοι δημοτικοί σύμβουλοι δικοί τους). Για το τι θα κάνει στις εθνικές εκλογές δεν μας διαφώτισε η Διοικούσα Επιτροπή της ΝΕΟ. Θα είναι η Παπακώστα υποψήφια με τον ΣΥΡΙΖΑ ή θα την κλείσουν την πόρτα οι συριζαίοι;

Πάντως, αν ο νέος φορέας είναι ο Τσιτουρίδης, η Παπακώστα και ο Αρούλης ο Σπηλιωτόπουλος, υπό την εμπνευσμένη καθοδήγηση του Αντώνη, καταλαβαίνετε τι γέλια κάνουν ήδη στο επιτελείο του Μητσοτάκη.

## Βγίκε κι από πάνω

Ούτε πολιτικά πρωτάρης είναι ο Λοβέρδος ούτε νομικά άσχετος. Εμφανίστηκε, λοιπόν, στις 30 του Μάη στην εισαγγελέα κατά της Διαφθοράς για να δώσει εξηγήσεις (ως ύποπτος για το σκάνδαλο Novartis), αλλά δεν κατέθεσε κανένα Υπόμνημα παροχής εξηγήσεων, όπως συνηθίζεται. Κατέθεσε τις επτά μηνύσεις που έχει υποβάλει και τις αγορεύσεις του στην Ολομέλεια της Βουλής. Κι όπως αναμενόταν, βγαίνοντας από το εισαγγελικό γραφείο έκανε και δήλωση: «Στις μηνύσεις και τις αγορεύσεις μου καταγράφονται ξεκάθαρα τα γεγονότα και σκιαγραφούνται οι εμπνευστές και οι εκτελεστές αυτής της πολιτικής πλεκτάνης. Εξηγήσεις θα δώσουν αυτοί και μόνον αυτοί. Όσοι ενεπλάκησαν σε αυτό το αποκροστικό κατασκευασμα που αποτελεί, όπως από την πρώτη στιγμή είχα εξαγγείλει, κυλώνει άγος για τη χώρα μας, θα λογοδοτήσουν και θα πληρώσουν για τις πράξεις τους».

Δεν είμαστε σίγουροι ότι θα κρατούσε την ίδια νομική στάση, αν δε διαπίστωνε ότι πέρασε μια ολόκληρη προεκλογική περίοδος χωρίς το σκάνδαλο Novartis, «το μεγαλύτερο σκάνδαλο από συστάσεως ελληνικού κράτους», όπως το είχε χαρακτηρίσει βγαίνοντας από το πρωθυπουργικό γραφείο ο αναπληρωτής υπουργός Δικαιοσύνης Δ. Παπαγγελόπουλος, να χρησιμοποιηθεί καθόλου από τον ΣΥΡΙΖΑ. Κατάλαβε ότι οι συριζαίοι και το «σύστημα Παπαγγελόπουλου» ανακρούουν πρύμνα και περνάει στην αντεπίθεση.

Εμείς να θυμίσουμε ότι ο Παπαγγελόπουλος, όταν είχε κάνει τη δήλωση που παραθέσαμε, είχε επικαλεστεί την πολύχρονη πείρα του ως εισαγγελέας. Μετά, όταν ο θησαυρός άρχισε να αποδεικνύεται άνθρακες, είχε πει στη Βουλή ότι δεν αναφερόταν στα πολιτικά πρόσωπα που ενεπλάκησαν. Πώς, λοιπόν, να μη βγει και από πάνω ο Λοβέρδος, που είναι ο μόνος που κλήθηκε να δώσει εξηγήσεις ως ύποπτος; Ως γνωστόν, στο αρχείο έχουν ήδη τεθεί οι υποθέσεις των Βενιζέλου, Πικραμμένου, Κουτρομάνη, Λυκουρέντζου, ενώ εκκρεμούν οι υποθέσεις των Σαμαρά, Στουρνάρα, Γεωργιάδη, Αβραμόπουλου, Σαλμά. Είχε ειπωθεί ότι μέχρι το τέλος του Απρίλη θα ξεκαθαριστούν και αυτοί οι φάκελοι (αναμενόταν να πάνε στο αρχείο τουλάχιστον οι τέσσερις), όμως πέρασε και ο Μάης και ούτε φωνή ούτε ακρόαση από την Τουλούπακη και την ομάδα της. Προφανώς, περίμενε να τελειώσουν οι τριπλές εκλογές της 26ης του Μάη, για να μη δημιουργηθούν δυσμενείς εντυπώσεις για τον ΣΥΡΙΖΑ. Θα το τραβήξει, όμως, και ολόκληρο τον Ιούνιο;

Οι Τσιπραίοι προχώρησαν ακάθεκτοι στο διορισμό προέδρου και εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Και ο Παυλόπουλος, παρά τα όσα αντίθετα γράφονται, θα υπογράψει το Προεδρικό Διάταγμα διορισμού, που φέρει τη σφραγίδα του υπουργικού συμβουλίου. Θα το υπογράψει, όχι μόνο γιατί δεν έχει συνταγματικό πρόσχημα για ν' αρνηθεί, αλλά και γιατί δε θα ήθελε ποτέ να προκαλέσει τέτοιου είδους προβλήματα. Δεν είναι και μικρό πράγμα να ακυρώνεις μια ομόφωνη απόφαση του υπουργικού συμβουλίου, η οποία μάλιστα αφορά ορισμό δικαστών στην κορυφή της ποινικής Δικαιοσύνης, προκαλώντας έτσι μια βαθιά κρίση στους ίδιους τους κόλπους της αστικής Δικαιοσύνης.

Και η ΝΔ δε θα κάνει καμιά ιδιαίτερη φασαρία. Όχι μόνο επειδή τα δύο πρόσωπα που τοποθέτησε ο ΣΥΡΙΖΑ στην προεδρία και την εισαγγελία του Αρείου Πάγου έχουν γενικά καλό όνομα μεταξύ των συναδέλφων τους, αλλά και επειδή μια κυβέρνηση της ΝΔ θα έχει τον τρόπο να επιβληθεί. Η φασαρία έγινε, οι νεοτοπητηθείσες σε προεδρία και εισαγγελία του ΑΠ «στιγματίστηκαν», οπότε οι επόμενες κινήσεις τους θα είναι προσεκτικές. Γιατί αν δοκιμάσουν να παίξουν «παχνίδι ΣΥΡΙΖΑ», θα βρεθούν αυτόματα «υπό κατηγορία». Οι τοποθετήσεις από μεριάς ΣΥΡΙΖΑ έχουν αμυντικό χαρακτήρα (για το μέλλον), αλλά και για να μπορέσει να φτιάξει μια «μαγιά» στα ανώτερα και ανώτατα κλιμάκια της ποινικής Δικαιοσύνης. Οι γενικότερες ισορροπίες δε διασαλεύονται με τέτοιους διορισμούς.

Δεν είναι τυχαίο ότι η ΝΔ, μετά την αρχική γκάφα (ο διορισμός προέδρου και εισαγγελέα ΑΠ «θα δεσμεύσει τη χώρα για τα επόμενα χρόνια», έλεγε η πρώτη ανακοίνωση, ομολογώντας έτσι ότι η περιβότη ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης δεν είναι παρά ένα παραπλανητικό ιδεολόγημα), προσπάθησε να διορθώσει τα πράγματα, με την απαντητική επιστολή Παναγιωτόπουλου προς Καλογήρου. «Τυχόν παράνομη επιλογή των ανωτάτων δικαστικών, όπως αυτή που προτείνετε, θα οδηγούσε σε βέβαια ακύρωση του σχετικού προεδρικού διατάγματος από το Συμβούλιο της Επικρατείας και, συνεπώς, η Νέα Δημοκρατία δεν θα μπορούσε να διακινδυνεύσει τη νομιμότητα των αποφάσεων που θα εκδοθούν στο μέλλον από τα ανώτατα δικαστήρια», έγρα-

φε η επιστολή, εστιάζοντας όχι στα πρόσωπα αλλά στη διαδικασία και στη νομιμότητά της. Έτσι, κατέγραψε απλώς τη διαφωνία της, ώστε να λειτουργεί σαν μπαμπούλας προς τους δικαστικούς που διόρισε ο ΣΥΡΙΖΑ, με τους οποίους η ΝΔ ως κυβέρνηση θα συνεργαστεί. Αποδυναμώνοντάς τα μ' αυτόν τον τρόπο και ποντάροντας στις παραδόσεις του δικαστικού μηχανισμού, στη νομιμοφροσύνη του έναντι του συστήματος, η ΝΔ εκτιμά ότι τα συγκεκριμένα πρόσωπα δε θα της δημιουργήσουν προβλήματα.

Περιττεύει να πούμε ότι ίδιες τάξης με τις αντιρρήσεις της ΝΔ υπήρξε και η πρεμούρα του ΣΥΡΙΖΑ να διορίσει ντε και καλά τους εκλεκτούς του, την ώρα που έχει εξαγγείλει εκλογές. Οι δικαιολογίες που αρθρώθηκαν ήταν κυριολεκτικά της πλάκας. Τους έπιασε πρεμούρα μη τυχόν και μείνει για κάνα μήνα «ακέφαλη» η ποινική Δικαιοσύνη, όταν αυτοί είχαν αφήσει ανώτατα δικαστήρια να διοικούνται επί μήνες από τους αρχαιότερους αντιπροέδρους τους, προκειμένου να παραμείνει η Θάνου ως η αρχαιότερη πρόεδρος και να είναι αυτή που θα πάρει το ρόλο της υπηρεσιακής πρωθυπουργού. Όσο για την επιστολή Καλογήρου προς τον Μητσοτάκη, με την οποία ζητούσε συναίνεση στο διορισμό, ήταν ένα εφεύρημα της τελευταίας στιγμής, για να εκθέσει (λέμε τώρα) τη ΝΔ.

ΣΥΡΙΖΑ, ΝΔ και ΚΙΝΑΛ (που εξακολουθεί να έχει προσβάσεις στον αστικό δικαστικό μηχανισμό, αν και η εκλογική του δύναμη δεν του επιτρέπει να παίξει ρόλο) μας πρόσφεραν ένα καλό μάθημα για το πόσο ανεξάρτητη είναι η αστική Δικαιοσύνη. Πλακώθηκαν άγρια για να προστατέψουν, όπως είπαν, το κύρος και την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης. Πώς; Διορίζοντας ο καθένας τις επιλογές του και καταγγέλλοντας ότι οι επιλογές του άλλου είναι στημένες. Επομένως, η Δικαιοσύνη στήνεται. Για τέτοια ανεξαρτησία μιλάμε.

Υπάρχουν, βέβαια, χιλιάδες δεδομένα που ανατρέπουν το μύθο της ανεξάρτητης Δικαιοσύνης. Υπάρχει η Ιστορία που αποκαλύπτει, η Φιλοσοφία που διδάσκει κτλ. Όμως τα αστικά πολιτικά κόμματα παρέδωσαν εν έτει 2019 ένα ακόμη μάθημα περί ανεξαρτησίας, σε εκείνους που δε γνωρίζουν ούτε την Ιστορία ούτε τη Φιλοσοφία. Ένας ανώτερος δικαστής, ο πρόεδρος της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων, εφέτης Χριστόφορος Σεβα-

στίδης, χωρίς να επιχειρήσει καμιά σε βάθος ανάλυση, το είπε με απλά λόγια: «Το πρόβλημα δεν είναι σημερινό. Σε κάθε επιλογή ηγεσίας είχαμε σφοδρές αντιπαραθέσεις και καταγγελίες της αντιπολίτευσης για παραβίαση της επετηρίδας, παράλειψη αξίων δικαστικών. (...) Τα πολιτικά κόμματα εξουσίας δεν θέλουν καμιά αλλαγή. Θέλουν τα ίδια να έχουν το προνόμιο της επιλογής όταν είναι στην κυβέρνηση και διαμαρτύρονται όταν βρίσκονται στην αντιπολίτευση».

Πρέπει να παραδεχτούμε, πάντως, ότι τα πρόσωπα αυτή τη φορά έμειναν -λίγο ως πολύ- στο απυρόβλητο, σε σχέση με το παρελθόν. Όταν ο Βασίλης Μποτόπουλος, που τον διόρισε πρόεδρο του Αρείου Πάγου το ΠΑΣΟΚ, καταγγέλθηκε από τον Μητσοτάκη πατέρα για «αναίσχυντη συναλλαγή», όταν ο Ρωμύλος Κεδίκογλου, που τον διόρισε πρόεδρο του Αρείου Πάγου η ΝΔ, κατηγορήθηκε από το ΠΑΣΟΚ ως «μακρύ χέρι της ΝΔ». Για να μη θυμηθούμε τι έλεγε το ΠΑΣΟΚ για τον Βασίλειο Κόκκινου, που έκανε πρόεδρο του ΑΠ η ΝΔ, ή για τον Γεώργιο Σανιδά, που έκανε εισαγγελέα του ΑΠ η ΝΔ.

Κι ύστερα... δεν ήρθαν οι μέλισσες, αλλά η αποκάλυψη των εγγράφων του εποπτεύοντος την εισαγγελία Διαφθοράς, αντεισαγγελέα του ΑΠ Ιωάννη Αγγελή, που παραιτήθηκε καταγγέλλοντας ότι τον έστησε ένας... Ρασπούτιν. Ποιος είναι ο Ρασπούτιν; Ο Αγγελής δεν λέει «γάτα», αλλά «τι κάνει νιάου-νιάου στα κεραμίδια»: «Το άτομο το οποίο εξύφανε την σε βάρος μου σκευωρία έχει την ικανότητα να πλάθει σενάρια "τύπου Ρασπούτιν", έχει προσβάσεις στα ΜΜΕ, έχει νομικές γνώσεις, χωρίς να αποκλείεται να έχει γνώσεις και μουσικών υπηρεσιών»! Μόνο το ονοματεπώνυμο Δημήτριος Παπαγγελόπουλος δε γράφει. Αλλωστε, εκείνη που πρώτη χαρακτήρισε τον Παπαγγελόπουλο Ρασπούτιν ήταν η προηγούμενη εισαγγελέας Διαφθοράς Ελένη Ράικου, την οποία διαδέχτηκε η σημερινή Ελένη Τουλουπάκη.

Τα έγγραφα Αγγελή, δυο εμπιστευτικές αναφορές προς την εισαγγελέα του ΑΠ Ξένη Δημητρίου, έχουν γραφτεί τον περασμένο Γενάρη-Φλεβάρη, αναφορές στο περιεχόμενό τους έχουν γίνει πολλές φορές, όμως τώρα δημοσιεύθηκαν ολόκληρα, τη συνοδεία φωτοαντιγράφων, για να μη μείνει καμιά αμφιβολία για τη γνησιότητά τους. Δημοσιεύτηκαν από το «Πρώτο Θέμα» και

η στιγμή της διαρροής και της δημοσίευσης κάθε άλλο παρά τυχαία είναι. Ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε την άγουσα προς τα αποδυτήρια, στο δικαστικό μηχανισμό γίνονται ανακατατάξεις, οι «παρέες» (για να μην πούμε κλίκες και παρεξηγηθεί κανένας) έχουν πάρει θέσεις μάχης και όλοι είναι σίγουροι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει εγκαταλείψει ντροπιασμένους την υπόθεση Novartis. Πέρασαν, λοιπόν, στην αντεπίθεση με τη δημοσιοποίηση των αναφορών Αγγελή, ο οποίος υποστηρίζει ότι η Τουλουπάκη είναι ανεπαρκής και εκτελώντας εντολές έστησε την όλη υπόθεση, χωρίς να υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις για τα πολιτικά πρόσωπα, ενώ αυτός προσπάθησε να τη συγκρατήσει, ζήτησε έλεγχο των διαδικασιών και ο «Ρασπούτιν» τον έστησε, υπολογίζοντας ότι θα παραιτηθεί από το πόστο του επόπτη λόγω ευθιξίας.

Οι αναφορές Αγγελή (μπορείτε να βρείτε το σχετικό δημοσίευμα στο <https://www.protothema.gr/greece/article/896168/etsi-estisan-ti-novartis-i-anafora-tou-adeisaggelea-tou-areiou-ragou-ioanni-aggeli/>) έχουν όλα τα στοιχεία ενός σεναρίου πολιτικοδικαστικού θρίλερ: ίντριγκες, συνωμοσίες, συναντήσεις με πράκτορες του FBI στην Ελβετία, ταξίδια εισαγγελέων στις ΗΠΑ, στημένες διαρροές από τον «Ρασπούτιν» σε φιλική στην κυβέρνηση εφημερίδα κτλ. κτλ.

Υπάρχει ένα ερώτημα: γιατί η κυβέρνηση δεν αντέδρασε, μολονότι φωτογραφίζεται υπουργός της; Γιατί δεν αντέδρασε ο ίδιος ο Παπαγγελόπουλος; Επειδή δεν αναφέρεται το όνομά του; Μα δε μιλάμε για νομική αντίδραση, αλλά για πολιτική αντίδραση. Υπουργός είναι ο Παπαγγελόπουλος, όχι πρώην εισαγγελέας και πρώην διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ.

Αντέδρασε η εισαγγελέας Διαφθοράς Τουλουπάκη, η οποία έστειλε εξώδικο στο «Πρώτο Θέμα», απαιτώντας επανόρθωση και συγγνώμη, διότι η φυλλάδα δεν ανέφερε ότι «όλα τα εξιστορούμενα από τον κ. Αγγελή, έχουν ήδη κριθεί και αξιολογηθεί από τα αρμόδια πειθαρχικά όργανα ως απολύτως αβάσιμα και αναξιόπιστα», ενώ η ίδια και η συνεργάτης της κλήθηκαν «σε παροχή εγγράφων εξηγήσεων, στο πλαίσιο πειθαρχικής έρευνας που διενεργήθηκε από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, μετά το πέρας της οποίας η υπόθεση αρχειοθετήθηκε, διακινώντας πλήρως τη δική

μας πλευρά για τα όσα αναλη-  
θή και συκοφαντικά ανέφερε  
ο κ. Αγγελής σε βάρος μου, για  
τα οποία έχω επιφυλαχθεί να  
ασκήσω όλα τα νόμιμα δικαι-  
ώματά μου». Η Τουλουπάκη  
υπενθυμίζει ότι «οι ανυπό-  
στατες ως άνω καταγγελίες  
διαψεύστηκαν πλήρως, ενώ  
αντιθέτως αναδείχθηκε και  
επικυρώθηκε η νομιμότητα των  
ενεργειών μου στην εν λόγω  
έρευνα, εμμέσως, και με την  
ανανέωση της θητείας μου ως  
Προϊσταμένη της Εισαγγελίας  
Εγκλημάτων Διαφθοράς στις 11  
Απριλίου 2019, κατά πλειοψη-  
φία, από το Ανώτατο Δικαστικό  
Συμβούλιο του Αρείου Πάγου».

Ας ανακεφαλαιώσουμε:  
ένας αντεισαγγελέας του  
Αρείου Πάγου, επόπτης της  
εισαγγελίας Διαφθοράς, κα-  
ταγγέλλει ότι η επικεφαλής  
αυτού του μηχανισμού έστη-  
σε μια υπόθεση σε βάρος πο-  
λιτικών προσώπων, αντιπάλων  
της σημερινής κυβέρνησης. Η  
εισαγγελέας του Αρείου Πά-  
γου παίρνει την αναφορά του  
άμεσου υφισταμένου της (τον  
οποίο η ίδια είχε τοποθετήσει  
ως επόπτη), κάνει η ίδια επεί-  
γουσα προκαταρκτική εξέτα-  
ση, απαλλάσσει την προϊστα-  
μένη της εισαγγελίας Διαφθο-  
ράς και βάζει την υπόθεση στο  
αρχείο. Και ο καταγγέλλων;  
Εχει παραιτηθεί από τη θέση  
του επόπτη, όμως συνεχίζει κα-  
νονικά να ασκεί τα καθήκοντά  
του ως αντεισαγγελέας του  
ΑΠ. Δεν ελέγχεται πειθαρχικά  
για όσα κατήγγειλε σε βάρος  
των εποπτευομένων του. Η  
Τουλουπάκη χαρακτηρίζει  
«αναληθή και **συκοφαντικά**»  
όσα ανέφερε ο Αγγελής και  
λέει **τώρα** ότι «έχει επιφυλα-  
χθεί να ασκήσει όλα τα νόμιμα

δικαιώματά της». Σε πόσα τέρ-  
μινα θα ασκήσει «τα νόμιμα δι-  
καιώματά της»; Δικαιώμα της,  
βέβαια, να μη στραφεί νομικά  
σε βάρος του επόπτη που θε-  
ωρεί ότι τη συκοφάντησε, και  
δικό μας δικαίωμα, όμως, να  
κρίνουμε τη στάση της, όπως  
και τη στάση της εισαγγελέα  
του Αρείου Πάγου και του  
υπουργείου Δικαιοσύνης.

Προσπάθησαν να κρατή-  
σουν το θέμα κρυφό. Αφελώς,  
βέβαια, γιατί κάποια στιγμή θα  
έβγαине, όπως και έγινε. Γιατί  
όμως προσπάθησαν να κρατή-  
σουν το θέμα κρυφό; Ενα από  
τα δύο μπορούσε να ισχύει. Ή  
η Τουλουπάκη όντως έστησε  
-με πολιτική εντολή- σκευωρία  
κατά πολιτικών αντιπάλων της  
κυβέρνησης ή ο Αγγελής είναι  
ένας αδίστακτος συκοφάντης  
που ενεργεί -προφανώς- σε συ-  
νεννόηση (αν όχι κατ' εντολήν)  
με τους πολιτικούς αντιπάλους  
της κυβέρνησης, προκειμένου  
να αποδυναμώσει τη δικαστι-  
κή έρευνα για το σκάνδαλο  
Novartis, σε ό,τι αφορά την  
εμπλοκή πολιτικών προσώπων.

Η Τουλουπάκη δεν τέθηκε  
υπό κατηγορία. Αντίθετα, επι-  
βραβεύτηκε με την ανανέωση  
της θητείας της για δυο ακό-  
μα χρόνια. Ούτε ο Αγγελής,  
όμως, τέθηκε υπό κατηγορία.  
Στην πράξη, «το μεγαλύτερο  
σκάνδαλο από συστάσεως  
του ελληνικού κράτους» (ο  
Παπαγγελόπουλος είχε κάνει  
αυτή την παρουσίαση) απο-  
δείχτηκε τζούφιο. Γι' αυτό και  
ο ΣΥΡΙΖΑ δεν το χρησιμοποίη-  
σε προεκλογικά. Ούτε οι άλλοι  
όμως έκαναν ιδιαίτερο θόρυβο  
για τη μη χρησιμοποίησή του.  
Μεσολάβησε παρασκήνιο και  
«ρύθμιση»; Δεν έχουμε κάποια

δεδομένα, όμως με το βόρβο-  
ρο στον οποίο είναι βυθισμέ-  
νοι αστική πολιτική και αστικός  
δικαστικός μηχανισμός, τίπο-  
τα δε θα μας εξέπληττε. Εδώ  
έχουμε πολιτικές κλίκες που  
στήνουν η μία παγίδες στην  
άλλη, χρησιμοποιώντας κομ-  
μάτια του δικαστικού μηχανι-  
σμού, που επίσης συγκρούο-  
νται μεταξύ τους.

ΥΓ1. Στο εξώδικο που έστει-  
λε στο «Πρώτο Θέμα» η Του-  
λουπάκη σημειώνει ότι «το  
χρονικό σημείο δημοσίευσης  
και ανάδειξης του θέματος  
αυτού δεν είναι διόλου τυχαία,  
δεδομένων των υφιστάμενων  
ραγδαίων πολιτικών εξελίξεων,  
αφής στιγμής μάλιστα αφορά  
σε αιτιάσεις του κ. Αγγελή από  
τις αρχές του 2019. Η σκοπιμό-  
τητα της δήθεν τωρινής απο-  
κάλυψης - "διαρροής" τους  
δεν αφήνει περιθώρια, ειμή  
μόνο να ομιλούμε για ξεκάθα-  
ρη εργαλειοποίηση των Μέσων  
Μαζικής Επικοινωνίας προς  
την εξυπηρέτηση συγκεκριμέ-  
νων πολιτικών σκοπιμοτήτων». Αλήθεια, τόσο δύσκολο ήταν  
να καταλάβει ότι το επιχείρη-  
μά της αντιστρέφεται; Όσο  
υπηρετεί συγκεκριμένες πολι-  
τικές σκοπιμότητες η δημοσιο-  
ποίηση των αναφορών Αγγελή,  
τέσσερις μήνες μετά τη συγ-  
γραφή τους, άλλο τόσο υπη-  
ρετεί πολιτικές σκοπιμότητες  
(του αντίπαλου στρατοπέδου)  
και η απόκρυψη του θέματος  
επί τόσους μήνες, ιδιαίτερα  
από την Τουλουπάκη, που θα  
έπρεπε να ασκήσει τα νόμιμα  
δικαιώματά της (για τα οποία  
υποτίθεται ότι επιφυλάσσεται)  
κατά του επόπτη συναδέλφου  
της που τη συκοφάντησε.

ΥΓ2. Το κάθε στρατόπεδο,

πολιτικό και δικαστικό, έχει  
και τα αγαπημένα του Μέσα,  
τα οποία χρησιμοποιεί ως πολι-  
ορκητικό κριό. «Documento» οι  
μεν, «Πρώτο Θέμα» οι δε. Θυ-  
μίζουμε ότι στο «Documento»  
δημοσιεύτηκαν κατηγορίες  
κατά της προκατόχου της  
Τουλουπάκη στην εισαγγελία  
κατά της Διαφθοράς, Ελένης  
Ράικου, οδηγώντας την σε  
ηρωική έξοδο. Και ήταν τότε  
που η Ράικου μίλησε -μέσω...  
κύκλων- για τον «Ρασπούτιν»,  
ο οποίος «εκμεταλλευόμενος  
την πολιτική του ισχύ, με ύφος  
"νταβατζή", να της υποδείξει  
πως πρέπει να διεκπεραιω-  
θούν συγκεκριμένες κρίσιμες  
υποθέσεις απαιτώντας άλλες  
φορές να προβεί άμεσα στην  
άσκηση ποινικής δίωξης και  
όταν η ίδια αντέτεινε ότι δεν  
υπήρχαν προϋποθέσεις νόμι-  
μης άσκησής τους, αυτός επι-  
τακτικά και με αφόρητη πίεση  
έλεγε "άσκησέ την και ας πάνε  
παρακάτω να απαλλαγούν"! »

ΥΓ3. Εκείνοι που υποστηρί-  
ζουν ότι η κυβέρνηση δεν έχει  
το δικαίωμα να προχωρήσει σε  
κανονιστικές πράξεις, όπως ο  
ορισμός προέδρων στα ανώ-  
τατα δικαστήρια, δεν είχαν  
κανένα πρόβλημα να αναγνω-  
ρίσουν στην κυβέρνηση το  
δικαίωμα να καταθέσει στη  
Βουλή νομοθετήματα όπως ο  
ποινικός Κώδικας και να τα ψη-  
φίσει με διαδικασίες fast track.  
Η ΝΔ τήρησε τα προσχήματα  
και είπε για τον Ποινικό Κώδικα  
ότι συμφωνεί με το περιεχόμε-  
νό του, όμως θα αποχωρήσει  
από τη Βουλή. Κάποιοι άλλοι,  
όπως ο Βενιζέλος, εμφανί-  
στηκαν και ως επισπεύδοντες  
έναντι της κυβέρνησης! Η λέξη  
υποκριτές είναι «λίγη» για να  
τους περιγράψει...

## Ποιος μιλάει για αισθητική;

Στη δήλωσή της μετά τη συντριβή στο δεύτερο γύρο των πε-  
ριφερειακών εκλογών, η Δούρου αναφέρθηκε σε διαφορετική  
«πολιτική **και αισθητική** επιλογή» που έκαναν όσοι ψήφισαν τον  
Πατούλη. Η αναφορά στην αισθητική αφορούσε, φυσικά, την  
Πατούλαινα, τα χρυσά σαλόνια, όλο το γνωστό καρακίτσαριό  
που συνοδεύει τη δημόσια παρουσία του ζεύγους Πατούλη όλα  
αυτά τα χρόνια.

Καμιά αντίρρηση (άλλωστε η εφημερίδα μας είναι αυτή που  
καθιέρωσε το... υποκοριστικό Πατούλαινα και μετά το πήραν  
όλοι), όμως η Δούρου είναι η τελευταία που έχει το δικαίωμα να  
μιλά για αισθητική. Αν ο Πατούλης και η Πατούλαινα ακολουθούν  
(και το δείχνουν) το κιτς του σκυλαδικού, η Δούρου ακολουθεί το  
κιτς του χιπστεράδικου. Τι να πρωτοθυμηθεί κανένας; Το ξεσάλω-  
μά της τη νύχτα που κέρδισε τις εκλογές το 2014; Την εθνικοπα-  
τριωτική φιάστα με φουστανέλες και συγκούνια, που έστησε με  
τον Καμμένο στο Σύνταγμα στις 25 Μάρτη του 2015; Το «κάντε  
όλοι ένα βήμα πίσω» προς τους συνεργάτες της, για να μείνει  
μόνη μπροστά, ως θηλυκός ηγεμόνας; Το ντύσιμό της σαν θεούσα  
όταν πήγε στη Μάνδρα μετά τις φονικές πλημμύρες; Το κόκκινο  
τσαντάκι που το κουβαλούσε σαν πιστός βαστάζος ο μπάτσος-  
σωματοφύλακας; Τις συνεντεύξεις για τα παιδικά και νεανικά της  
χρόνια με την επιτηδευμένη εικόνα του λαϊκού κοριτσιού που  
έχτισε μια καριέρα με την αξία της; Και τόσα άλλα...

ΥΓ. Το επιτελείο της ΝΔ που ανέλαβε την καμπάνια του Πα-  
τούλη εντόπισε έγκαιρα το ντεζαβαντάζ και η εντολή δόθηκε  
αμέσως: «Εξαφανίστε την Πατούλαινα». Πράγματι, την εξαφά-  
νισαν από την προεκλογική περίοδο. Το οικογενειακό κιτς των  
Πατούληδων δεν «έπαιξε» καθόλου. Η Πατούλαινα εμφανίστηκε  
στο πλευρό του συζύγου της (μαζί με τον ανήλικο γιο τους) μόνο  
στα επινίκια του δεύτερου γύρου. Όταν όλα είχαν τελειώσει με  
θρίαμβο. Στο μεταξύ, είχε φροντίσει να κάνει ένα «πέραςμα»  
από τον αντιπεριφερειάρχη της Δούρου, Γ. Καραμέρο, ο οποίος  
διεκδικούσε ως «ανεξάρτητος» τον δήμο Αμαρουσίου. Η Πατού-  
λαινα το έφερε βαρέως που η ΝΔ δεν επέλεξε αυτήν ως διάδοχο  
του συζύγου της. Κι έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι της για να  
χάσει ο εκλεκτός της ΝΔ. Πλην όμως, η βοήθειά της προς τον  
πρασινορόζ Καραμέρο δεν του προσέφερε τίποτα λιγότερο από  
μια συντριβή στο δεύτερο γύρο, ίδια σε έκταση με τη συντριβή  
της Δούρου.

## Καυγαδάκια

Συμβαίνει και στις καλύτερες οικογένειες. Ο Κουρτάκης των  
«Παραπολιτικών» αγανάκτησε με την επιλογή του Μπάμπη Παπα-  
δημητρίου για τα γαλάζια ψηφοδέλτια. Τη χαρακτηρίζει «ντροπή»  
και καλεί τους ψηφοφόρους του Νότιου Τομέα της Αθήνας να...  
κάνουν το καθήκον τους (δηλαδή να μαυρίσουν τον Μπάμπη).

Με την υποψηφιότητα του Μπογδάνου δεν έχει κανένα πρό-  
βλημα ο Κουρτάκης, οπότε αναρωτιόμαστε: γιατί ειδικά με τον  
Μπάμπη που τόσο αγώνα υπέρ της ΝΔ έχει δώσει; Αν η απάντηση  
δεν έχει να κάνει με τίποτα προσωπικά των δυο τους, τότε πρέ-  
πει να αναζητήσουμε την αιτία στην κόντρα των αφεντικών. Ο  
μεν Μπάμπης είναι «ειδικών αποστολών» του Αλαφούζου, ο δε  
Κουρτάκης είναι γνωστός για τη «στενή φιλία» του με τον Μαρι-  
νάκη. Ίσως τα δυο γαλάζια Συγκροτήματα να άρχισαν από τώρα  
τον καυγά. Πώς το 'λεγε ο Σπύρος Καλογήρου; «Είναι πολλά τα  
λεφτά, Αρη».

## Μικροτριβές

Δημοσιογραφικές πληροφορίες ανέφεραν ότι στο υπουργικό  
συμβούλιο διαφώνησαν με το διορισμό προέδρου και εισαγγελέα  
του Αρείου Πάγου ο Πιτσιόρλας, ο Σταθάκης και ο Βίτσας. Ο Πι-  
τσιόρλας, μάλιστα, έφυγε νωρίτερα από το υπουργικό συμβούλιο  
και ενημέρωσε τους δημοσιογράφους ότι δε θα είναι υποψήφιος  
βουλευτής.

Ο Σταθάκης επιβεβαίωσε έμμεσα τη διαφωνία του, δηλώνο-  
ντας γραπτώς: «Μετά από τη συνήθη διαδικασία διαλόγου, στο  
Υπουργικό Συμβούλιο καταλήξαμε σε ομόφωνη απόφαση». Ο  
Πιτσιόρλας δήλωσε, επίσης γραπτώς, ότι η απόφασή του να μην  
είναι υποψήφιος βουλευτής «είναι ειλημμένη εδώ και αρκετό και-  
ρό και σε τίποτα δεν σχετίζεται με τη σημερινή συζήτηση. Αλλω-  
στε ούτε σήμερα είμαι βουλευτής, γεγονός που δεν εμπόδισε να  
βρίσκομαι στην πρώτη γραμμή στην προσπάθεια ανόρθωσης της  
χώρας από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ».

Είναι σίγουρο ότι υπήρξαν διαφωνίες, όμως κανένας δεν το  
τραβάει σε προεκλογική περίοδο. Ο Πιτσιόρλας θα γυρίσει στις  
επιχειρήσεις, καθώς ξέρει ότι δεν έχει καμιά τύχη να εκλεγεί βου-  
λευτής. Άλλο υπουργός προερχόμενος από την «αγορά» (έτσι δεν  
τον παρουσίαζαν;), άλλο ένας απλός βουλευτάκος της αντιπολί-  
τευσης. Όσο για τον Σταθάκη, εξακολουθεί να χτίζει το προφίλ  
του «σοβαρού» και «υπεύθυνου» πολιτικού. Γόνος μεγαλοαστικής  
οικογένειας, έχει τις βλέψεις του που μπορεί να φτάνουν μέχρι  
και τη «μετά τον Τσίπρα» εποχή.

## Αλητεία χωρίς όρια

Όχι, δεν το έχουν τερματίσει οι συριζαίοι, όπως  
συνηθίζουμε να λέμε. Η αλητεία τους δεν έχει  
όρια, είναι άπειρη όπως το σύμπαν. Δείτε τι ξεστόμισε  
ο Δραγασάκης σε συνέντευξή του στην ΕΡΤ: «Αυτή τη  
στιγμή ακούω ένα ωραίο σύνθημα: *Θέλουμε μια Ελλά-  
δα με λιγότερους φόρους και λιγότερες εισφορές. Μου  
θυμίζει αυτό που έλεγαν ορισμένοι σε εμάς, στον ΣΥΡΙ-  
ΖΑ, πριν τις εκλογές, ότι με έναν νόμο και με ένα άρθρο  
θα ακυρώσουμε τα Μνημόνια, που κι αυτό λάθος ήταν*».

Τεσσεράμισι χρόνια μετά, ένα κορυφαίο στέλεχος  
του ΣΥΡΙΖΑ, μας λέει ότι ήταν λάθος το κεντρικό σύν-  
θημα με το οποίο πορεύτηκαν από το 2012 μέχρι και το  
2014 και κέρδισαν τις εκλογές του Γενάρη του 2015. Το  
έλεγαν, λέει, «κάποιοι από τον ΣΥΡΙΖΑ». Ποιοι κάποιοι,  
ρε αλήτες; Ψωμοτούρι στο στόμα όλων ήταν. Και πρώ-  
τα-πρώτα του ίδιου του Τσίπρα. Το έλεγε στη Βουλή,  
κάθε που ψηφιζόταν ένας μνημονιακό εφαρμοστικό  
πολυνομοσχέδιο, το έλεγε στις τηλεοπτικές του εμφα-  
νίσεις, το έλεγε στις συνεντεύξεις στις εφημερίδες, το  
φώναζε από τα προεκλογικά μπαλκόνια. Κι ύστερα,  
όταν υπέγραψαν το τρίτο Μνημόνιο, επέμεναν ότι  
αυτοί ήθελαν να υλοποιήσουν το προεκλογικό τους  
σύνθημα, αλλά δεν μπόρεσαν, επειδή έπεσε πάνω  
τους όλη η συντηρητική Ευρώπη και αναγκάστηκαν  
να συμβιβαστούν εκβιαζόμενοι, με το πιστόλι στον  
κρόταφο. Τι μας λέει τώρα ο Δραγασάκης; Σας κορο-  
ϊδέσαμε κι εσείς το χάψατε!

Δεν είναι όμως μόνο η αναγνώριση του «λάθους» με  
καθυστέρηση τεσσεράμισι χρόνων. Είναι και ο λόγος  
για τον οποίο γίνεται. «Δεν μπορεί να υπάρξει Ελλάδα  
με λιγότερους φόρους και λιγότερες εισφορές», λέει ο  
Δραγασάκης. Αυτό είναι απλά ένα προεκλογικό ψέμα,  
σαν αυτά που λέγαμε εμείς μέχρι και το 2014.

## Πριμοδότηση του παζαριού

Διαμαρτύρονται οι εκλεγέντες  
δήμαρχοι και περιφερειάρχες  
(πλην αυτών που εκλέχτηκαν από  
τον πρώτο γύρο) για το τουρλου-  
μπούκι που επικρατεί στα δημοτικά  
και περιφερειακά συμβούλια, καθώς  
οι εκλεγέντες δεν έχουν πλειοψηφία  
στο συμβούλιο. Μάλιστα, στις περι-  
πτώσεις που εκλέχτηκε ο δεύτερος  
του πρώτου γύρου, η παράταξη του  
δημάρχου δεν είναι καν η πρώτη σε  
δύναμη.

Αυτά, βέβαια, τα ήξεραν. Και εί-  
χαν αρχίσει τα παζάρια πριν από τον  
πρώτο γύρο. Όπως κάνουν οι καπι-  
ταλιστές: είμαστε μεν ανταγωνιστές,  
όμως μπορούμε να συνεννοηθούμε  
για το ένα ή για το άλλο ζήτημα της  
αγοράς, προκειμένου να εξασφαλί-  
σουμε τα συμφέροντά μας. Είναι οι  
περιβόητες συμφωνίες win-win, στο  
πλαίσιο των οποίων υποτίθεται ότι  
κερδίζουν όλοι. Μέχρι το Σεπτέμβρη  
που θα αναλάβουν οι νέες δημοτι-  
κές αρχές, θα γίνουν τα παζάρια, θα  
υπάρξουν εξαγορές με ανταλλάγ-  
ματα, θα κλειστούν συμφωνίες ανά-  
μεσα στις παρατάξεις και θα βγουν  
πλειοψηφίες ικανές να στηρίξουν τη  
νέα δημοτική αρχή. Τα πάντα έχουν  
την τιμή τους, όπως συνηθίζουν να  
λένε οι Αμερικανοί. Σε κάποιες πε-  
ριπτώσεις μπορεί να «χυθεί αίμα».

Κι αυτό μέσα στο παιχνίδι είναι. Κά-  
ποιοι θα υπερτιμήσουν τις δυνάμεις  
τους και θα βρεθούν χαμένοι, κάποι-  
οι θα αποδειχτούν πιο πονηροί και  
αποτελεσματικοί στην ίντριγκα από  
άλλους κτλ.

Οι αναμενόμενες εξελίξεις, όμως,  
κάθε άλλο παρά δικαιώνουν τον  
ΣΥΡΙΖΑ και τον εκλογικό του νόμο.  
Αμα θέλεις να καθιερώσεις την απλή  
αναλογική, τότε την καθιερώνεις κα-  
νονικά κι όχι σε συνδυασμό με πλει-  
οψηφικό. Στη Βουλή, ο πρωθυπουρ-  
γός και η κυβέρνηση στέκονται όταν  
παίρνουν ψήφο εμπιστοσύνης από  
την πλειοψηφία. Ψηφίζονται από το  
51%, προχωρούν, δεν ψηφίζονται,  
πάμε σε νέες εκλογές. Σε δήμους και  
περιφέρειες, οι σύμβουλοι βγαίνουν  
με απλή αναλογική και οι δήμαρχοι  
με πλειοψηφικό. Ο δήμαρχος δε  
φεύγει με τίποτα, σε αντίθεση με  
τον πρωθυπουργό. Πόσο δημοκρα-  
τικό είναι αυτό το σύστημα;

Πρόκειται για ένα διφασικό εκλο-  
γικό σύστημα, που δεν μπορεί να  
λειτουργήσει χωρίς παρασκηνιακό  
παζάρι. Φτιάχτηκε μόνο και μόνο  
για να μπορέσουν ν' αποκτήσουν  
αναβαθμισμένο ρόλο οι συριζαίοι  
σύμβουλοι, μπας και μπορέσουν  
σιγά-σιγά να στήσουν μεγαλύτερα  
μαγαζιά σε κάθε χώρο.

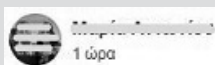


## αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά  
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Κι αφού λύθηκαν όλα τα ζητήματα της τοπικής αυτοδιοίκησης (ή έστω δρομολογήθηκαν λύσεις με την εκλογή των νέων προσώπων), οδεύουμε τώρα πλέον προς τη λύση και των μεγάλων ζητημάτων.

- Γκόλφω φύλα τα ρούχα σου, μη βάλεις ναφθαλίνη το ολοκαίνουργιο ταγέρ το τύπου Κοντολίζα και τα καλά πατούμενα με το ψηλό τακούνι γιατί κοντά είν' ο καιρός που θα τα ξαναβάλεις.
- Μα φυσικά βρε Τάσο μου! Δε θα ψηφίσω Κούλη; Τον συρφετό που στις επτά έρχεται του Ιούλη να πάρει τους αιχμάλωτους, να κόψει τις συντάξεις πίσω να 'ρθει το ΔουΝουΤου, να γίνει πανηγύρι;



1 ώρα

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

ΔΩΡΕΑΝ

## κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

# «Ο Έλληνας ψηφίζει με βάση τα δύο “τσ”: τσέπη και τσαπού»...

Με έντονο «άρωμα εκλογών» και αυτή τη βδομάδα η στήλη, αφού η καθραύα αθλητική επικαιρότητα είναι φτωχή, σε αντίθεση με τα θέματα της πολιτικής που σχετίζονται με το χώρο του αθλητισμού και ιδιαίτερα το ποδόσφαιρο.

Σε προηγούμενο φύλλο αναφερθήκαμε στο γεγονός ότι οι καπιταλιστές ιδιοκτήτες ποδοσφαιρικών ομάδων έχουν επιλέξει την άμεση εμπλοκή τους με την τοπική αυτοδιοίκηση, εκλέγοντας δημάρχους-υπαλλήλους τους. Στην περίπτωση της Θεσσαλονίκης και του Σαββίδη εκφράσαμε την άποψη ότι ο Ιβάν δεν κατάφερε να επιβάλει τον εκλεκτό του. Θεωρούσαμε ότι είναι ο Γιώργος Ορφανός και είχαμε αναφερθεί σε κόντρα μεταξύ του ισχυρού άντρα του ΠΑΟΚ και των οργανωμένων οπαδών της ομάδας, με αφορμή την ανακοίνωση της Θύρας 4 και την επίθεση που είχε εξαπολύσει εναντίον του Ορφανού. Από το τελικό αποτέλεσμα της κάλπης και την εκλογή του Ζέρβα, με διπλάσιο ποσοστό από τον Ταχιάο, που είχε την επίσημη στήριξη της ΝΔ και είχε πάρει κεφάλι στην κάλη της πρώτης Κυριακής, αλλά και από αυτά που μας ανέφεραν οπαδοί του ΠΑΟΚ, έγινε φανερό ότι το πουλέν του Σαββίδη ήταν ο Ζέρβας. Χρησιμοποίησε σαν «λαγό» τον Ορφανό για να «κρύψει» την προτίμησή του και να αιφνιδιάσει το επιτελείο του Ταχιάου.

Στις δημοσκοπήσεις για το δήμο Θεσσαλονίκης, ο Ζέρβας ερχόταν πέμπτος, πίσω από Ταχιάο, Ορφανό, Νοτοπούλου και Βούγια, και αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μην ψάξουμε το βιογραφικό του. Θα αρκούσε μια απλή ανάγνωση για να καταλάβουμε τους στενούς δεσμούς που έχει με τον ΠΑΟΚ. Ο πατέρας του ήταν πρόεδρος του ΠΑΟΚ στη δεκαετία του '60 και ο ίδιος είναι τακτικός θαμώνας στις εξέδρες της Τούμπας και της Πυλαίας και με πολύ καλές σχέσεις με την οικογένεια Σαββίδη. Η αυτοκριτική της στήλης για την αβλεψία της είναι επιβεβλημένη.

Πλέον, μετά τα αποτελέσματα των δημοτικών εκλογών, η μοναδική πόλη που ο καπιταλιστής-πρόεδρος της μεγάλης ποδοσφαιρικής ομάδας δεν έχει καταφέρει να εκλέξει δήμαρχο απόλυτα ελεγχόμενο και οπαδό της ομάδας είναι η Αθήνα. Εκτός από τις αντικειμενικές συνθήκες που τον υψηλό βαθμό δυσκολίας που θα είχε ένα τέτοιο εγχείρημα στην πρωτεύουσα του κράτους, και οι υποκειμενικές συνθήκες στην παρούσα φάση δε θα έδιναν

πιθανότητες επιτυχίας σε ένα τέτοιο εγχείρημα. Ο σημερινός ιδιοκτήτης του Παναθηναϊκού, Γιάννης Αλαφούζος, δεν έχει καθόλου καλές σχέσεις με τους οπαδούς της ομάδας και αν έδινε σε κάποιον υποψήφιο δήμαρχο το χρίσμα, το πλέον πιθανόν είναι ότι οι πράσινοι οπαδοί θα τον μαύριζαν. Βεβαίως, μετά τα όσα έχουν γίνει σε Πειραιά, Θεσσαλονίκη, Νέα Φιλαδέλφεια και εν μέρει στο Βόλο, κανένας δεν μπορεί να αποκλείσει το ενδεχόμενο να γίνει μια τέτοια προσπάθεια και στην Αθήνα.

Υπόθεση εργασίας κάνουμε, αλλά αν στη θέση του Αλαφούζου ήταν ο Γιαννακόπουλος, αν είχε θέσει ως στόχο να γίνει γήπεδο του Παναθηναϊκού στο Βοτανικό και για να πιέσει την κυβέρνηση κατέβαζε δικό του υποψήφιο δήμαρχο με σήμα το τριφύλλι και «πρόγραμμα» να γίνει πράξη το όραμά του για την ομάδα, το ποσοστό του Ηλιόπουλου θα μπορούσε άνετα να το εξασφαλίσει.

Σενάρια που αναφέρουν συμφωνία κυβέρνησης και Δημήτρη Γιαννακόπουλου για να μεταφερθεί το σχέδιο της «Παναθηναϊκής Πολιτείας» και το «Athens Alive» από το ΟΑΚΑ στο Βοτανικό είδαν το φως της δημοσιότητας, αρχικά από ΜΜΕ συμφερόντων Σαββίδη (Εθνος, SDNA) και

στη συνέχεια από τις περισσότερες αθλητικές ιστοσελίδες. Σύμφωνα με τα αναφερόμενα, η κυβέρνηση δείχνει έτοιμη να πάρει τις απαραίτητες νομοθετικές πρωτοβουλίες, ώστε να γίνει εφικτή η ανέγερση δίπλα στο ποδοσφαιρικό γήπεδο, χωρητικότητας 35.000-40.000 θεατών, και κλειστό γήπεδο για το πράσινο μπάσκετ, χωρητικότητας 15.000 θέσεων. Οι δυο πλευρές φαίνεται να έχουν προχωρήσει σε σημαντικό βαθμό τη συνεννόηση και αν δεν είχαν μεσολαβήσει οι εκλογές, θα μπορούσαν οι μπουλντόζες να ξεκινήσουν το φθινόπωρο. Οσον αφορά τη χρηματοδότηση, σημαντικό μέρος θα καλύψει η Περιφέρεια Αττικής και το υπόλοιπο θα το αναλάβει ο Γιαννακόπουλος, μέσω δανεισμού από τράπεζες (τα δημοσιεύματα λένε ότι ο Τράκης έχει εξασφαλίσει πολύ ικανοποιητικά επιτόκια).

Για να φύγουμε από τη σφαίρα των σεναρίων και να μιλήσουμε για υπαρκτό project θα πρέπει να αξιολογήσουμε μια σειρά παραμέτρους. Η πρώτη αφορά το ιδιοκτησιακό καθεστώς της πράσινης ΠΑΕ. Αναλαμβάνει ο Γιαννακόπουλος την πράσινη ΠΑΕ; Το σχέδιο της «Παναθηναϊκής Πολιτείας» προϋποθέτει τον «ένα και αδιαίρετο» Παναθηναϊκό, όμως από τη μέχρι στιγμής στάση

του Αλαφούζου απέναντι στον Γιαννακόπουλο φαίνεται ότι οι πιθανότητες να αποχωρήσει ο Αλαφούζος για να αναλάβει ο Γιαννακόπουλος δεν είναι πολλές.

Η δεύτερη παράμετρος, αφορά το χωροταξικό της περιοχής, αφού πολύ δύσκολα θα μπορούσαν να κατασκευαστούν δυο γήπεδα, για ποδόσφαιρο και μπάσκετ, και προπονητικές εγκαταστάσεις στο συγκεκριμένο χώρο.

Η τρίτη παράμετρος αφορά τις παράπλευρες εμπορικές χρήσεις που θα εξασφαλίζουν τα φράγκα και το κέδρος της «επένδυσης» του Τράκη. Η επιλογή του ΟΑΚΑ για την υλοποίηση του «Athens Alive» είχε γίνει γιατί ήταν εφικτό γύρω από τις αθλητικές εγκαταστάσεις να δημιουργηθούν ποικίλες εμπορικές και άλλες χρήσεις (μέχρι και καζίνο), που θα εξασφάλιζαν την οικονομική βιωσιμότητα του Παναθηναϊκού. Η έκταση στον Βοτανικό είναι μικρότερη και θα πρέπει να εξασφαλιστούν επιπλέον χώροι για να μπορέσει να υλοποιηθεί ο Τράκης το «όραμά» του.

Από τα παραπάνω φαίνεται ως περισσότερο πιθανό, αυτά τα δημοσιεύματα να έπεσαν στην πιάτσα από την κυβέρνηση, μας και καταφέρει να πάρει καμιά ψήφο από τους οπαδούς του Παναθηναϊκού. Από την πλευρά Γιαννακόπουλου δεν υπάρχει κανένας λόγος να διαψεύστούν, αφού ενισχύουν την εικόνα του στις τάξεις των πράσινων οπαδών, οπότε όλοι είναι ευχαριστημένοι. Ακόμη και ο νεοεκλεγείς δήμαρχος Αθήνας, Κώστας Μπακογιάννης, δηλώνει έτοιμος να βοηθήσει τον Παναθηναϊκό να αποκτήσει γήπεδο.

Κος Πάπιας

papias@eksegersi.gr

ΥΓ. Ο τίτλος της στήλης είναι «απόφθεγμα» από... πολιτική ανάλυση που έκανε σε καφε-νείο της Αθήνας παραδοσιακός θαμώνας του Φαληρικού Δέλτα και cult φιγούρα της φιλιππου οικογενείας. Ίσως κάποιοι γελάσουν ειρωνικά με την πολιτική ανάλυση ενός «αλογομούρη». Ας αναλογιστούν, όμως, ποιος είχε μεγαλύτερη «επαφή με την πραγματικότητα», ο «αναλυτής» του καφεενείου ή ο Βερναδάκης και οι «περίεργοι» εκλογολόγοι που είχε κουβαλήσει στου Μαξίμου (είχαν βγει τα exit poll και τα πρώτα αποτελέσματα της κάλπης και αυτοί υπολόγιζαν τη διαφορά στις 3,5-4 μονάδες). Ή ο Τσίπρας που λέει ότι η κατάσταση είναι αναστρέψιμη και το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών «γυρίζει»;



Σαν αυγό καθάρισαν οι Κώσστηδες (Λαλιώτης, Σκανδαλίδης) από το ΚΙΝΑΛ τον Βαγγέλη Βενιζέλο. Ο Μπένι έχει μεγάλη ιδέα για τον εαυτό του και θεωρεί ότι αποτελεί μεγάλο πολιτικό κεφάλαιο για τη χώρα. Από τις συναντήσεις του με τη Φώφη θεωρούσε σίγουρη την πρώτη θέση στο ψηφοδέλτιο Επικρατείας του ΚΙΝΑΛ και την παρουσία του στην επόμενη Βουλή. Έκανε το προσωπικό του παιχνίδι και αδιαφορούσε για την επίσημη γραμμή του κόμματος, προωθώντας τη «γραμμή» σύμπτωσης με την ΝΔ. Μετά τις εκλογές και το επικοινωνιακό μπαράζ «πολιτικών αναλύσεων» που κατέτασαν το ΚΙΝΑΛ στους κερδισμένους της μάχης για τις ευρωεκλογές, οι Κώσστηδες βρήκαν την ευκαιρία να τον «τελειώσουν» και να τον οδηγήσουν εκτός κόμματος, βάζοντας τη Φώφη να του ανακοινώσει ότι για να είναι στη Βουλή θα πρέπει να δώσει τη μάχη του σταυρού, αφού επικεφαλής στο Επικρατείας θα είναι ο Καμίνης. Με δεδομένο ότι το μόνο χαρτί που μπορεί να μπει σταυρός δίπλα στο όνομα του είναι το κηδεϊόχαρτο (δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο Βενιζέλος έχει χάσει από τον Λεβέντη), καταλαβαίνουμε γιατί αντέδρασε με αυτόν τον τρόπο ο Μπένι. Για να είμαστε ασορτί με το σχόλιο της στήλης και λόγω του πραγματικού και όχι του ειδικού του βάρους, επιλέξαμε για τη στήλη τη συγκεκριμένη φωτογραφία. Το τηγάνι περιέχει ομελέτα από αυγό στρουθοκαμήλου (αντιστοιχεί σε 20 αυγά κότας). Οι κακές γλώσσες λένε ότι αυτή την ομελέτα επιλέγει ο Βενιζέλος, όταν θέλει να απολαύσει ένα ελαφρύ γεύμα.

Τι είν' η πατρίδα μας λοιπόν; Τα έρμα ρουμάνια; Τ' αεροδρόμια της Fraport; Της Cosco τα λιμάνια; Μην είναι τα σκυλάδικα, της ξιपाσιάς οι πίστες; 'Η μήπως οι ειρηνικοί κατακτητές τουρίστες; Η ξηλωμένη αγροτιά; Τα απολιτίκ κοθώνια που τρέχουν κάθε που ζητάν' κρέας για τα κανόνια; Ένας γαλάζιος χάρτης όλη η χώρα, σύμφωνα με τα αποτελέσματα των εκλογών. Μοναδική παραφωνία η Κρήτη, κάτι που όμως ουδόλως φαίνεται να προβληματίζει τον Κούλη... Λέγοντας για χάρτη: Θα ήταν πολυποίκιλα χρήσιμη μια ματιά στον νέο παγκόσμιο χάρτη δημοσιογραφικής δεοντολογίας που πρόκειται να ψηφιστεί στο 30ό Παγκόσμιο Συνέδριο της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων που θα πραγματοποιηθεί από 10 ως 14 Ιουνίου στην Τύνιδα. Δίας το διατραπεζικό, σ' αστυνομία Δίας κι ολούθε ένα διάχυτο αίσθημα αηδίας. Κοκκινισκουφίτσα



## DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

## Ρεβιζιοναστοί

## Ουδεμία αυτοκριτική

## Τα ζητούμενα (όχι για τις επερχόμενες εκλογές) παραμένουν

## Ακόμα περιμένουμε το «επίδομα θέρμανσης»

## Φεύγω, ταξίδι μακρινό, / σε μέλλον άδηλο και κορεσμένο. / Φεύγω, νωρίς από το πρωινό, / να μη με δει η αυγή δυστυχισμένο.

► Δεν μπαίνει αλλά βγαίνει, ο γίγαντας (λόγω διαστάσεων...) ο Μπένι.

► Και βγήκαν κείνοι νικητές και χάσαν όλοι οι άλλοι.

► 31/5/2019: «Για τις πραγματικές αιτίες της νίκης της ΝΔ και τις νέες εκλογικές αυταπάτες» - «προχωράμε, προχωράμε, προχωράμε» - Λαϊκός Δρόμος 1-6-2019. Προς τις επόμενες εκλογές...

► «Δικομματικό σκηνικό με στροφή της ψήφου σε δεξιά κατεύθυνση» - m-l kke.gr.

► Ασχολο - που θα 'λεγε και η γνωστή αηδός.

► «Τον αγώνα για να ανοίξει ο δρόμος του λαού ενισχύει η συμμετοχή του ΚΚΕ(μ-λ) στις επικείμενες εκλογές» - kke.ml.gr, 1/6/2019.

► Κι άλλο... άσχολο.

► Και κάποιοι απόγονοι του Λεφ Μπρονστάιν ικανοποιημένοι με τις (εκλογικές) επιδόσεις τους. Ή όταν ομφαλοσκοπείς, χάνεις και τον κόσμο...

► «Κόπωση του ελληνικού λαού» ο Τσίπρας.

► «Ο λαός έκανε λάθος» είχε πει ο Κύρκος για τη «Συμμαχία» το 1977.

► Εμ, βέβαια, τόσα «καλά» προσέφερε η (και μνημονιακή) διαχείριση του Σύριζα. Βαρέθηκε, κουράστηκε να κουβαλάει στην καμπούρα του ο λαός (κόψιμο συντάξεων, ματωμένα πλεονάσματα, καταστολή κ.ά.).

► «Εξάρχεια: Δύο ληστείες σε πέντε λεπτά» (tanea.gr). «Μύκονος: Το ίδιο σουβλάκι 3,5 ευρώ για τους Έλληνες και 5 για τους ξένους»...

► Τώρα ανακάλυψε αλαζονεία η Αωλωνίτου...

► Είναι μια «γατούλα» αυτή.

► «Η δύναμη της Αθήνας είναι οι άνθρωποι της» - Κ. Μπακογιάννης. Με 66% αποχή τι άλλο να σκαρφιστεί...

► Αμαρτίαι γονέων...

► Ξανάπαθα μια... ποιότητα. Να το κοιτάξω;

► Πχοιότητα κατά Σημίτη.

► Πού 'σαι, Κινέζε;

► Οέο.

► Λύση (αλλά όχι για τον ίδιο) Βελόπουλου...

► Επειδή «στην Ελλάδα η μεγαλύτερη ετήσια μείωση ανεργίας στην ΕΕ» (efsyn.gr, 4/6/2019), με βάση τα στοιχεία της Eurostat, άρα ψηφίστε... Σύριζα. Σε σύγκριση με... άλλες χώρες... βεβαίως, βεβαίως.

► «Όλα καλά» στις οικονομικές στήλες της efsyn.gr, 4/6/2019. Μπας και...

► Γαργάρα έκανε ο Περισσός (βλέπε Ριζοσπάστη) τις 4 ηχηρές ήττες του σε 4 δήμους όπου είχε δημάρχους.

► «Δήμος Πατρέων: Αποχή: 50,25%» - Ριζοσπάστης, 3/6/2019, «Γραμμένοι: 109.443, ψήφισαν: 54.451, Έγκυρα: 50.949, Εκλ. τμήματα: 222 από 332, Πελετίδης: 35.777 ψήφους».

► Θα ακουγόταν περιττό να αναφέρουμε ότι η ΑΝΕΡΓΙΑ στην Πάτρα ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ να καλπάζει...

► «... οι κομμουνιστές "άρχοντες" διέλυσαν ήδη τα σκοτάδια» - Λ. Κανέλλη, Ριζοσπάστης, 1/2-6-2019. Ποιητική αλλά... παπάρα (της εβδομάδας) η Γαρυφαλιά.

► «Ατύχησε» (λέμε εμείς) αν και: «ήθελα να μπω στα βαθιά» λέει ο συγγραφέας (και πανεπιστημιακός) Ν. Σεβαστάκης που φιλοδοξεί να «καταθέσει» την άποψή του για την πορεία της οργάνωσης 17 Νοέμβρη

μέσω της... μυθοπλασίας (μας πουλάει παραμύθια, κατά το κοινώς λεγόμενον...). Αντιγράφουμε από συνέντευξή του στην «Εφημερίδα των Συντακτών» (Βένα Γεωργακοπούλου): «Δε θυμάμαι να μιλάμε στο σπίτι γι' αυτό (σ.σ τη 17η Νοέμβρη). Μόνο αργότερα, την αναστάτωση και τον τεράστιο θυμό της μάνας μου και του πατέρα μου (ανθρώπων βαθύτατα αριστερών) μετά τη δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη και του Κώστα Περατικού. Ο τελευταίος, ο πατέρας του και οι αδερφοί του, ήταν οικογενειακοί φίλοι. Θυμάμαι πάντα τον Κωστή Περατικό που αγαπούσε την τζαζ κιθάρα και έπινε τα ούζα του στην πλατεία στο Καρλόβασι στις αρχές της δεκαετίας του '80». Εδώ έχουμε τον καπιταλιστή, «λαϊκό τύπο». «Το βιβλίο είναι εξ ολοκλήρου μυθοπλασία» - λέει σε άλλο σημείο της συνέντευξης ο συγγραφέας.

► Το «γιατί» στη συνέντευξη του Σεβαστάκη: «Εδώ όμως χτυπιέται μια ολόκληρη καμπάνια που προπαγανδίζει, αποθεώνει, αγιογραφεί μια δολοφονική δράση στο όνομα του αντισυστήματος». Αξια τα μιστά του...

► Τζορτζ Οργουελ: «Η μόνη περιοχή στην οποία θα μπορούσε ενδεχομένως να λειτουργήσει ο σοσιαλισμός ανά πάσα στιγμή στο άμεσο μέλλον είναι η Δυτική Ευρώπη». (George Orwell: «Toward European Unity», Partisan Review - GB, London, July-August 1947. Μετάφραση στην

«Εφημερίδα των Συντακτών», efsyn.gr, 23/5/2019). Εκτός από χαφιές ήταν και... ευρωλιγούρης. Και κάποιοι τον έχουν και για... επαναστατικό τους ίνδαλμα (ο! tempora, ω μωρία...).

► Ημαρτημένο τους (=λάθος τους...).

► Ας πρόσεχαν.

► «Αλλά και πάλι, με τόση αποχή, οι αναμενόμενα ενθουσιώδεις δηλώσεις των νεοεκλεγέντων ίσως έπρεπε να είναι ελαφρώς πιο γνωστικές και συγκρατημένες» - kathimerini.gr, Π. Μπουκάλας, («Η αποχή και τα μπάνια του λαού»).

► Στο δρόμο οι Τσέχοι (Πράγα) υπό την «εποπτεία» ΜΚΟ.

► Πράσινο καγκελάριο θέλουν οι Γερμανοί (αλλά σε δημοσκόπηση).

► Πράσιν' άλογα.

► Ετσι κι αλλιώς οι «Πράσινοι» της Γερμανίας δεν αρνούνται ποτέ την «υπευθυνότητα» (=θέσεις) με οποιοδήποτε κόμμα.

► Αμ, πες το έτσι για! Η (τραγουδίστρια) Ριάνα είναι και καπιταλίστρια: εταιρία ειδών μακιγιάζ και εσωρούχων. Κύκλος εργασιών εταιρίας το 2018 570 μύρια δολάρια...

► «Δημοσιονομικός εκτροχιασμός λόγω παροχών Τσίπρα - προειδοποίηση ΕΕ» - ούτε τα ψίχουλα, δηλαδή...

► 10% από 15% η φορολογία των μερισμάτων μέσα στο 2019.

► Ο Τσίπρας πάει (στον) Παυλόπουλο.

► Εν τω μεταξύ εμείς παραμένουμε στα εντός, εκτός και επί ταυτά.

► Χωρίς μέριμνα.

► Μα χρειάζεται ν' αρχίσουμε να μεριμνούμε.

► Για το άμεσο και μη μέλλον.

► Για τους σεισμούς που μέλλουν να 'ρθουν.

► Για την εργαζόμενη κοινωνία.

► Για την εργατική τάξη.

Βασιλίας

## οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ «Ποιος φοβάται τη Δικαιοσύνη»;, ρωτούσε πρωτοσέλιδο η ΕφΣυν την Πέμπτη 30 του Μάη. Και έδινε μόνη της την απάντηση στο (ρητορικό, φυσικά) ερώτημα: φοβούνται η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ. Προφανώς επειδή έχουν ανοιχτές δικαστικές υποθέσεις. Εμείς να συμφωνήσουμε με την ΕφΣυν. Ομως το ερώτημα τίθεται και αντίστροφα. Αφού ΝΔ και ΠΑΣΟΚ φοβούνται και δε θέλουν να διορίσει ο ΣΥΡΙΖΑ τις «κεφαλές» στον Αρειο Πάγο, παναπεί ότι θέλουν να βάλουν κάποιους άλλους στα πόστα. Αρα, η Δικαιοσύνη είναι ελεγχόμενη. Γιατί λοιπόν να μην είναι ελεγχόμενοι και αυτοί που θέλει να διορίσει ο ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί, επομένως, να μην είναι (και) ο ΣΥΡΙΖΑ που φοβάται τη Δικαιοσύνη;



◆ Ομολογούμε ότι συγκινηθήκαμε από το πρωτοσέλιδο της «Εποχής» την περασμένη Κυριακή. Ενα μοβ λουλούδι ανθίζει σε μια σχισμή του ξερότοπου, για να υπενθυμίσει ότι οι συριζαίοι έχουν ξανά ραντεβού με την ελπίδα (οι συριζαίοι, όχι ο ελληνικός λαός). Προσοχή, όμως: η ελπίδα δεν



## Συνάντηση ξανά με την ελπίδα

αφορά την αλλαγή πολιτικής, αλλά την αλλαγή προεκλογικής ρητορικής. Το εξηγεί το πρωτοσέλιδο σημείωμα κάτω από τη φωτογραφία και τον κεντρικό τίτλο: «Την επιστροφή στη ρητορική της ελπίδας επιλέγει ο ΣΥΡΙΖΑ για την προεκλογική περίοδο των βουλευτικών εκλογών. Η επιλογή, που είχε δοκιμαστεί με επιτυχία σε προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις, υποτιμήθηκε στην πρόσφατη μάχη των ευρωεκλογών προς όφελος μιας αρνητικής επιχειρηματολογίας κατά της ΝΔ, που τόνιζε κυρίως τους κινδύνους από μια ενδεχόμενη επικράτησή της. (...) Γεγονός που διευκόλυνε την ηγεσία της ΝΔ να προβάλλει το θετικό μήνυμα της πολιτικής αλλαγής. Με την εμπειρία και την πεποίθηση ότι η ελπίδα νικάει το φόβο, οργανώνεται η κρίσιμη μάχη των βουλευτικών εκλογών του Ιουλίου». Το θέμα είναι πώς θα κοροϊδέψουμε τον κόσμο. Αυτό λένε οι «ανανεωτικοί κομμουνιστές» της «Εποχής». Κυδαίοι όπως πάντοτε, τώρα έχουν πετάξει τις μάσκες που φορούσαν την εποχή του 4%. Η ρητορική της ελπίδας, όμως, δεν πρόκειται να τους σώσει. Το 2015 μπορούσαν να πουλήσουν ψεύτικες ελπίδες στον καθημαγμένο από τη μνημονιακή πολιτική λαό. Μετά από τέσσερα χρόνια στη διαχείριση της μνημονιακής πολιτικής, η οποία επί των ημερών τους βυθίστηκε κι άλλο στη βαρβαρότητα, τι είδους ελπίδες να πουλήσουν;

ΥΓ. Το 1989, ο Λαλιώτης είχε οργανώσει την προεκλογική εκστρατεία του ΠΑΣΟΚ σ' αυτή τη βάση. Οπτικά πρωταγωνιστούσε ένα κοριτσάκι που έτρεχε σ' ένα ολάνθιστο λιβάδι με κίτρινα λουλούδια. Όταν μετά τις εκλογές τον ρώτησαν τι μούρδες ήταν αυτές, απάντησε αποστομωτικά: αφού θα χάναμε οπωσδήποτε τι θέλατε να βάλω; Η ιστορία επαναλαμβάνεται από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ως φάρσα...



◆ Συμφωνούμε! Και για να επαυξήσουμε, προτείνουμε το εξής βίντεο στο youtube, με έναν σπουδαίο κλαριντζή να προπορεύεται της πορείας: <https://www.youtube.com/watch?v=7SPWll3YEZU>



Ατιμοι φωτογράφοι, φυτρώνετε εκεί που δε σας σπέρνουν. Θα έπρεπε να το ξέρουν, όμως, οι τελετάρχες της ΝΔ. Βάζεις τον Καραμανλή, που σου κάνει την τιμή ν' αφήσει το play station και να παρακολουθήσει την προεκλογική ομιλία του Κούλη στο Περιστέρι, δίπλα στην Πατούλαινα; Έχει κι έναν όγκο ο άνθρωπος, κάποια στιγμή θα ενοχληθεί από το στρίμωγμα.



## Ασθμαίνων καπιταλισμός

Δεν πρόλαβε η ΕΛΣΤΑΤ να δημοσιοποιήσει τα στοιχεία για την πορεία του ΑΕΠ το πρώτο τρίμηνο του 2019 και ο Τσακαλώτος είχε έτοιμο το παραπλανητικό δελτίο Τύπου: «Ο ετήσιος ρυθμός μεγέθυνσης του ΑΕΠ το 1ο τρίμηνο 2019 (+1,3%) επιβεβαιώνει ότι συνεχίζεται η πορεία ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας για 9ο συνεχόμενο τρίμηνο».

Η είδηση δεν είναι ότι η ανάπτυξη έχει θετικό πρόσημο για ένατο συνεχόμενο τρίμηνο, αλλά η μείωση του ρυθμού ανάπτυξης. Το πρώτο τρίμηνο του 2018, για παράδειγμα, η αύξηση του ΑΕΠ ήταν 2,6%. Και το τελευταίο τρίμηνο του 2018 1,5%. Το 2017, ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ ξεκίνησε από 0% το πρώτο τρίμηνο και έφτασε στο 2,1% στο τέλος της χρονιάς. Αρα, αυτή τη στιγμή ο ελληνικός καπιταλισμός βρίσκεται στο χαμηλότερο σημείο της τελευταίας διετίας.

Να θυμίσουμε τις προβλέψεις; Ο Κρατικός Προϋπολογισμός προβλέπει μέση ετήσια ανάπτυξη για το 2019 2,5%. Η Κομισιόν μίλησε για 2,2% και η κυβέρνηση μείωσε στο 2,3%, ενώ η ΤτΕ εκτιμά πως ο μέσος ετήσιος ρυθμός δε θα ξεπεράσει το 1,9%. Ο ελληνικός καπιταλισμός, μολοντί βγήκε από μια βαθιά κρίση, στη διάρκεια της οποίας το ΑΕΠ μειώθηκε κατά 25%, δεν μπορεί να ξεφύγει από τα ασφυκτικά όρια μιας αναμικτής ανάπτυξης, η οποία απέχει πολύ από το ετήσιο 2,5% κατά μέσο όρο, με βάση το οποίο έχουν γίνει οι υπολογισμοί για το «πρωτογενές πλεόνασμα» μέχρι το 2060.

«Η μεγέθυνση του ΑΕΠ το 1ο τρίμηνο 2019 είναι ευρείας βάσης και προέρχεται από την ενίσχυση των κυριότερων συνιστωσών του: Καταναλωτική δαπάνη νοικοκυριών (+0,8%), επενδύσεις (+7,9%) και εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών (+4%)», γράφει το δελτίο του Τσακαλώτου. Αύξηση της καταναλωτικής δαπάνης των νοικοκυριών μόνο κατά 0,8%. Μειωμένη, μάλιστα, κατά 0,1% σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο (αυτό δεν το ανέφερε ο Τσακαλώτος, που αποφεύγει τις συγκρίσεις όταν δε συμφέρουν την κυβερνητική προπαγάνδα). Τον Δεκέμβρη του 2018 η κυβέρνηση έδωσε «κοινωνικό μέρισμα» και αναδρομικά στα ειδικά μισθολόγια συνολικού ύψους γύρω στα 2 δις. Αυτά τα λεφτά έπεσαν -κατά το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος τους- στην αγορά Δεκέμβρη-Φλεβάρη. Κι όμως, η καταναλωτική δαπάνη δεν αυξήθηκε ούτε κατά μία εκατοστιαία μονάδα! Δείγμα της βαθιάς φτώχειας στην οποία ζει η πλειοψηφία του ελληνικού λαού, εργαζόμενοι και συνταξιούχοι που αποτελούν τη μεγάλη καταναλωτική μάζα. Τι αναπτυξιακές προοπτικές μπορεί να έχει ένα καπιταλιστικό σύστημα με μόνιμα συρρικνωμένη την εσωτερική του αγορά;

## Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

## Εκθεση Κομισιόν

# Τέτοια ώρα, τέτοια λόγια

Αν ο Τσίπρας έπαιζε τον Ιούλιο Καίσαρα (σε επιθεώρηση Δελφινάριου), θα τον έβαζαν να αναφωνήσει: «Και συ Πιερ;». Όμως ούτε ο Τσίπρας είναι ο υποψήφιος δικτάτορας Γάιος Ιούλιος Καίσαρας ούτε ο Μοσκοβισί είναι ο δημοκρατικός πατρίκιος Μάρκος Ιούνιος Βρούτος. Ο Τσίπρας είναι ένας απερχόμενος πρωθυπουργός και ο Μοσκοβισί είναι ένας ξεκρέμαστος σοσιαλδημοκράτης, που για να συνεχίσει να διαδραματίζει κάποιο ρόλο στις ευρωπαϊκές (ή έστω στις γαλλικές) υποθέσεις θα πρέπει να απομακρυνθεί από τον «τοξικό» (πλέον) Τσίπρα.

Δεν έχει υπάρξει άλλος ευρωπαίος αξιωματούχος που να του έχουν επιδαψιλευθεί τόσες τιμές στην Ελλάδα, που να έχει διαβεί τόσες φορές την πόρτα του μεγάρου Μαξίμου και του προεδρικού μεγάρου και να έχει δεχτεί τόσα κρατικά παράσημα. Αλλά και ο Μοσκοβισί ανταπέδιδε. Σταθερός «φίλος της Ελλάδας», φρόντιζε να κατεβάζει τους τόνους όταν άλλοι αξιωματούχοι των Βρυξελλών τους ανέβαζαν και να λέει καλά λόγια για την πρόοδο που σημειώνεται στην ελληνική οικονομία. Δεν είχαν, φυσικά, κανένα πρακτικό αντίκρισμα τα όσα δήλωνε κατά καιρούς ο επίτροπος Οικονομικών, έπαιζαν όμως ρόλο στο εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι.

Μετά το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών, όμως, και την εξαγγελία πρόωγων εκλογών από τον Τσίπρα, αυτά έγιναν «περσινά ξινά σταφύλια». Τώρα, ο «καλός» Μοσκοβισί συναγωνίζεται τον «κακό» Ντομπρόβσκis σε σκληρότητα προειδοποιήσεων για το μέλλον της ελληνικής οικονομίας, πλήττοντας τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ εκεί που προηγουμένως τους ευνοούσε: στο πεδίο της επικοινωνίας (της προπαγάνδας δηλαδή). «Πρέπει να δράσουμε με ευφυή αλλά αυστηρό τρόπο», είπε ο Μοσκοβισί. Και συνέχισε: «Η Εκθεσή μας για την Ελλάδα δείχνει ότι ξεκίνησε ένα νέο κεφάλαιο με θετικό τρόπο, με δημοσιονομικά πλεονάσματα και σταδιακά επιστρέφει στις αγορές που είναι πολύ θετικό γι' αυτήν. Αλλά η Εκθεση σημειώνει κατ'υστερήσεις στην εφαρμογή μεταρρυθμίσεων, υπάρχουν

κίνδυνοι σε σχέση με τα συμφωνηθέντα. Οποια κι αν είναι η νέα κυβέρνηση η Κομισιόν θα στηρίζει την Ελλάδα».

Ο Ντομπρόβσκis έκανε πιο γρήγορα τα βήματα προς την επερχόμενη κυβέρνηση Μητσοτάκη: «Η ορμή των μεταρρυθμίσεων έχει επιβραδυνθεί τους τελευταίους μήνες. Η Ελλάδα υιοθέτησε μια σειρά δημοσιονομικών μέτρων και είπε ότι θα πάρει και άλλα αργότερα. Η σημερινή Εκθεση τονίζει ότι το πακέτο είναι κοστοβόρο, υπάρχει ρίσκο να μην πιάσουμε το 3,5% πλεόνασμα του 2019. Είναι σημαντικό να μη χάσουμε την πρόοδο που έχει σημειωθεί τα τελευταία χρόνια».

Τα μέτρα των Τσιπραίων ψηφίστηκαν και εφαρμόστηκαν πριν από τις ευρωεκλογές. Οι εξαγγελίες για τα επόμενα χρόνια έγιναν επίσης πριν από τις ευρωεκλογές. Γιατί δεν έκανε τότε το παραμικρό σχόλιο η Κομισιόν; Η απάντηση είναι προφανής. Τότε βοηθούσε τον Τσίπρα, το αγαπημένο παιδί των ευρωπαίων ιμπεριαλιστών. Από τη στιγμή που ο Τσίπρας έχασε με 9,5 μονάδες διαφορά, θεωρείται τελειωμένος. Τώρα, έχουν κάθε λόγο να θέλουν να βοηθήσουν τον Μητσοτάκη, ώστε από τις εκλογές της 7ης του Ιούλη να προκύψει μια σταθερή κυβέρνηση, η οποία θα συμμορφωθεί απόλυτα με τις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών δανειστών και του διευθυντηρίου τους. Το όφελος για τον Μητσοτάκη είναι διπλό. Από τη μια παίρνει προεκλογική βοήθεια και από την άλλη παίρνει ένα άλλοθι για να σκληρύνει την οικονομική πολιτική μετά τις εκλογές (τα γνωστά: «ο Τσίπρας εκτροχίασε τη χώρα, εγώ πρέπει πρώτα να βάλω τάξη, να αποκτήσω την εμπιστοσύνη των δανειστών και μετά να εφαρμόσω το πρόγραμμά μου»).

Οι Τσιπραίοι έδειξαν εντελώς χαμηλά αντανakλαστικά στο να εντάξουν την έκθεση της Κομισιόν στο προεκλογικό τους παραμύθι. Η πρώτη αντίδραση ήταν ένα άχρωμο non paper του Τσακαλώτου που σημείωνε ότι «η Επιτροπή διατυπώνει επιφυλάξεις για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, όπως έχει κάνει πολλές φορές στο

παρελθόν, χωρίς ωστόσο να επαληθευθεί. Αναγνωρίζει, μάλιστα, ότι θα πρέπει να επανεκτιμήσει τα δεδομένα το Φθινόπωρο». «Το υπουργείο Οικονομικών», συνέχιζε το non paper, «εμμένει στην πρόβλεψή του ότι το πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης για το έτος 2019 θα διαμορφωθεί στο 4,1% του ΑΕΠ, υπερβαίνοντας έτσι τον στόχο κατά 0,6% και δημιουργώντας αντίστοιχο δημοσιονομικό χώρο. Με δεδομένο ότι τα ψηφισθέντα μέτρα έχουν κοστολογηθεί στο 0,6% του ΑΕΠ, το υπουργείο Οικονομικών είναι βέβαιο ότι ο στόχος του 2019 θα επιτευχθεί».

Ετσι, αφηνόταν στη ΝΔ όλο το πεδίο ελεύθερο για να βάλει το ερώτημα: «ποιον πιστεύετε, την Κομισιόν ή τον Τσακαλώτο;». Με διαφορά σε βάρος τους 9,5 μονάδες, αυτό το ερώτημα στρίμωχνε τους συριζαίους ενώπιον των δυσανεστημένων από την πολιτική τους ψηφοφόρων. Οι εκλογομάγειροι του Μαξίμου αντέδρασαν μόνο όταν είδαν την Εκθεση της Κομισιόν να γίνεται πρώτη είδηση σε ραδιοκάναλα και Διαδίκτυο. Και τότε σκέφτηκαν αυτό που έπρεπε να είχαν σκεφτεί από την αρχή. Να εντάξουν την Εκθεση της Κομισιόν στο προεκλογικό παραμύθι τους.

Βγήκε, λοιπόν, ο Τσίπρας το μεσημέρι της επόμενης μέρας και άρχισε να χτυπάει το καμπανάκι του κινδύνου: αναθάρρησαν οι συντηρητικοί κύκλοι, λόγω των όσων λέει ο Μητσοτάκης, και θέλουν να μας πάρουν αυτά που δώσαμε κτλ. κτλ. Εκεί που έλεγαν ότι θα εγκαταλείψουν την κινδυνολογία και θα κάνουν «θετική προγραμματική αντιπαράθεση», με την πρώτη ευκαιρία το ξανάριξαν στην κινδυνολογία, στην απέλπιδα προσπάθειά τους να ξεφύγουν από τη θέση του ψεύτη βοσκού, όπου τους έχει τοποθετήσει η πλειοψηφία των ψηφοφόρων.

Τέτοια ώρα, τέτοια λόγια. Το προεκλογικό παιχνίδι θα τελειώσει και η ζοφερή μνημονιακή πραγματικότητα θα διαλύσει τις όποιες φρούδες ελπίδες καλλιέργηούν ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ. Και η τρόικα θα κάνει το νέο λογαριασμό τον Σεπτέμβρη, όταν θα αρχίσει να καταρτίζεται ο Προϋπολογισμός.

# βαθύ κόκκινο

## Προβατόμορφοι λύκοι

Πανηγύριζαν οι «Τάιμς του Ισραήλ»: «Τα Γιάννενα εκλέγουν τον πρώτο Εβραίο Δήμαρχο της Ελλάδας. Ο Μωυσής Ελισάφ πρόεδρος της πολύ μικρής Ισραηλιτικής Κοινότητας στην πόλη των Ιωαννίνων στη Βόρεια Ελλάδα εξελέγη δήμαρχος στις τοπικές εκλογές. Είναι καθηγητής Παθολογίας στο τοπικό πανεπιστήμιο και πρόεδρος της τοπικής εβραϊκής κοινότητας για πάνω από 17 χρόνια, ενώ πρόσφατα ήταν πρόεδρος του Κεντρικού Συμβουλίου Εβραϊκών Κοινοτήτων Ελλάδας».

Υποτίθεται ότι ο Ελισάφ δεν εκλέχτηκε ως εβραίος, αλλά ως ένας πανεπιστημιακός, με γαλήνια μορφή, μορφωμένος, πολιτιστικά ανήσυχος, προοδευτικός, ακόμα και αριστερούλης στα φοιτητικά του χρόνια. Η μακρόχρονη θητεία του στο Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο δεν αφήνει και πολλές αμφιβολίες σε όποιον θέλει να μελετά την πραγματικότητα διεισδυτικά και όχι επιφανειακά.

Δείτε τώρα και κάτι άλλες... συμπτώσεις. Τον Γενάρη του 2015, υπό το πρόσχημα μιας εκδήλωσης για την Ημέρα Μνήμης του Ολοκαυτώματος, καταφθάνει στα Γιάννενα η Ιρίτ Μπεν-Αμπα, πρέσβειρα της σιωνιστικής οντότητας, του σιωναζιστικού κράτους του Ισραήλ. Συναντιέται στο δημαρχείο με τον δήμαρχο Μπέγκα, παρουσία του Ελισάφ, βεβαίως. Ο Μπέγκας αναφέρεται σε «μια συνεργασία (με το Ισραήλ) που είχε ξεκινήσει από την προηγούμενη Δημοτική Αρχή με τη σημαντική συμβολή και του κ. Ελισάφ», την οποία «η σημερινή Δημοτική Αρχή θέλει να εξελίξει γιατί η παράδοση στην πόλη μας είναι βαθιά».

Τι δουλειά έχουν οι Ρωμανιώτες Εβραίοι της Ηπείρου, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία εξοντώθηκαν από τους ναζί στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, με το δολοφονικό σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ; «Κάθε χρόνο έρχονται 400.000 Ισραηλινοί στην Ελλάδα. Συζητήσαμε πως μπορούμε να αυξήσουμε το ρεύμα των τουριστών στα Γιάννενα και την Ηπειρο που διαθέτουν μία εξαιρετική φύση», είπε με νόημα η σιωνίστρια Μπεν-Αμπα.

Τον Μάρτη του 2018, επισκέφτηκε τα Γιάννινα ο Πάιατ. Στη συνάντηση με τον Μπέγκα (σε ξενοδοχείο, γιατί το δημαρχείο αποκλείστηκε από διαδηλωτές) «εξήρε τις πρωτοβουλίες του Δήμου Ιωαννιτών για την ισχυροποίηση των δεσμών του με το Ισραήλ», όπως έγραψε ο τοπικός Τύπος. Το πιάσατε το... υπονοούμενο, δε χρειάζεται να σας πούμε τίποτ' άλλο. Να συμπληρώσουμε μόνο πως ο Μπέγκας, που έχασε τη δημαρχία στο νήμα, σε μια εκδήλωση... υψηλού πολιτικού πολιτισμού (sic!), επισκέφτηκε τον Ελισάφ στο εκλογικό του κέντρο για να τον συχαρεί. Πώς το έλεγε εκείνο το παλιό διαφημιστικό σλόγκαν; «Ο χρυσός μας φέρνει πιο κοντά»... Θα στοιχηματίζαμε ότι ο Μπέγκας θα είναι αντιδήμαρχος του Ελισάφ.

Η στήλη δεν προσφέρεται για μακρές ιστορικές αναφορές. Θα περιοριστούμε, λοιπόν, σε μερικούς στίχους του κομμουνιστή ποιητή Γιοσέφ Ελιγιά, που πέθανε τόσο νέος (30 χρόνων). Ο Ελιγιά, ρωμανιώτης εβραίος, γράφει «Το Τορά μας» (Ο Νόμος μας) και συμβουλεύει την εβραϊκή φτωχολογία να ψάξει αλλού την αλήθεια.

*Μεσονυχτίς στην άκαρπη μελέτη βυθισμένοι,  
με τη χλωμή σας τη θωριά που η φτώχεια όλο μαραίνει,  
στ' αραχνιασμένα σας «Ταλμούντ» τα παλαικά σκυφτοί  
κι η σκλαβωμένη σας ψυχή με πάθος αναζητεί  
να βρει τι γράφει το Τορά μας.  
Μα, αν τυφλωμένη απ' την παλιά ξεθωριασμένη πίστη,  
στου χρόνου το περπάτημα δεν το 'νιωσες; -εσβήστη  
η αρχαία λυχνία. Καινούριο φως στη στράτα μας μπροστά:  
Και το γοργοετύλιγμα της ζωής πια δε ζητά  
να βρει τι γράφει το Τορά μας.  
Ω αδέρφι που σε μάγεψε το αρχαίο σου «μεγαλείο».  
Της ζωής να ξεφυλλίσουμε το ζωντανό βιβλίο  
έλα εκεί μέσα θε να βρεις πυρογραμμένο κάτι  
- με του Δυνάστη το ραβδί, με τα δεσμά του Εργάτη -  
φριχτό που δε γράφει το Τορά μας.*

Αυτά, πριν από έναν αιώνα, το μακρινό 1925. Από έναν πάμφτωχο διανοούμενο που πέταξε από πάνω του την αρχαία σκουριά. «Ο σιωνισμός αποτελεί μια μορφή καθυπόταξης των εργατικών στρωμάτων στους αστούς ομόθρησκούς τους και στο σκοταδισμό των Εβραίων», έλεγε ο Γιοσέφ Ελιγιά. Τι να λέει για το διωγμό των Παλαιστίνιων ο Μωυσής Ελισάφ;

Π.Γ.

## KONTRA

**ΑΘΗΝΑ:** Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

**ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ:** Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

**Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή**

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης  
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση